

Fransk Art Nouveau keramik
i Danmark
– fra Kunstindustrimuseets
og John Hunovs samlinger

French Art Nouveau Ceramics in Denmark
– From The Museum of Decorative Art
and John Hunov's Collection

V e j e n K u n s t m u s e u m 1 9 9 9

Fransk Art Nouveau keramik i Danmark – fra Kunstindustrimuseets og John Hunovs samlinger

French Art Nouveau Ceramics in Denmark –
From the Museum of Decorative Art's and John Hunov's Collections

Der skal lyde en stor tak til følgende fonde,
der har støttet udgivelsen af kataloget til udstillingen

»Fransk Art Nouveau keramik i Danmark
- fra Kunstindustrimuseets og John Hunovs samlinger«

DRONNING MARGRETHE og PRINS HENRIKS FOND

DANMARKS NATIONALBANKS
JUBILÆUMSFOND af 1968

HØJESTERETSSAGFØRER C. L. DAVIDS
LEGAT for SLÆGT og VENNER

Fransk Art Nouveau keramik i Danmark –

fra Kunstindustrimuseets
og John Hunovs samlinger

French Art Nouveau
Ceramics in Denmark –

From the Museum of Decorative Art's
and John Hunov's Collections

VEJLE KUNSTMUSEUM 1999

Fransk Art Nouveau keramik i Danmark -
fra Kunstindustrimuseets samt John Hunovs
og Birte Inge Christensens samlinger
Vejen Kunstmuseum, 22.5.-26.9.1999

Tekster: Marianne Ertberg, John Hunov og Teresa Nielsen®
Fotografier: Pernille Klemp og Ole Woldbye, København®
Redaktion: Teresa Nielsen
English Summaries: Terese & Harris Nielsen
Tryk og grafisk tilrettelæggelse: LH grafisk, Tørring
Bogen er sat med Skia og trykt på 135 g Biberist Silk
Oplag: 700 stk.

ISBN nr. 87 87316 14 5

En særlig tak til
NOVO NORDISK FONDENS HUMANIORA UDVALG
der gennem bevilling i 1997 har været med til
at muliggøre omfattende studier i Paris

Vejen Kunstmuseum
Østergade 4
6600 Vejen
☎ +45 75 36 04 82

Forord

På Vejen Kunstmuseum findes en righoldig samling af billedhuggeren og keramikeren Niels Hansen Jacobsens værker. Gennem særudstillinger sættes hans skulpturproduktion på forskellig vis i perspektiv f.eks. i 1996 i relation til hans samtidige danske kolleger på udstillingen »De frie Billedhuggere« og i 1998 i forhold til udlandet gennem præsentationen af den tyske billedhugger Wilhelm Lehmbruck. Endvidere holdes der årligt udstilling med en udvalgt nulevende dansk billedhugger – gennem de sidste fire år har det været Pontus Kjerrman, Niels Guttormsen, Bjørn Nørgaard og Erik Heide.

Niels Hansen Jacobsens keramik søges på samme måde perspektiveret; punktvis i dialog med andre kunstneres produktion, som i 1995 med Hugo Liisbergs værker (glaseret og brændt hos Saxbo); og i 1977 med et retrospektivt udvalg af Ursula Munch-Petersens arbejder. I 1998 vistes udvalgte repræsentanter for den danske kunstnerkeramik fra 1880'erne (Thorvald Bindsbøll, Elise Konstantin Hansen, Theodor Philipsen, brødrene Skovgaard m.fl.), der understregede afstanden mellem lertøjet skabt på pottemagerværkstederne og Hansen Jacobsens produktion, der overvejende er stentøj.

I anledning af Vejen Kunstmuseums 75-års jubilæum markeres en international indfaldsvinkel. Her vises et stort udvalg af den franske keramik, der fra omkring 1894 for alvor satte Niels Hansen Jacobsen i gang med sin keramikproduktion.

Den danske kunstner var fra 1892 til 1902 bosat i Paris som nabo til bl.a. den berømte billedhugger og keramikker Jean Carriès samt samleren og keramikeren Paul Jeanneney. Den franske begejstring for asiatisk raku og stentøj – affødt af de store opvisninger i forbindelse med verdensudstillingerne i Paris i 1878 og 1889 – samt den dekorative kunsts og i særdelesheds keramikens voksende rolle på de årlige saloner fik livslang indflydelse på Niels Hansen Jacobsens virke. Som for Carriès blev keramikken også en slags besættelse for den danske kunstner – i den grad, at den store skulpturproduktion trådte i anden række.

Niels Hansen Jacobsens keramik er vanskelig at arbejde med. Kunstneren har kun yderst sjældent dateret sine værker (max. én ud af 100), og hvor nogle af de tidligste arbejder har talkoder, står vi desværre uden »nøgler« til deres dechifrerings. Ved sin død bad han nemlig om at få brændt alle sine papirer – et ønske, som en pligtopfyldende efterkommer opfyldte. Der er

indledt en systematisk registrering af Niels Hansen Jacobsens keramik, men det vil vare længe inden der kan etableres en tilnærmelsesvis sikker kronologisering. De gengivne værker er derfor ikke dateret, men kan med stor sandsynlighed (på nær illustration NHJ 7-9) hævdes at være skabt mellem 1894 og 1910.

Takket være omfattende udlån fra Det Danske Kunstindustrimuseum og den private samler John Hunov er det muligt at se Hansen Jacobsens keramik i rette sammenhæng. Det er desuden for første gang muligt at danne sig et samlet overblik over Kunstindustrimuseets store samling, hvis kerne blev målrettet købt ind i tiden omkring år 1900, mens John Hunovs samling i bemærkelsesværdig fart et blevet til indenfor de seneste år.

Da emnet aldrig tidligere er viet opmærksomhed herhjemme, følges udstillingen af dette omfattende katalog til glæde for lægfolk og kendere. Her kan man takket være Marianne Ertbergs og John Hunovs møjsommelige arbejde læse om de enkelte værker og deres skabere, ligesom Marianne Ertberg har gjort detaljeret rede for Kunstindustrimuseets samlings tilblivelse. Teksten om Hansen Jacobsen og miljøet i Paris havde ikke kunnet lade sig gøre uden de studieture til den franske hovedstad, som Novo Nordisk Fondens Humaniora Udvalg så velvilligt har bekostet. Her skal lyde en stor tak til Udvalget samt til de mange andre beredvillige samarbejdspartnere i forbindelse med katalogets udarbejdelse – det gælder i særlig grad forfatterne, Kunstindustrimuseets direktør Bodil Busk Laursen, registrator Aase Sylow samt fotograferne Pernille Klemp og Ole Woldbye, men også kolleger på Musée d'Orsay og Palais des Beaux-Arts, Lille ... og ikke mindst Connie Jepsen og Astrid Klit Dalum på Vejen Kunstmuseum.

Teresa Nielsen
Museumsinspektør

»La Cité Fleurie«, Niels Hansen Jacobsen og den samtidige franske kunstnerkeramik

Af Teresa Nielsen

En original optagelse af et udvalg af Niels Hansen Jacobsens keramiske arbejder. Den nederste række har været gengivet i tidsskriftet *Art et Décoration* i 1898. Ingen af værkerne findes i samlingen på Vejen Kunstmuseum.

»Jeg regner et Stykke Stentøj for at være godt, naar det i hele sin Karakter er som et Lava, en Stump af Jordens Urstof løsnet ved Eruption.«¹

»Kunst skal jo ikke afpasses efter Publikums tilvante Begreber. Kunst skal tværtimod omstyrte Tradition og indpode ny Opfattelse.«²

Det er i forhold til den danske kunstverden umuligt at sætte Niels Hansen Jacobsens vilde og uregelmæssige keramik i sin rette sammenhæng. Ser man på udvalget af stentøjsarbejder, som han i 1898 udstillede på Salon de la Société Nationale des Beaux-Arts, Paris³, må de have vakt opsigt. Når han selv taler om »en Stump af Jordens Urstof«, og interviewereren skriver om at omstyrte traditioner, så er det to ting, der følges ad. Niels Hansen Jacobsen (1861-1941) valgte på intet tidspunkt det lette, at til-

pas sig. Skal man se hans keramiske værk i passende kontekst, må man søge til Paris. Det var her han omkring 1894 - som en af de første danskere, kun 'overhalet' af J. F. Willumsen og Anne Marie Carl Nielsen - for alvor gav sig i kast med leret. Og selv ved denne udstillings store udbud af samtidens fineste fransk kunstnerkeramik som komparativt materiale, synes der fortsat at være et element i Niels Hansen Jacobsens værk, som er 'utilpasset' - en tak vildere end centraleuropæerne, en tak mere nordisk?

Billedhugger Niels Hansen Jacobsen og hans hustru Gabriele (født Rohde) i deres atelier i »La Cité Fleurie« omkring 1898. Bemærk keramikken på væggen, hylder, bordene og i billedhuggerens hænder.

»La Cité Fleurie«

I løbet af 1892 ankom Niels Hansen Jacobsen fra Italien til Paris⁴, og fik lykkeligvis lejemål i atelierkomplekset »La Cité Fleurie« på Boulevard Arago, 65. Takket være en ihærdig indsats i første halvdel af 1970'erne⁵ eksisterer dette særegne sted den dag idag, da det den 8. januar 1976 blev erklæret for en »site classé«⁶, svarende til en dansk fredning. »La Cité Fleurie« har 30 lejemål af vekslende størrelse. Karakteristisk er de tre striber grønne arealer; et smalt stykke ud mod boulevarden, et bredere bånd mellem de to rækker boliger, og slutteligt de små haver, der tilhører dem med lejemål bagerst i komplekset. Arkitekturen beskrives bedst som en art tæt-lav boligbyggeri; nogle steder i to etager og ellers med gennemgående atelierer i fuld højde. De mindste boliger har blot atelier, køkken og et lille kammer, mens andre - som det, der har tilhørt bl.a. malerprofessor Jean Paul Laurens (1838-1921) - også rummer to egentlige entréer, stor spise-stue, kontor og flere værelser. Atelierne måler ca. 5 x 6,5 m (loftshøjde fra 5,85 - 7 m), de fleste køkkener er 3 x 3,35 med 2,8 m til loftet, mens et

værelse på første sal f.eks. måler 3 x 3,4 med 2,65 m til loftet. Det har været fremsynet byggeri ... og har endog fra starten haft WC!

Bygherre for »La Cité Fleurie« var Jules Hunebelle, arkitekt Hilaire Renault⁷ og ingeniøren M. Montmorin-Jentel (ingénieur de la ville de Paris)⁸. Komplekset menes at være opført i 1880⁹, og der har ialtfald fra 1882 været kunstnere bosat på adressen¹⁰. I maj 1888 blev der - som det fremgår i Archives de la Ville de Paris - givet tilladelse til opførelse af 10 atelierer. Da disse boliger er nummereret 18-27 må de formodes at være anden etape af byggefasen¹¹. Komplekset er opført af materialerne fra verdensudstillingen år 1878 - helt præcist træ fra »Le Pavillon de l'Alimentation«¹², men også elementer fra Tuileries-ruinerne¹³.

Skandinavere på Boulevard Arago, 65

Den første danske kunstner vi træffer på Boulevard Arago er billedhuggeren Anders Bundgaard i 1890. Han var af sin lærer, nordmanden Stephan Sinding, betroet at finde egnede atelierer til når mesteren efterfølgende kom til byen med flere af sine elever, deriblandt Th. Bærentzen, Rasmus Harboe, Johanne Pedersen-Dan og en frk. Heiberg¹⁴. Der forlyder intet om, hvordan de fandt »La Cité Fleurie«, men et fingerpeg kunne det være, at den jævnaldrende svenske billedhugger Per Hasselberg (1850-1894)¹⁵ allerede fra 1889 i den parisiske vejviser, »Annuaire-Almanach du Commerce Didot-Bottin«, nævnes på adressen. Siden gik det stærkt: Maleren Axel Hou, billedhuggerne Rudolph Tegner og Carl Johan Bonnesen, tegneren og maleren Jens Lund, ægteparret Carl Nielsen og maleren Oscar Mathiesen¹⁶, de svenske billedhuggere Agnes de Frumerie, Axel Ebbe¹⁷ og Werner Akerman, ligesom de finske billedhuggere Robert Stigell og Emil Wikström har alle i perioder i løbet af årene 1890-1900 boet på Boulevard Arago. Da det oftest har været forholdsvis korte lejemaal, når de aldrig frem til den officielle vejviser. At Werner Akerman og Robert Stigell har boet dér fremgår f.eks. af udstillingskataloger. Vejviserens træghed ses af at Niels Hansen Jacobsen først er noteret i 1896 ... og fortsat er anført helt frem til 1903, hvor han var vendt definitivt hjem til Danmark!

Danskere blandt store personligheder i Paris -

Éugène Grasset, Jean Carriès og Paul Jenneney

Der er endnu ingen, der har gjort det store atelierkompleks til genstand for en alvorlig undersøgelse. Her og der kan dog hentes oplysninger, som til sammen tegner billedet af en sprudlende kunstnerisk smeltedigel.

Blandt »La Cité Fleuries« beboere var så markante personligheder som Eugène Grasset (1845-1917) - Frankrigs svar på englænderen William Morris. I mange forskellige materialer beskæftigede han sig med en totalindretning af høj kunstnerisk kvalitet. Hans stil udvikledes fra en gotisk, Viollet-le-Duc inspireret vinkel til ren Art Nouveau. Særlig kendt er han for sine grafiske arbejder - plakater, pragtbøger, omslag til blade og unika smykker. Samtidig var han en integreret del af den franske kunstverden, og spillede en rolle i redaktionen af det vigtige tidsskrift »Art et Décoration«, der bl.a. beskæftigede sig seriøst med keramik¹⁸.

Det var Grasset, der lavede en introduktionsskrivelse for Niels Hansen

Jacobsen til vennen, billedhuggeren Auguste Rodin: »Veuillez faire bon accueil au porteur de ce mot, Mr. Jacobsen, mon voisin, associé de notre Société, artiste de grand talent«¹⁹. Desuden var franskmændene levende optaget af keramik. Han havde haft et samarbejde med keramikeren Émile Müller, og i 1909 udkom Grassets artikel »Formes et Décoration des Vases«²⁰. Som billedmateriale havde han fra Musée des Arts Décoratifs samlinger bl.a. valgt værker af et par venner, der havde været bosat på Boulevard Arago - Jean Carriès (1855-1894) og Paul Jenneney (1861-1920) samt deres fællesbekendt Georges Hoentschel (1855-1915), der ved Carriès' død overtog dennes værksted i Saint-Amand-en-Puisaye, og siden solgte det videre til Jenneney. Tilsammen dannede de rammen om en sammenflettet verden af keramikentusiaster - venner, kolleger og mæcener.

6. januar 1890 dateres den opstalt, som Grasset lavede for Carriès af det, der blev hans livsprojekt - en keramisk portal til Prinsessen af Sceaux-Montbéliard²¹. Opgaven var kommet i stand ved at den amerikanske maler John Singer Sargent på Carriès' store udstilling i 1889 var blevet betaget af produktionen, og havde foreslået prinsessen at bestille en samlet udsmykning. Den mægtige portal skulle koste 60.000 FF. Men da modellen i 1891 var ved at være klar, var der - alene til opbygning af specialatelier og afformning - brugt næsten 40.000 FF, og dertil kom behovet for en særlig ovn m.m. ... Projektet løb ud i sandet, og har formodentlig været medvirkende til at svække Carriès så stærkt, at han end ikke blev 40 år. Sin alder til trods havde han nået at vække enorm opsigt - hans værker blev solgt for store summer, og hans stil havde dannet skole. De realiserede elementer til portalen vakte berettiget opsigt - noget så mærkeligt udformet var disse vrængende masker og særlige middelalderlige væsener, at de krævede stillingtagen.

Carriès var egentlig - som Niels Hansen Jacobsen - uddannet billedhugger, men blev på Verdensudstillingen 1878 så begejstret for den asiatiske kunst, at han - som så mange af sine samtidige - satte alt ind på at kunne skabe åndsbeslægtede værker. En af Carriès' naboer i »La Cité Fleurie«, fotografen og bronze patinøren, Jean-François Limet (der bl.a. arbejdede for Rodin, Bourdelle og Maillol) foreslog ham i første omgang at drage til Cosne, hvor han på tre måneder fremstillede henved 350 »essais d'émaux«. Resultaterne var så lovende, at Villeroy familien kaldte ham til Wallerfangen, hvor han skabte adskillige buster og plaketter²². Sidst på året 1888 slog Carriès sig ned i den gamle pottemagerby Saint-Amand-en-Puisaye, og afholdt året efter den store udstilling på Boulevard Arago, hvoraf sprang bl.a. portalopgaven.

I dyrkelsen af den asiatiske keramik havde Carriès en ligesindet i Jenneney. Det fortælles, at Carriès ofte besøgte denne for at se hans samling - om keramik skal han have sat: »J'aime encore mieux caresser ça que la peau de la plus jolie femme de Paris«²³. Samlervirksomheden og venskabet med Carriès førte Jenneney skridtet videre - fra 1890'erne arbejdede han med keramikken i Saint-Amand-en-Puisaye. Inspirationen var umiskendelig asiatisk, men form- og materialemæssigt er de fleste værker stærkt eksperimenterende, og virker i deres ganske rensede udtryk meget forud for

deres tid. En helt anden side af Jeanneney's virke fandt sted ved begyndelsen af det 20. århundrede, da han for billedhuggeren Auguste Rodin overførte udvalgte portrætter til glaseret stentøj.

Skandinavisk-fransk samspil

I 1890'ernes Paris var mange skandinavere en integreret del af kunstlivet f.eks. takket være den svenske billedhuggerinde Ida Eriksson hos hvem, i »Molards Salon«, der skabtes væsentlige kontakter. Og i venskabet mellem finnen Akseli Gallen-Kallela og den franske keramikker Henri de Vaulombreuse tales der ligefrem om en »groupe d'artistes scandinaves« med følgende: den svenske keramikker Niels de Barck, malerne Dornberger, Edelfeldt og Jarnefeldt²⁴.

Mange af kunstnerne, som finnen Ville Vallgren (1855-1940), svenskeren Agnes de Frumerie (1869-1937) og danskeren Niels Hansen Jacobsen, blev nært integreret i udstillingslivet og samarbejdede med franske kunstnere. Eksempelvis gik Agnes de Frumerie - der egentlig havde fået rejsestipendium til årene 1892-96, men blev i Paris frem til 1923 - i samspil med de berømte franske keramikere Adrien Dalpayrat og Edmond Lachenal²⁵. I sine udkast til erindringer nævner hun blandt sine naboer i »La Cité Fleurie« særligt Niels Hansen Jacobsen, der indvilligede i at lære hende at støbe metaller²⁶. Med ham delte hun formodentlig sine oplevelser fra samarbejdet med de franske keramikere. Hun omtaler også Jean Carriès, der skal have talt pænt om hendes skulpturer. I et brev hjem til Akademiet i Stockholm (15.5.1895) var hun særlig optaget af salonernes dekorative afdelinger - helt specifikt af mindeopstillingen for Carriès. Her beklagede hun aldrig at have taget skridt til at møde den store mester! Noget anderledes har det formodentlig forholdt sig med Niels Hansen Jacobsen, der endog under sit ti-årige ophold i Paris på en eller anden måde har fået den Carriès vase, som han i 1921 skænkede til Kunstindustrimuseet (se værkfortegnelsen, nr. 11)²⁷.

Niels Hansen Jacobsens keramiske arbejder

Som billedhugger faldt leret Niels Hansen Jacobsen naturligt som arbejdsmateriale. Men modsat de fleste danske kunstnerkeramikere ved slutningen af det 19. århundrede (Thorvald Bindesbøll, Elise Konstantin-Hansen, brødrene Skovgaard m. fl.) nøjedes han ved arbejdet med den glaserede keramik ikke med at samarbejde med en fagmand på feltet. Han lærte sig alle processerne fra æltning, modellering/støbning over brænding til glasering.

At Niels Hansen Jacobsen var autodidakt i arbejdet med keramikken gav ham en frihed, hvis resultat blev værker, der selv idag betragtes som eksperimenterende og anderledes. De er ikke med tiden blevet gammeldags. Som Jeanneney, og andre af de franske keramikere i kredsen omkring Jean Carriès, bearbejdede Niels Hansen Jacobsen materialet på mange forskellige måder. Nogle gange drejede han formerne op, andre blev pølset og andre igen støbt. Den asiatiske inspiration førte til en forkærlighed for det unikke, der blev understreget ved håndens tryk på den for 'perfekte' form

Niels Hansen Jacobsen og hans hustru Gabriele (født Rohde) i deres atelier i »La Cité Fleurie« omkring 1900. Han arbejder på »Den lille Havfrue«, der er dateret 1901. I baggrunden ses på bordet skitser til »Modersmålet«, der blev afsløret i Skibelund Krat i 1903. De tre masker kan ses på Vejen Kunstmuseum.

Krukkerne blev trukket, skubbet og skåret på uventede måder. Har man dem i hænderne er det tydeligt, hvordan han har 'klemmt' det enkelte værk. En ganske enkel skål får et særligt spil i overfladen ved at han med jævne mellemrum har præget korpus med tre finderspidser, (se gengivelse NHJ 7 p. 104). Efter endt brænding tilføjedes låg og sokler i tin, bronze og træ, eller bly fattedes direkte om formen (se gengivelse NHJ 6 og 12, p. 104-105). Soklerne er med enorm præcision skabt til det enkelte værk. Eksempelvis har metalbunden til en vase nøje prægede huller, hvor den glasur, der har samlet sig ved bunden af vasen passer ned - de skæve linier i sokkel og vase skulle nødig sættes forkert sammen (se gengivelse NHJ 11, p. 105). Ved hjemkomsten til Vejen havde Niels Hansen Jacobsen et nært samarbejde med Snedker Jørgensen, der har skabt træsokler i mange forskellige træsorter og i en rig variation af former.

Da alle Niels Hansen Jacobsens private papirer blev brændt ved hans død, er det vanskeligt at fastslå nøjagtig, hvornår han indledte arbejdet med keramikken. Efter omfattende undersøgelser mener Maria Fabricius Hansen, at året 1894 står til troende²⁸. I en artikel fra 1927 erindrede Niels Hansen Jacobsen: »Midt i Halvfemserne eksperimenterede jeg med Keramik i Paris. Dernede var den Gang stor Efterspørgsel efter kinesisk og japansk Keramik. I Europa fremstillede man egentlig kun saltglaserede Ting. I Frankrig var der hele smaa Pottemagerbyer ... Men jeg fik lavet mig en Ovn i en af de smaa Forstæder, og her brændte jeg løs«²⁹. Francis Beckett fortæller, hvordan Niels Hansen Jacobsen sammenlignede sine resultater med den japanske keramik på Louvre - »her saa han Japanernes fantastiske, alle Plastikens Love trodsende Uhyrer«³⁰. At den asiatiske inspiration med tiden sporedes mindre direkte i hans keramik, kan måske skyldes den kritiske røst, der lød ved hans første keramikpræsentation i Paris, 1898.

En udateret original optagelse af Hansen Jacobsens keramik, muligvis fra hans fremvisning på Salon de la Société Nationale des Beaux-Arts 1903, hvor han udstillede 12 stentøjsarbejder. Tre af værkerne i nederste række (nr. 2, 4, og 6 fra venstre) findes på Vejen Kunstmuseum.

Præsentation af Niels Hansen Jacobsens keramik i Paris

I 1892 var Niels Hansen Jacobsen - med den ret akademiske skulptur »En Kuglespiller, der ser efter sit Kast«³¹ - for første gang repræsenteret på sammenslutningen Société Nationale des Beaux-Arts' salon. Udstillingsfællesskabet var - med den konservative maler Ernest Meissonier (1815-91) som første formand - i 1890 blevet til i protest mod den etablerede Salon de la Société des Artistes Français³². Blandt medlemmerne var malerne Puvis de Chavannes og Albert Besnard, billedhuggerne Jules Dalou og Auguste Rodin samt grafikeren Felix Bracquemond. Han var ven med en del af de franske keramikere, og kan bl.a. takkes for at have ført Paul Gauguin til Ernest Chaplets værksted, hvor en epokegørende keramisk produktion blev til.

På 1892 udstillingen var der for første gang en særskilt afdeling for »objets d'art« - et felt, der herhjemme allerede fra 1891, formodentlig takket være J. F. Willumsen, havde været en væsentlig del af Den frie Udstillings raison »d'être«. Afdelingen i Paris tiltrak sig enorm opmærksomhed med bl.a. keramik af Ernest Chaplet, Auguste Delaherche, Taxile Doat, Edmond Lachenal, Clément Massier og ikke mindst Jean Carriès, der viste en »Vitrine contenant des bustes, animaux et poterie, de grès émaillé avec fragments de briques destinées à une porte en exécution pour Mme Winaretta Singer« [prinsessen af Scey-Monthéliard].

Niels Hansen Jacobsen udstillede fra 1898 sine keramiske arbejder på Société Nationale des Beaux-Arts' salon. Det første år var det ifølge kataloget en trekantet vase samt en vase med sokkel og låg af tin. Der kom dog sandsynligvis flere til, for i en anmeldelse skrev É. Molinier om »une curieuse série des vases de grès aux tones très fins, dont les formes, malheureusement un peu indécises, semblent être inspirés par l'étude de la plante et surtout des troncs d'arbres; les pieds qui composent les supports des vases - un souvenir du Japon [en effekt, som også Jeanneney gjorde brug af - se værkfortegnelse nr. 117] qu'on pourrait bien oublier, dans l'espèce - ont des galbes très incertaines: des jolies coulours, mais un dessin dont la recherche n'est pas toujours heureuse ...«³³.

Hele 16 objekter en grès viste Hansen Jacobsen i 1899, og i 1901 præsenterede han en vitrine med fem værker i stentøj og tin. De nævnes i pressen på linie med værker af Henri de Vallombreuse, Delaherche, Michel Cazin, Dammouse, Taxile Doat og Moreau-Nélaton³⁴. 1902 udstillede Hansen Jacobsen 15 stykker keramik, der i Le Figaro nævnes først blandt de keramiske arbejder. Arsène Alexandre, der i 1895 udgave en hel bog om Jean Carriès skrev: »Aux objets d'art, nous avons noté, comme céramiques, celles de M.M. Hansen-Jacobsen (grès avec incrustations de pâte de verre), Delaherche (grès et porcelaines flammées), Taxile Doat, Bigot, Vallombreuse, Moreau-Nélaton, Ernest Carrière ...«.

I 1903 udstillede Niels Hansen Jacobsen - nu med adresse i København - for sidste gang på salonen, og præsenterede 12 »objets en grès«. De var så særlige, at bladet RAPPEL i en eller kortfattet opremsning gjorde plads til at fremhæve: »Il faudra voir, balcon du 1er étage, rotande, la vitrine de M. Hansen-Jacobsen et ses objets en grès ...«³⁶.

Glæden ved at skabe i det føjelige ler blev en livslang beskæftigelse, hvorom han sagde »Der er det tiltalende ved Keramik, at man skaber selv Stofet, noget andet med Sten«³⁷. Da han havde slået sig ned i Vejen og fået etableret et velfungerende værksted, viste Hansen Jacobsen troligt til sin død i 1941 keramik på Den frie Udstilling i København. Der fandt han - som det fremgår af salgsprotokollerne - købere til sin keramik, der også solgtes i Vejen fra hans nieces mands boghandlerbutik. Særlig vigtigt var det store vindue op mod jul med resultaterne af hans 'julebagning'.

Litteratur

É. Molinier, 1898: Les Arts du Feu, Salons de 1898 in Art et Décoration, 2. årg., nr. 6, 189-200.

Julius Meier-Graefe, 1899: N. Hansen Jacobsen i Dekorative Kunst, München, bind 3, p. 234-261.

A. le Chatelier, 1899: Céramique d'Art i Art et Décoration, 1899, nr. 12, p. 181-189.

Emil Hannover, 1901: N. Hansen-Jacobsens Udstilling i Tidsskrift for Industri, p. 221-223.

L. Auclair, 1910: Céramique de grand feu in Art et Décoration, Paris, 14. årg., oktober, p. 97-108.

Hugo Gammelby, 1936: Eksperimenterende Keramik. Billedhuggeren Hansen-Jacobsens Arbejder i Nyt Tidsskrift for Kunstindustri, p. 26-27.

Niels Th. Mortensen, 1945: Niels Hansen Jacobsen.

Maria Fabricius Hansen, 1989: Niels Hansen Jacobsen - Keramiske arbejder, upubliceret manus, Vejen Kunstmuseum.
 Maria Fabricius Hansen, 1990: Ideens skulpturelle form - Niels Hansen Jacobsen: Conventi-on i Kunstværkets krav, Kbh.
 Maria Fabricius Hansen, 1990: Niels Hansen Jacobsens keramiske arbejder i CRAS LVII, p. 24-33.
 Teresa Nielsen, 1996: De frie Billedhuggere, Vejen Kunstmuseum.

Noter

- ¹⁾ Axel Salto, 1930: Saltos Keramik, København, upagineret.
- ²⁾ Mylius-Erichsen, 1899-1900: Billedhugger Niels Hansen Jacobsen i Vagten, p. 396.
- ³⁾ Fotografiet findes på Vejen Kunstmuseum, og kendes fra É. Moliniers artikel Les Arts du Feu - Salons de 1898 i Art et Décoration, 1898, nr. 6, p. 189.
- ⁴⁾ I Niels Th. Mortensens biografi om Niels Hansen Jacobsen fra 1945 hævder Axel Hou, at billedhuggeren var i Paris allerede 1891. Dette må være en erindringsforskydning, måske blandet med Axel Hous Parisbesøg i 1893. NHJ blev først gift i august 1891, og søgte der-efter - med mange ophold undervejs - via Tyskland og Italien til Paris.
- ⁵⁾ Der blev skrevet talrige artikler i håb om at råbe den offentlige mening op. Store økono-miske interesser var på spil. Komplekset skulle vige til fordel for en mægtig boligblok. Se bl.a. H. Cadiou, 1971: La cité fleurie ne veut pas disparaître i Les cahiers de la Ligue Ur-baine et Rurales, nr. 31-32, 1971, p. 18-21. Georges Pillement, 1971: Les ateliers d'ar-tistes à Paris i Vieilles Maisons françaises, no. 50, okt., p. 20-21. M. Cadiou, 1971-72: Ho-mocide par imprudence. Vie et mort des cités et ateliers de Montparnasse i Connaissance de Paris et de la France, nr. 8-9, nov-dec-jan, p. 91-93. M. Cadiou, 1973: La cité Fleurie du 65, boulevard Arago - Aperçu Historique i Société Historique et Archeologique du XIIIe Arrondissement, dec., p. 16-19. Pierre Edouard Prins, 1974: 8,5 million sauverait la Cité Fleuri i L'Amateur de l'Art, 14, marts, p.13.
- ⁶⁾ Jacques Soubielle, 1976: La Cité Fleurie à Paris i Touring, Revue editée par le Touring Club de France, no. 878, marts, p.44.
- ⁷⁾ Archives de la Ville de Paris, 18 boulevard Serurier, VO11 (Permit de construire), 121 (65, boul. Arago).
- ⁸⁾ Anne Zegels, 1983: i Ville de Paris, nr. 48, nov., p. 56-57.
- ⁹⁾ Geneviève Lacambre, 1991: Les ateliers d'artistes, Musée d'Orsay, Paris, p. 55.
- ¹⁰⁾ Ifølge den parisiske variant af Kraks Vejviser, »Annuaire-Almanach du Commerce Didot-Bottin«, for 1882 er der for første gang beboere på adressen: »De la Guardia, peintre-arti-ste; Frizon (Auguste), sculpteur-statuaire; Germain, sculpteur-statuaire; Magne, peintre-artiste; Renaudot, peintre-artiste«. Da registreringen kan bevises på intet tidspunkt at være særlig præcis, kan det ikke udelukkes, at der kan have været beboere allerede i 1881.
- ¹¹⁾ Der findes i Archives de la Ville de Paris opstalt og snit af komplekset dateret 5. april 1888. De kan desværre ikke direkte sammenholdes med det eksisterende byggeri. Det ser ud til, at der på et eller andet tidspunkt er lavet om på nummereringen af lejemålene, og det kan derfor være vanskeligt at fastslå, hvem der har boet hvor.
- ¹²⁾ La Cité Fleurie du 65, boulevard Arago - Aperçu Historique i Société Historique et Archeo-logique du XIIIe Arrondissement, dec. 1973, p. 16-19.
- ¹³⁾ Geneviève Lacambre, 1991: Les ateliers d'artistes, Musée d'Orsay, Paris, p. 55.
- ¹⁴⁾ Rikard Magnussen, 1933: Billedhuggerminder, Kbh., p. 11 samt Troels Andersen i artiklen Hvem var Rasmus Harboe? i festskrift til Bente Skovgaard, De lyse Sale, 1990, p.
- ¹⁵⁾ Allerede i 1880 havde brygger Carl Jacobsen bestilt »Snöklokkan«, der idag tilhører Glypto-teket, København.

- ¹⁶² De to sidstnævnte omtales i Eva Bræmers artikel *Fra barvæg til museumsstykke* - J. F. Wilmsen: *Det store Relief* i CRAS LI, 1987, p. 4-31.
- ¹⁷² Göran Elissón m.fl., 1998: *Kvinna & konstnär - Om Agnes de Frumerie*, Skrifter fra Skaraborgs länsmuseum nr. 29. I et upubliceret manuskript (Skara Länsmuseum) omtaler Agnes de Frumerie Axel Ebbe som værende blandt hendes naboer.
- ¹⁸² Redaktionen bestod af Vaudremer, Grasset, L. Mange, J.P.Laurens (også bosat på Boul. Arago, 65), Fremiet, Roty, Bénédite, Roger Marx og Dampit.
- ¹⁹² Det lille kort, der opbevares på Musée Rodin, Paris, er udateret. Af teksten fremgår, at Hansen Jacobsen opsøgte Rodin p.g.a. størrelsen på et værk, som han skal udstille. Det kunne være hans knap 4 meter høje »Militarismen«, som han udstillede på Salon de la Société Nationale des Beaux-Arts i 1899, hvor han var medlem fra 1893.
- ²⁰² Eugène Grasset: *Formes et Décoration des Vases* i *Art et Décoration*, okt. 1909, p. 131-140.
- ²¹² Tegningen opbevares på Musée des Arts Décoratifs, inv. 20939.
- ²²² Historismus - Angewandte Kunst im 19. Jahrhundert, Kassel 14. juni- 18. okt. 1987, Ballhaus.
- ²³² Citatet stammer fra Arsène Alexandres monografi om Carriès, der udkom i Paris 1895.
- ²⁴² Alain Jacob: *Noblesse du Grès de Vallombreuse* i ABC, nr. 215-216, dec.-jan. 1983, p. 18. Her gøres opmærksom på Gallen-Kallelas portræt af Vallombreuse, der tilhører Atheneum, Helsingfors.
- ²⁵² Göran Elissón m.fl.: *Kvinna & konstnär - Om Agnes de Frumerie*, Skrifter fra Skaraborgs länsmuseum nr. 29, 1998.
- ²⁶² De upublicerede, håndskrevne optegnelser opbevares på Länsmuseum Skara, og er sommeren 1997 af Göran Elissón venligst stillet til rådighed for gennemlæsning.
- ²⁷² Desværre ønskede Niels Hansen Jacobsen ved sin død at få brændt sine private papirer, hvad en efterkommer omhyggeligt gjorde. Derfor er det vanskeligt konkret at rekonstruere bekendtskabskredsen m.m., hvis der ikke er fundet materiale, der opbevares i anden sammenhæng.
- ²⁸² Maria Fabricius Hansen, 1989: *Niels Hansen Jacobsen - Keramiske arbejder*, upubliceret manus, Vejen Kunstmuseum og Francis Beckett, 1901: *Billedhugger Niels Hansen Jacobsen* i *Tilskueren*, København.
- ²⁹² Aage Brandmose: *Niels Hansen Jacobsen* i *Højskolebladet*, 5.8.1927, p. 968.
- ³⁰² Francis Beckett, 1901: *Billedhugger Niels Hansen Jacobsen* i *Tilskueren*, København, p. 889.
- ³¹² Skulpturen står ikke anført i kataloget, men omtales i *Gazette des Beaux-Arts*, 1892, II, side 15 i artiklen *Les Salons de 1892* (p. 5-44).
- ³²² Constance Cain Hungerford: *Meissonier and the Founding of the Société Nationale des Beaux-Arts* i *Art Journal*, 1989, nr. 1, p. 71-77.
- ³³² É. Molinier: *Les Arts de Feu - Salons de 1898*, *Art et Décoration*, 1898, p. 199.
- ³⁴² Udstillingsomtaler i *Figaro* 21. april 1901 og *Gazette de France*, 4. juni
- ³⁵² *Le Figaro* den 9. (?) juni og 19. april 1902: »Il y a plus de plaisir à retirer des vitrines plus modestes qui contiennent, entre autres objets recherchés: les céramiques de MM. Hansen-Jacobsen, Taxile Doat ...Delaherche, Bigot, Moreau-Nélaton, de Vallombreuse, Ernest Carrière...«
- ³⁶² *Rappel*, 16. april 1903, sign. Léon Riocor (?).
- ³⁷² Aage Brandmose, 1927: *Niels Hansen Jacobsen* i »Højskolebladet«, p. 968.

Samlere skaber samling

Fransk keramik omkring 1900

i Kunstindustrimuseet

Af Marianne Ertberg

Når Kunstindustrimuseet kan fremvise en stor, væsentlig samling af fransk keramik udført i årene omkring 1900, er årsagen ikke mindst, at det i formålsparagraffen i museets grundplan, vedtaget ved stiftelsen 7. august 1890 bl. a. hedder: »Det er Museets Opgave at fremstille Samtidens Kunstindustri i dens Udvikling i Ind- og Udlandet ...«. Hovedparten af dette område af museets samlinger er således kommet til huse som samtidens frembringelser.

Dertil kommer, at Kunstindustrimuseets første direktør, Pietro Krohn, havde et åbent blik for, hvad der skete inden for moderne kunst og kunsthåndværk. Selv var han kunstner. Da han 1. september 1893, 54 år gammel, blev direktør for det vordende Kunstindustrimuseum havde han allerede haft adskillige hverv inden for kunstverdenen. Efter syv år på Akademiets malerskole havde han været kommissær på den danske afdeling på Verdensudstillingen i Paris 1878, lærer ved Tegne- og Kunstindustriskolen 1879-1886, kostumier ved Det kgl. Teater 1880-1893 og samtidig fra 1885-1895 teatrets økonomiinspektør og operainstruktør. Mellem 1885 og 1895 var Krohn kunstnerisk leder på Bing & Grøndahls porcelænsfabrik, hvor han med det af ham komponerede Hejrestel vist på Verdensudstillingen i Paris i 1889 var med til at føre dansk keramik ind i moderne tid. Krohn, der havde været medlem af komiteen bag Kunstindustrimuseets grundlæggelse, blev i 1892 af bestyrelsen bedt om at foretage indkøbene til museets samlinger, et arbejde han først fik løn for, da han blev direktør. Ud over sin alsidige baggrund blev han anset for at have en udviklet kunstnerisk smag og var også en kyndig privatsamler¹.

Første indkøb af fransk keramik - Émile Gallé

De første stykker af samtidig fransk keramik der blev indkøbt, var af glaskunstneren Émile Gallé, der egentlig var begyndt sin løbebane som keramikker. Krohn havde på et bestyrelsesmøde 14. oktober 1892 foreslået, at »Prøver af Émile Gallé's Glas« skulle være blandt fremtidige indkøb af »moderne Ting«. Glassene, 11 stykker i udvalg, ankom fra Paris i slutningen af december måned 1892, hvert udførligt beskrevet af Gallé selv. Kort tid forinden havde museet tillige modtaget en forsendelse med keramik og æsker af træ af Gallé. Disse var antagelig indkøbt ved museets første bestyrelsesformand, hofjuvelerer Carl Michelsen under et besøg i Paris, idet forsendelsen indeholdt ting, der blev hentet hjem som personlig ejendom af fru Michelsen juleaftens dag. Iøvrigt havde Michelsen på bestyrelsesmødet plæderet for, at indkøb til museet i udlandet kunne ordnes af

bestyrelsesmedlemmerne, hvis de alligevel var på rejse i forbindelse med deres arbejde.

At fajancer af Gallé var blandt Kunstindustrimuseets første moderne erhvervelser, skyldtes ikke mindst kunsthistorikeren Emil Hannover (1864-1923), som på Verdensudstillingen i Paris 1889 var blevet betaget af, hvad han dér så af glaskunstnerens nyeste frembringelser. Det udmøntede sig i en artikel i Tidsskrift for Kunstindustri samme år, hvori Hannover udtrykte, at Gallé's arbejder var »nogle af det moderne Kunsthaandværks ypperste Frembringelser«. Året før havde Gallé i al ubemærkethed deltaget på Den nordiske Industri-, Landbrugs- og Kunstudstilling i København. I 1889 fik han sit internationale gennembrud.

Hannover skrev sin artikel på grundlag af oplysninger, han havde indhentet om Gallé's virke, liv og levned ved personlig korrespondance med kunstneren. I et af sine breve fortæller Gallé endvidere, at han på Verdensudstillingen har studeret udviklingen i moderne dansk kunst og konkluderer: »Bortset fra min ven Arnold Krogs charmerende arbejder [Den kgl. Porcelainsfabrik] finder jeg den endnu for knyttet til den ældre danske kunst og ikke tilstrækkelig fri«².

Mellem Gallé og Hannover opstod i årene efter per brevveksling et varmt venskab, som i 1892 resulterede i, at Hannover modtog en dediceret vase af glas, fremsendt i en delikat øske af palisander, ligeledes forarbejdet af Gallé (tilhører Kunstindustrimuseet). Korrespondancen ebbede ud og sluttede tilsyneladende i 1893. Siden tog Pietro Krohn tråden op, besøgte Gallé i Nancy i 1897, hvor de to seriøst forhandlede om en udstilling i Kunstindustrimuseet, der dog aldrig blev til noget³.

Emil Hannover, der med ildhu havde taget del i Kunstindustrimuseets fremtid siden dets grundlæggelse, blev på foranledning af Pietro Krohn museets første bibliotekar i 1893. Ved Krohns død i 1905 efterfulgte han ham som direktør, et hverv han bestred indtil sin død.

Kunstindustrimuseets første udstilling

Året før museet åbnede officielt, afholdtes i juli 1894 »Det danske Kunstindustrimuseums Sommerudstilling«, der ud over egne samlinger også præsenterede privatsamlinger af europæisk og asiatisk kunsthåndværk gennem tiderne.

Ved den lejlighed havde museet endnu ikke nogen alsidig samling af moderne fransk keramik. Foruden syv stykker fajance af Émile Gallé, vistes en vase af Auguste Delaherche. - Museet udstillede derimod et talrigt og fremragende udvalg af dansk kunstnerkeramik.

Bernhard Hirschsprung

Ville man se mere samtidig, fransk keramik på udstillingen måtte man gå til tobaksfabrikant Bernhard Hirschsprungs afdeling, hvor der fandtes ikke mindre end seks stykker af Chaplet, krus og vaser med rød og gråblå »Flambé-Glassur«, af Delaherche et krus og en krukke, af Clément Massier en krukke, samt et fad af Émile Gallé⁴.

Bernhard Hirschsprung (1834-1909) var fra første færd og indtil sin død medlem af museets bestyrelse og igennem alle årene altid gavmild over for dette.

På Sommerudstillingen har han sandsynligvis fundet Kunstindustrimuseets samling af fransk keramik lidt ensidig og at der her var et område, han kunne sætte ind på. Allerede i efteråret 1894 forærede Hirschsprung et fad og en kolossal vase af Clément Massier. I 1896 gav han fire små vaser af Optat Milet og i 1897 endnu to stykker af Massier, medens han for museet i 1895 indkøbte væsentlige arbejder af Dalpayrat i Paris.

Da Hirschsprung døde, beskrev Emil Hannover i en nekrolog i Politiken (24.4.1909) hans samling: »Han havde foruden statelige Rækker af moderne Stentøj, Fajancer, Porcelæn og Glas mangfoldige skønne gamle Sager, Porcelæn fra Kina og Meissen... gammelt Sølv... Daaser af Agath og Guld, Jader, Laksager, Emailler og kinesiske Glasflasker... Det er dog i første Række de moderne Ting i hans Samling, der gør hans Smag og hans Instinkt Ære. Her havde han ingen Maalestok i noget Museum; her gjaldt det at se og dømme selv. Men netop med den Glans der er over denne del af hans Samling, bestod Hirschsprung denne Prøve.« Og samme sted skriver Hannover om hans nære forhold til Kunstindustrimuseet: »Han sad i dets Bestyrelse fra dets Grundlæggelse, og det var aldrig ude af hans Sind. Med korte mellemrum tog han blandt de bedste Stykker i sin egen Samling og skænkede deraf til Museet. Det skylder ham blandt meget andet sine skønneste Eksempler paa moderne fransk Keramik...«

Både i 1910 og i 1911 var der igen mulighed for at se Bernhard Hirschsprungs samlinger offentligt, først i Kunstindustrimuseet på udstillingen »Bernhard Hirschsprung og Hustrus efterladte Kunstsamlinger«, derefter da de blev solgt på auktion i »Kunstudstillingsbygningen paa Charlottenborg«. Så godt som hele auktionskataloget er udarbejdet af Hannover med bistand af Hugo Halberstadt til den asiatiske del, idet han i forbindelse med udstillingen i museet havde katalogiseret Bernhard Hirschsprungs samling⁵. »Moderne Stentøj og Fajance« udgør numrene 48-93 og omfatter bl. a. navne som Bigot, Chaplet, Dalpayrat, Delaherche, Atelier de Glattigny, Lachenal, Clément Massier. Kunstindustrimuseet købte vaser af Bigot, Dalpayrat og Chaplet. I forbindelse med auktionen skrev Hannover i Illustreret Tidende 8.1.1911 om Hirschsprung: »Sikkert har der aldrig bestaaet saa ømt et Forhold mellem et stykke Stentøj og et menneskeligt Væsen, som det, man kunde blive Vidne til i det Hirschsprungske Hjem.«

Det kunne vække forundring, at den ellers gavmilde Hirschsprung ikke testamenterede museet af disse sager. Men forklaringen ligger rimeligvis deri, at adskilligt keramik af denne art var blevet indkøbt så sent som i 1900 og 1905, hvilket vil fremgå af nedenstående. I stedet betænkte han museet med en større samling af vennen, Arnold Krogs epokegørende arbejder for Den kgl. Porcelainsfabrik.

Arnold Krog (1856-1934) har i et utrykt værk skrevet et lille erindringsbillede om sin ven, om hans gæstfrihed og om hans samlerglæde, bl. a.: »Alt, hvad han ejede, beundrede han, saa og kælede for som for køre Børn, mere maaske for disse end for sine egne Børn...«⁶. I øvrigt havde Bernhard Hirschsprung to andre brødre med samlerblod i årerne. Den ene, Heinrich, behøver ingen nærmere præsentation. Hans samling af dansk malerkunst er offentlig tilgængelig i Stockholmsgade. Den anden og mere ukendte broder, der boede i Hamburg, havde lagt sine interesser omkring

to områder: rødvin og - deforme råbukkeopsatser! Bernhard arvede samlingen af jagttrofæerne, som da stadig var forsynet med prisskilte, der øergrede ham, hvorfor han udbød: »Det er jo noget Vaas at give Penge ud for saadant, det har jo intet med Kunst at gøre«. Hvad der var blevet af vinen anede ingen.

Verdensudstillingen i Paris 1900

I forbindelse med Verdensudstillingen i Paris 1900, hvor den moderne kunst skulde holdes over dåben, fik Kunstindustrimuseet mulighed for at gøre større indkøb af samtidens franske keramik, ikke mindst fordi den danske regering havde bevilget museet 35.000 kr til at købe kunsthåndværk for på udstillingen. Et beløb der idag ville svare til ca. 1,7 mill. kr. Intet under at Pietro Krohn, der skrev om erhvervelserne i Tidsskrift for Industri året efter, nød muligheden for »at erhverve fremragende moderne Arbejder uden at tage hensyn til Museets sædvanlige magre Pung«. I begyndelsen af udstillingen, og endnu inden andre museer havde fået adgang, foretog Krohn sine indkøb, de fleste i forening med Emil Hannover, »hvis Smag og Indsigt han kjendte og skattede højt«... »Begge var enige om kun at gjøre Indkjøb mellem virkelig nye Sager, fri for al efterklang af gamle afdøde Stilarter og særlig søge de Arbejder, som bare en selvstændig kunstnerisk Personligheds Præg«⁷.

Keramik blev erhvervet af følgende kunstnere: Alexandre Bigot, Alexis Boissonnet, Léon Castel, Pierre Adrien Dalpayrat, Albert Louis Dammouse, Auguste Delaherche, Taxile Doat, Atelier de Glatigny, E. Jacob & Cie, Edmond Lachenal, Revernay og Sèvres (Manufacture Nationale).

Enkefru William Salomonsens Auktion i 1905

En lejlighed til at erhverve ikke mindre end fire arbejder af Ernest Chaplet, en af de væsentligste franske keramikere, bød sig i 1905 da enken efter William Salomonsen, Amanda Mathilde (1847-1918) valgte at sælge sin og hendes afdøde mands samling af antikviteter, kunstsager, antike møbler og malerier⁸. William Salomonsen (1842-1900) var tekstilfabrikant og fra 1879 enejer af firmaet J. C. Modeweg & Søn (Brede Klødefabrik). Salomonsen, der havde mange fremtrædende poster inden for erhvervslevet, var privat bekendt for at være en kyndig og kræsen kender af kunst og kunstindustri.

Arnold Krog stod også Salomonsen nær og ligesom Bernhard Hirschsprung har han skrevet om ham i Minder og Meninger, hvor han fortæller om hans hjem og samling og fremhæver hans store viden om kunst⁹.

På besøg hos Chaplet

William Salomonsen har i Kunstbladet 18. februar 1888 skrevet en artikel om Chaplet med undertitlen: »Det Moderne Kunsthåndværks Mænd og Værker«¹⁰. Han fortæller heri om første gang han så Chaplet's keramik, en oplevelse, der tillige førte til et møde med kunstneren, hvis personlighed og virke han giver en livfuld beskrivelse af.

På l'Union des arts décoratifs niende udstilling i Paris 1887 var Salomonsen blevet betaget af Chaplets udstillede porcelønsarbejder med »glim-

rende farvede Glasurer, heldige Forsøg paa at nærme sig de kinesiske »Flammede« med deres »Okseblods« og deres »Ædelstensfarver«. Til sin store fortrydelse måtte han konstatere, at de bedste stykker var solgte, »Kendere og Amateurer havde ilet med at sikre sig Eksemplarer af dette nye Fænomen.«

Salomonsen gav ikke op uden videre. Istedet opsøgte han uanmeldt Chaplet i hans værksted i Rue Blomet i Vaugirard, hvortil han nåede frem efter en møjsommelig tur. Chaplet åbnede selv den store grønmaalede port. Salomonsen giver sit indtryk af ham: »en Mand omkring de Treds, en høi kraftig men noget bøjet Figur med et fint intelligent Udtryk, han minder i sit Ydre ikke saa lidt om afdøde Professor Marstrand [maleren Wilhelm]. Hans Optreden er stille og rolig ligesom afdæmpet ved mange Aars rastløse Arbeide med opfinders store Skuffelser og sjældne Glæder.«

Chaplet blev så oplivet over besøget og af det at blive opsøgt af en udlænding, at han beredvilligt gav sig til at fortælle Salomonsen om sit arbejde, hvordan han »stadigt syslede med sine Forsøg paa at nærme sig Asiaternes Keramik... om hvorledes han med Undtagelse af nogen dekorativ kunstnerisk Assistance gjorde Alting selv med én Arbeidsmand som al Medhjælp... om sine Genvordigheder og Skuffelser, som han talende illustrerede ved at pege paa en kolossal Bunke Skaar ude i Gaarden, Skaar der glimrede og lyste i alle Regnbuens Farver, som en Dynge af overnaturlige store »Ædelsten.« Efter at have fremvist sit værksted viste Chaplet endelig, hvad han nyligt havde udført: »... flaskeformede Vaser, hvor Glasuren var løbet ned til midt paa Halsen, efterlignende den kinesiske »Hestelunge«, medens nedenfor Okseblodsfarven i dybe Strømme over den hvidgrønne Bundfarve nærmer sig Vasens Fod, Kander, hvor Glasuren i et Spil af blaat, lilla og grønt minder om Farvespillet i Hals og Brystfjer hos enkelte Duearter...« Blandt de arbejder Salomonsen opremser lykkedes det ham at bringe adskillige med sig hjem. Siden viste han erhvervelserne for »en mindre Kreds af Keramikere, hvem de i høi Grad tiltalte, og som de ved direkte eller indirekte Impulser turde øgge til at gaae videre ad den af Chaplet viste Vei...«

To vaser og to kander af disse lykkedes det Kunstindustrimuseet at erhverve på auktionen i 1905. De er gengivet til højre på illustrationen til Salomonsens artikel i Kunstbladet.

Som nævnt var en vase af Chaplet også blandt de righoldige køb på Bernhard Hirschsprung og Hustrus Auktion i 1911. Herefter stagnerede tilvæksten. Ved et par lejligheder er samlingen dog siden blevet øget.

Carriès og Niels Hansen Jacobsen

I 1921 forærede billedhuggeren og keramikeren Niels Hansen Jacobsen (1861-1941) museet en vase af Jean Carriès. Samme år retter Emil Hannover en søerlig tak til Hansen Jacobsen i Kunstindustrimuseets »Virksomhed«, »eftersom den store Franske Keramiker forud kun var repræsenteret i Museet med et alt for ringe Arbejde. Vasen [gaven] er graa med en blaa Flydeglasur, der faar den til at minde om et Fugleæg. Paa den ene Side har den en antydning af en Dekoration, hvis Motiver kunne være taget fra Tang. Den er signeret men ikke dateret. Antagelig er den et temmeligt tidligt arbejde af Carriès.«

Ringe eller ikke ringe arbejde; vassen, museet i forvejen havde, kan ikke siges at være udvalgt efter nøje overvejelser endelige besigtigelse. Den blev købt i Paris i 1895 af direktøren for Museum für Kunst und Gewerbe Hamburg, Justus Brinckmann på en auktion med efterladte arbejder af Carriès i varehuset Bon Marché og var blandt de få stykker, der var tilbage, da han ankom just som auktionen var ved at slutte. Brinckmann tilbød vassen til Kunstindustrimuseet, idet han allerede selv havde Carriès, hvem han personligt havde kendt, repræsenteret i sit museum¹¹.

For Krohn var et længe næret ønske om at få Carriès til huse gået i opfyldelse. Allerede i efteråret 1893 havde han forsøgt sig ved at formå museets formand, Carl Michelsen og bestyrelsesmedlem, Harald Bing (Bing & Grøndahl) til at opøge Carriès. De var blevet afvist af portneren. Heller ikke for Hannover, der samme efterår opholdt sig i Paris gennem længere tid, lykkedes det at træffe ham¹². I foråret 1896 forsøger Krohn sig atter ved at bemyndige direktøren for Nordenfjeldske Kunstindustrimuseum i Trondheim, Jens Thiis til at købe ind for 700 kr. hos Carriès' ven og arving, arkitekten Georges Hoentschel. Men det hele gik i vasken endnu en gang på grund af forviklinger¹³. I øvrigt var, fortæller Thiis, priserne så høje, at de 700 kr. ikke ville have rakt til meget. Hoentschel, der selv var samler, forærede de bedste efterladte arbejder af Carriès til franske museer, størsteparten til Musée du Petit Palais, Paris.

Vassen, Kunstindustrimuseet i 1921 fik foræret af billedhuggeren Niels Hansen Jacobsen, er antagelig købt i Paris, hvor Hansen Jacobsen boede ca. 1892 - ca. 1902 i samme kunstnerkoloni, som Carriès havde boet i. Selv fik han keramikværksted allerede i begyndelsen af sit ophold, og i mange af hans særprægede arbejder ser man et slægtskab med Carriès, hvem han beundrede. Et eksempel herpå er en Portrætmaske af Justus Brinckmann, som kan ses i Kunstindustrimuseet.

Fra Den kongelige Porcelainsfabriks studiesamlinger

Endnu en vase af Carriès blev indlemmet i museet, sammen med andre fornemme franske stentøjsarbejder fra århundredeskiftet, da Den kgl. Porcelainsfabrik i 1969 valgte at skille udenlandske arbejder ud fra fabrikkens studiesamlinger for at koncentrere dem om egne arbejder. Kunstindustrimuseet blev tilbudt at udtage de stykker, det kunne ønske sig. Udvalget blev foretaget af museets daværende direktør, Erik Lassen (Kunstindustrimuseets arkiv). Udover Carriès drejer det sig om følgende keramikere: Émile Decœur, August Delaherche, Paul Jeanneney, Étienne Moreau-Nélaton, Henri Simmen og af de lidt senere Émile Lenoble og Raoul Lachenal.

Christian V. Christensen

Oprindeligt havde denne keramik været i Christian V. Christensens Samling. Christian V. Christensen (1886-1964), i omtale oftest kaldet »Christian Porcelæn«, var administrerende direktør på Den kgl. Porcelainsfabrik i årene 1931-1959, en stilling han blev kaldet til på et tidspunkt, hvor han havde været direktør i 12 år for René Lalique's glasvirksomhed i Paris. Lalique havde håndplukket Christensen hos Rouard, en af den tids mest

ansete forretninger med kunsthåndværk, beliggende på Avenue de l'Opéra. Her havde han arbejdet siden 1908.

Udover keramik samlede Christian V. Christensen stort set på alt, hvad der fandt nåde for hans øjne inden for malerier, akvareller og tegninger.

Da han i 1946 fyldte 60 år skrev Otto Andrup, daværende direktør for Frederiksborgmuseet i »Samleren og Kunstvennen Christian Christensen«, et festskrift, der kun udkom i eet eksemplar (tilhører Kunstindustrimuseet): »Men i Kammeret paa første Sal, i Studiet, i »Museet«, er der en Embarras de richesse af Keramik,...Det er Keramistens Aandelige Laboratorium, idégivende, rettende, den gode, vaagne Samvittighed for Fabrikkens Direktør. Historiske Vejvisere i Teknik som i Smagens Fortøninger. Der er Milepæle imellem.« Efter at have nævnt flere af de navne, der nu er i Kunstindustrimuseet, slutter Andrup: »Dette »Museum«, denne en æstetisk Nydelses stille Kapel, er maaske en Samling, men hvor kaldsbetonet, hvor direkte fremstaaet af en Elskers Øje og Følelse. Chr. Christensen har samlet her, lykkeligt som faa; men Rubriksamler - Nej, det bliver han ikke.«

Paul Gauguin

Den væsentligste del af Kunstindustrimuseets franske keramik må siges at være samlingen fra maleren Paul Gauguin's (1848-1903) hånd, udført i Ernest Chaplet's værksted i Rue Blomet i Vaugirard ved Paris vinteren 1886-1887¹⁴. Hovedparten er kommet til museet i 1930'erne og 40'erne fra privatsamlinger. På Karen Hannovers dødsboauktion købtes 3 stykker, som hendes afdøde mand, Emil Hannover, muligvis havde købt på Den frie Udstilling i 1893, hvor Gauguin udstillede sammen med van Gogh. Sikker er det, at den berømte selvportræt vase købtes ved denne lejlighed. Køberen var Pietro Krohn, der i 1897 forærede den til Kunstindustrimuseet¹⁵. Gauguin's arbejder er et helt emne for sig, og er derfor ikke medtaget på nærværende udstilling.

Anden keramik fra omkring 1900 i Kunstindustrimuseet

Tiden har vist, at Pietro Krohn og Emil Hannover til museet har udvalgt deres samtids keramik med en fintfølende sans for det moderne.

Samlingen af fransk keramik i museet er både væsentlig og stor. Interessant er det, at der langt fra er indkøbt i nær så stor en målestok fra de øvrige lande, der er repræsenterede i samlingen: Finland, Holland, Sverige og Tyskland, hvor der kun var få eksempler på progressiv keramik. Det var der derimod i Danmark, hvor kunstnerkeramikken lyste med Thorvald Bindesbøll som den kraftfulde pioner, der frem mod 1900 gjorde leret til den kunstneriske avantgardes yndede materiale.

Noter

- ¹⁾ Emil Hannover, *Det danske Kunstindustrimuseum i de første 25 Aar*, København 1926, 16.
- ²⁾ Brev fra Émile Gallé til Emil Hannover 30.7.1889, *Den Hirschsprungske Samling*, København.
- ³⁾ Brev fra Pietro Krohn til Émile Gallé, 4.12. 1897, *Kunstindustrimuseet*, København.
- ⁴⁾ *Det danske Kunstindustrimuseums Sommerudstilling*, København 1894, 38, 43, 5-7.
- ⁵⁾ Fortegnelse over den Bernh. Hirschsprung og Hustrus Bo tilhørende Samling..., Auktion i Kunstudstillingsbygningen paa Charlottenborg, København. Mandag den 16. januar 1911.
- ⁶⁾ *Minder og Meninger 1931*, MS Landsarkivet, København; kopi om Hirschsprung i *Den Hirschsprungske Samling*, København.
- ⁷⁾ Pietro Krohn, *Tidsskrift for Industri* 1901, 20.
- ⁸⁾ *Katalog over Enkefru William Salomonsens Samling ...*, Rasmus Nielsens Auctions- og Commissionsforretning, Kjøbenhavn, 1905.
- ⁹⁾ Merete Bodelsen, *Krystalglasurer og stentøj. Den kgl. Porcelainsfabrik 1775-1975*, 1975, 67.
- ¹⁰⁾ W[illiam] S[alomonsen], 1888: *Det moderne Kunsthåndværks Mænd og Værker - I. E. Chaplet*, *Kunstbladet*, p. 52-54, København.
- ¹¹⁾ Brev fra F. Deneken til Pietro Krohn, 15.8.1895, *Kunstindustrimuseet*, København.
- ¹²⁾ Brev fra Pietro Krohn til Emil Hannover, 11.11.1893, *Den Hirschsprungske Samling*, København.
- ¹³⁾ Brev fra Jens Thiis til Pietro Krohn 24.2.1897, *Kunstindustrimuseet*, København.
- ¹⁴⁾ Publiceret af Merete Bodelsen i *Det danske Kunstindustrimuseums Virksomhed 1954-1959*, og siden i hendes bog *Gauguins Ceramics*, 1964.
- ¹⁵⁾ Merete Bodelsen: *Gauguin og van Gogh i København 1893/Gauguin and van Gogh in Copenhagen in 1893*, *Ordrupgaard*, København, 1984, p. 74.

Desuden er følgende litteratur anvendt:

Sigurd Schultz, Christian Christensen, *Porslin* 5-6, 1960, 5-6.

Marianne Ertberg, *Poetry in Glass, Émile Gallé and the Danish Museum of Decorative Art*. *Scandinavian Journal of Design History*, 5, 1995, 5-18.

Marianne Ertberg, *Emil Hannover a Mosaic on his Stay in Paris* i Mirjam Gelfer-Jørgensen, *Toulouse-Lautrec Posters in the Danish Museum of Decorative Art*, 1995, 85-99.

Tak til Birgitte Johannesson, *Den Hirschsprungske Samling*, for altid beredvillig hjælp.

Værkfortegnelse

Det danske Kunstindustrimuseums samling

Udarbejdet af Marianne Ertberg

Alle mål er angivet med højde først.

Alexandre BIGOT (Mer, Loire-et-Cher, 5.11.1862 - Paris 11.4.1927)

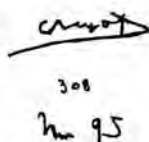
1. Vase, tresidet. Lys brun rutilglasur, lysegrå kappe med flydninger. 1895.

20 x 9,5 x 9 cm.

Betegnet: ABigot, Nov. 95, 308 (indridset).

Købt på Bernhard Hirschsprungs auktion i 1911, kat. nr. 73, gengivet.

Mus. nr. A 4/1911. Gengivet p. 50.

2. Fad dekoreret i relief med en frø i et vandhul. Mat jernholdig rutilglasur, dækket af grøn kobberglasur, der danner en sø af krystaller. Brun rutilglasur på fanens underside. 1897.

3,5 x dia. 25,5 cm.

Betegnet: A. Bigot (indridset), P. indskrevet i omridset af en sten (stempelt i relief). Signatur gengivet p. 107, KIM 1.

Udført 1897 sammen med billedhuggeren Pierre Roche (1855-1922) og udstillet samme år på Salon Champ-de-Mars i Paris (Hakenjos og Klinge, 1974, nr. 3).

Købt i Hohenzollern Kunstgewerbehaus, Berlin 1898.

Mus. nr. 957. Gengivet p. 49.

For varianter se: Scheffler 1966, nr. 138; Woeckel 1968, nr. 86; Hakenjos og Klinge, 1974; Heuser 1974 nr. 146; Franzke 1978, nr. 126; Hirschsprung 1911, nr. 74.

3-4. To fliser, »Les Colimaçons«, dele af frise med snegle. Brun kobberholdig rutilglasur, plettet med grønne og mørkebrune, blanke partier. 1897.

2 x 8,5 x 17,5 cm.

Ikke betegnet.

Udført 1897 sammen med billedhuggeren Pierre Roche (1855-1922) og udstillet samme år på Salon Champ-de-Mars (Gallé 1897).

Købt af Hohenzollern Kunstgewerbehaus, Berlin 1898.

Mus. nr. 916. Gengivet p. 50.

Gallé 1897, p. 240, geng.; Brüning, 1897-1898, p. 390, geng.

5. Kande med montering af sølv, der danner næb, bøjlehang og slynget bladornament omkring halsen. Mat, lysebrun glasur, hvori grønne og blå islæt, kappe af mørkere brun rutilglasur med flydninger. 1898-1899.

8,1 x 10,7 x 6,3 cm.

Betegnet: Utydbart (RBL - indridset).

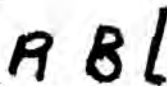
Monteringen er tegnet af Edward Colonna (Tyskland 1862 - Nice 1942).

Udført 1898-99 (Weisberg, 1986).

Købt hos L'Art Nouveau Bing på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 999. Gengivet p. 50.

Osborn 1900, p. 579 geng. i vitrine i Colonna's dagligstue i Pavillon Art Nouveau Bing; Heuser 1974, p. 198; Weisberg 1986, fig. 149 (ex. tilh. Musée des Arts Décoratifs, Paris).

Alexis BOISSONNET (Saint-Vallier-sur-Rhône 18.7.1879 - sammesteds 11.11.1956)

6. Fad af hårdt brændt lertøj. Kobberglasur med zinkkrystaller mellem blå, turkise, brune og hvide partier. Langs randen flydninger af brun rutilglasur, der også dækker fanens bagside. Før 1900.

2 x dia. 15,9 cm.

Betegnet: AB bag et flammende træestykke [træ = bois, fr.] (brunt stempel). Signatur gengivet p. 107, KIM 2.

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 928. Gengivet p. 60.

7. Vase, fladtrykt, konisk hals. Mat, lysebrun jernholdig rutilglasur med mørkebrune og grønne penselstrøg af jern og kobolt. Før 1900.

10 x dia. 9 cm.

Betegnet: AB bag et flammende træstykke [træ = bois, fr.] (brunt stempel). Som kat. 6.

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 902. Gengivet p. 60.

8. Vase, kugleformet, bukket hals. Mat lys, skiftende til mørkere brun jernholdig rutilglasur, sortgrønne penselstrøg af kobolt og jern. Før 1900.

9,5 x dia. 7,8 cm.

Betegnet: AB bag ved et flammende træstykke [træ = bois, fr.] (brunt stempel). Som kat. 6.

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 903. Gengivet p. 60.

Jean CARRIÈS (Lyon 15.2.1855 - Paris 1.7.1894)

9. Vase, kegleformet, vulst ved munden. Fed, hvid grenglasur af feldspat og tin med blå chatteringer fra underliggende koboltholdig sortbrun jernglasur.

22 x dia. 10,1 cm.

Ikke betegnet.

Købt af direktør Justus Brinckmann, Museum für Kunst und Gewerbe Hamburg i 1895.

Mus. nr. 956. Gengivet p. 53.

Justus Brinckmann købte vasen i april 1895 i stormagasinet Bon Marché i Paris, hvor efterladte arbejder af Carriès blev solgt på een dag. Brinckmann tilbød den til Kunstindustrimuseet, idet Museum für Kunst und Gewerbe allerede havde arbejder af Carriès.

10. Vase, kalabasform. Tynd, lysebrun jernglasur hvori mørkebrune spætninger. Grønne flydninger i forskellige retninger fremkommet ved dypning i kobberglasur.

20,5 x dia. 10,4 cm.

Betegnet: JEAN CARRIÈS (indridset).

Gave fra Den kongelige Porcelainsfabrik 1969.

Mus. nr. 110/1969. Gengivet p. 53.

Vasen har tilhørt dir. for Den kgl. Porcelainsfabrik Christian V. Christensens samling (1886-1964); Spielmann 1979, Kat. nr. 206 (lignende).

11. Vase, kugleformet, tragtformet hals. Jernpletet, lysegrå feldspatglasur, skærven blottet enkelte steder. Svunget liniemønster malet med brunsort jernglasur. Fra munden flydninger af fed, gråblå rutilglasur.

20,1 x dia. 12,3 cm.

Betegnet: 49 J. Carriès. (ridset)

Gave fra billedhuggeren og keramikeren Niels Hansen Jacobsen 1921.

Mus. nr. 15/1921. Gengivet p. 53.

Niels Hansen Jacobsen har antagelig købt vasen mens han boede i Paris ca. 1892-1902

Léon CASTEL (data ubekendte)

12. Kande, kugleformet. Lys gråblå tinholdig kobberglasur, hvori røde spætninger. Grålig kappe, som slipper ved skulderen. Før 1900.

23 x 18 x 15,6 cm.

Betegnet: L. CASTEL MONT CHEVALIER CANNES (stemplet).

Købt af Léon Castel på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 911. Gengivet p. 66.

Ernest CHAPLET (Paris 8.7.1835 - Choisy-le-Roi 20.6.1909)

13. Vase af porcelæn, konisk, rundet skulder, lodret hals. Hvid feldspatglasur, kappe af rød, flammert kobberglasur (okseblod) med sortbræmmede flydninger. 1886.

30,1 x dia. 16,7 cm.

Betegnet: E (malet indenfor en rosenkrans = chapelet, fr.), 18 86 (malet med sort).

Købt på Bernhard Hirschsprungs Auktion i 1911, kat. nr. 88, gengivet.

Mus. nr. A 5/1911. Gengivet p. 52.

Jean et Laurens d'Albis 1976, Chaplet 3 (lignende); Jean d'Albis 1976, pl. V (ex. tilh. Musée des Arts Décoratifs, Paris).

14. Vase af porcelæn, bojanform, høj cylindrisk hals. Hvid feldspatglasur med gråbrømmede flydninger ved foden, hvor den slipper; kappe af mørk, rød fintporet kobberglasur (okseblod), hvori turkise og gråsorte spøtninger. 1886-1887.

33,2 x dia. 16,2 cm.

Betegnet: E (malet inden for en rosenkrans = chapelet, fr.) 18 (malet med sort).

Signatur gengivet p. 106, KIM 3.

Købt på auktionen over Enkefru William Salomonsens Samling, 1905, kat. nr. 68.

Mus. nr. A 7/1906. Gengivet p. 52.

William Salomonsen erhvervede vaser i november 1887 ved et besøg hos Ernest Chaplet i rue Blomet, Vaugirard; S[alomonsen] 1888, p. 52, geng. foran t.h.; Jean et Laurens d'Albis 1976, Chaplet 3 (lignende).

15. Kande af porcelæn, tøndeform. Gråmeleret, hvid feldspatglasur, kappe af kobberglasur, der skifter mellem grøn, blå og rødbrun. 1886-1887.

21,3 x 11,3 x 15,2 cm.

Betegnet: Rosenkrans [= chapelet, fr.] og 56 (indpresset) OS (indridset).

Købt på auktionen over Enkefru William Salomonsens Samling, 1905, kat. nr. 67.

Mus. nr. A 9/1906. Gengivet p. 52.

William Salomonsen erhvervede kanden i november 1887 ved et besøg hos Ernest Chaplet i Rue Blomet, Vaugirard; S[alomonsen] 1888, p. 52, geng. øverst t.h.

16. Kande af porcelæn, buget, firesidet ved fladtrykning. Gråmeleret, hvid feldspatglasur, kappe af lysegrå kobberglasur med islæt af mørkegrå, lys violet og grøn. 1886-1887.

19 x 16,6 x 12,8 cm.

Betegnet: Rosenkrans [= chapelet, fr.] og 59 (indpresset).

Købt på auktionen over Enkefru William Salomonsens Samling, 1905, kat. nr. 65.

Mus. nr. A 6/1906. Gengivet p. 52.

William Salomonsen erhvervede kanden i november 1887 ved et besøg hos Ernest Chaplet i rue Blomet, Vaugirard; S[alomonsen] 1888, p. 52, geng. yderst t.h.; Lassen 1968, p. 213, fig. 88.

17. Vase, konisk, rundet skulder, lodret hals. Omkring siden springende karpe i skummende bølger, malet med feldspatglasur i naturlige farver på uglaseret kamelbrun skørv. Langs randen flydninger af kornet gulbrun glasur. Gennembrudt lodret brændingsrevne. 1885-1887.

21,1 x dia. 13,2 cm.

Betegnet: Rosenkrans [= chapelet, fr.] (indpresset), som omslutter en rest af firmamærket H & Co [Haviland & Cie], der er forsøgt kradsed ud endnu mens skørv var våd, 30 (indpresset), AK [Albert Kalt] (bemalet med sort) på siden af dekorationen. Udført 1885-87 (på grundlag af nedenstående oplysninger).

Købt på auktionen over enkefru William Salomonsens Samling 1905, kat. nr. 80.

Mus. nr. A 10/1906. Gengivet p. 51.

William Salomonsen erhvervede vaser i november 1887 ved et besøg hos Ernest Chaplet i rue Blomet, Vaugirard; S[alomonsen] 1888, p. 52, geng. bagest i midten; Jean d'Albis »La Céramique...«, 1968, p. 39, p. 40 fig. 7; Jean d'Albis »Les Marques...«, 1968, p. 146 fig. b; Jean d'Albis, 1972, 401, p. 46 fig. 12; Weltkulturen 1972, nr. 861; Hans-Jürgen Heuser, 1973, Köln, p. 3 ff, p. 30-31, figs. 16-17; Jean d'Albis 1976, p. 42 og p. 54, fig. 55.

Pierre Adrien DALPAYRAT (Limoges 14.4.1844 - Limoges 10.8.1910)

18. Urtepotteskjuler, under kraven ginko-bladværk i relief. Rødflammet mat grøn kobberglasur, grønbrømmede mørkebrune stænk af kobber og jern. 1899-1900.

23,5 x 20,9 x 26,2 cm.

Betegnet: M-DUFR (indridset), LMM (stemplet); påklisteret etikette med monogram LMM; Udført efter model af billedhuggeren Maurice Dufrène (1876-1955) for Julius Meier-Graef's forretning, La Maison Moderne, i Paris (Brunhammer m. fl. 1977). Signatur gengivet p. 107, KIM 4.

Købt af La Maison Moderne på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 920. Gengivet p. 56.

Mededelingenblad Vrienden van de Nederlandse Ceramiek, 84, 1976, 4, p. 14 figs 3-3a. Lignende, samme højde, dateret 1899 (ex. tilh. Musée royaux d'art et d'histoire, Bruxelles; Brunhammer m. fl., 1977, p. 202, nr. 298: lignende købt hos La Maison Moderne 1899 og monteret hos sølvsmedefirmaet Cardeilhac i Paris efter tegning af Lucien Bonvallet (ex. tilh. Musée des Arts Décoratifs, Paris; Spielmann 1979, nr. 394 (variant); Makus, 1998, p. 50.

19. Vase, balusterform, to lodrette fuger fra skulderen. Blank, krakeleret kobberglasur, flamm-
met rød (okseblod) og delvis lys olivengrøn. Før 1900.

48,5 x dia. 13,8 cm.

Ikke betegnet.

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 919. Gengivet p. 56.

Makus, 1998, p. 101, fig. 3 (variant).

20. Vase, tøndeform. Mørk olivengrøn kobberglasur, mørkebrune grønbræmmede stænk af
jern. Ca. 1894.

21 x dia. 11,3 cm.

Ikke betegnet.

Købt på Bernhard Hirschsprungs auktion 1911, kat. nr. 66, gengivet.

Mus. nr. 3/1911. Gengivet p. 56.

Det danske Kunstindustrimuseum, Virksomhed 1911, p. 6, geng. t.v.

21. Vase, konisk. Mat, rød kobberglasur (okseblod), grønne stænk. Ca. 1894.

21,7 x dia. 14,9 cm.

Betegnet: En flammende kugle (indpresset).

Købt på Bernhard Hirschsprungs auktion 1911, kat. nr. 65, gengivet.

Mus. nr. A 1/1911. Gengivet p. 56.

Det danske Kunstindustrimuseum, Virksomhed 1911, geng. p. 6 t.h.

22. Vase, fladtrykt form bredest på midten, høj fod; krans af bønneformede fordybninger på
kraven. Mat, rødflammet og lysegrøn skiftende til blå kobberglasur med grønbræmmede
mørkebrune stænk af jern og kobber. Ca. 1894.

26,3 x dia. 30,5 cm.

Betegnet: En flammende kugle (indpresset).

Købt på Bernhard Hirschsprungs auktion 1911, kat. nr. 69, gengivet.

Mus. nr. A 2/1911. Gengivet p. 55.

Det danske Kunstindustrimuseum, Virksomhed 1911, p. 6, geng. i midten; Makus, 1998, p. 151, fig. 101 (variant).

23. Vase, pøreformet, rigle på den høje hals. Lakrød, flammert kobberglasur (okseblod), små
mørkebrune stænk af jern; grønne, gule og blålige bræmmer. Før 1895.

31,1 x dia. 18,6 cm.

Betegnet: En flammende kugle (indpresset). Signatur gengivet p. 107, KIM 5.

Købt ved fabrikant Bernhard Hirschsprung i Paris 1895.

Mus. nr. 918. Gengivet p. 55.

24. Vase, grøskarform. Tynd lysegrøn kobberglasur stænket med kobber og jern, der danner
mørkegrønne og brune, bræmmede pletter. Før 1895.

22 x dia. 10,8 cm.

Ikke betegnet.

Købt ved fabrikant Bernhard Hirschsprung i Paris 1895.

Mus. nr. 908. Gengivet p. 55.

25. Vase, pøreform, tre ørehanke mellem hals og skulder. Flammert kobberglasur, skiftende
mellem rød, violet, grøn og brun. Før 1895.

48 x dia. 22 cm.

Betegnet: med en flammende kugle (indpresset).

Købt ved fabrikant Bernhard Hirschsprung i Paris 1895

Mus. nr. 917. Gengivet p. 55.

Rijksmuseum Bulletin 1972, aflevering 1, p. 36, afb. 65.

Albert Louis DAMMOUSE (Paris 22.10.1848 - Sèvres 19.6.1926)

26. Sovsekande af hårdt brændt lertøj, udført i form. Oval, ved rand og hank fliget bladværk. Strågul jernglasur, kappe af rødflammet og rødbrømet turkis kobberholdig glasur med brede flydninger; indvendig fremtræder den mørkerød (okseblod) og med koksninger. Før 1900.

8,7 x 13,6 x 7,5 cm.

Betegnet: ADS (indridset).

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900

Mus. nr. 921. Gengivet p. 66.

Osborn 1900, p. 579, geng. af vitrine i S. Bings Pavillon l'art nouveau på Verdensudstillingen i Paris 1900 hvori to sovsekander af samme form.

ADS

Émile DECOEUR (Paris 27.4.1876 - Fontenay-aux-Roses 18.8.1953)

27. Vase, buget side, koncentriske rifler ved foden. Mørk brun jernmanganglasur, kappe af feldspatglasur, der danner et gråhvidt gennembrudt væv. Formodentlig 1910-1920.

13,5 x dia. 16 cm.

Betegnet: Et omvendt E sammenskrevet med DECOEUR, et kryds i et V, PNR 7 (indridset).

Gave fra Den kongelige Porcelainsfabrik 1969.

Mus. nr. 109/1969. Gengivet p. 66.

Vasen har tilhørt dir. for Den kgl. Porcelainsfabrik Christian V. Christensens Samling.

Decœur

Auguste DELAHERCHE (Beauvais 27.12.1857 - Paris 27.6.1940)

28. Vase, bojanform. Lys, violet kobberglasur på hvid begitning, som slår igennem. Omkring skulderen indridset draperimønster med blå koboltglasur. 1887-1893.

14,5 x dia. 15,5 cm.

Betegnet: AUGUSTE DELAHERCHE (cirkulært stempel) samt 3822 (stemplet). Udført 1887-93 i rue Blomet, Vaugirard (Demorlane 1970).

Købt i Paris 1893.

Mus. nr. 913. Gengivet p. 59.

Demorlane 1970, p. 100, 10.

3822

29. Vase, balusterform. Brunsort avanturinglasur med små lysende krystaller; underliggende lysebrun jern- og rutilbegitning fremtræder ved hals og munding. 1895.

10 x dia. 5,8 cm.

Betegnet: A. D. 7013, 25, 3J (med sort).

Gave 1897 fra Emil B. Sachs.

Mus. nr. 912. Gengivet p. 58.

Glasurens betegnelse afledt af dens lighed med halvædelstenen af samme navn.

30. Vase, tragtform. Blank, mørkebrun jernglasur, heri lysere spætninger. Indvendig gråhvid feldspatglasur, flydninger med røde chatteringer af sortspøttet lysebrun, kobberholdig glasur. Omkring 1895.

37,5 x dia. 38,6 cm.

Betegnet: ADeLaHerche, 2150 (indridset).

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 1012. Gengivet p. 57.

DeLaHerche

2150

31. Vase, kolbeform. Mat sortbrun jernglasur, spøttet af sennepsgule rutiler. Efter 1904.

15,5 x dia. 6,2 cm.

Betegnet: Aug. Delaherche (indridset), samt Delaherche's kode for produktionsnummer 5613. Udført efter 1904 i Armentières, La Chapelle-Aux-Pots (Demorlane 1970).

Gave fra Den kongelige Porcelainsfabrik 1969.

Mus. nr. 114/1969. Gengivet p. 58.

Vasen har tilhørt dir. for Den kgl. Porcelainsfabrik Christian V. Christensens Samling; Demorlane 1970, p. 100, 30.

410

Aug Delaherche

32. Bløekhus, halvkugleform med seks ribber, monteret på bådformet bakke af sølv og med kuplet låg på hængsel. Mørkegrøn kobberglasur som skifter til grågrøn, hvor den ligger tyndt. Monteringen dekoreret med påloddede kløverbåde, låget med seks radiøere, stiliserede torneviste. 1894-1900.

7,9 x 14,5 x 19 cm.

Betegnet: AUGUSTE DELAHERCHE 1728 (stemplet). Udført i Armentières, La Chapelle-aux-Pots mellem 1894 og 1900 (Demorlane 1970); CARDEILHAC PARIS (stemplet) Cardeilhacs mærke, L. Minervahoved 1 (tre gange), 682 (indridset) monteret antagelig i 1900 hos guldsmedefirmaet Cardeilhac i Paris. Udført 1894-1900 (Demorlane).

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 879. Gengivet p. 59.

Demorlane 1970, p. 100, 20.

33. Vase, fladtrykt med snøever kort hals. Turkis kobberglasur, kappe af mørkebrun jernglasur. Efter 1904.

4,5 x dia. 8,4 cm.

Betegnet: Auguste Delaherche (indridset), samt Delaherche's kode for produktionsnummer 5233. Udført efter 1904 i Armentières, La Chapelle-aux-Pots (Demorlane 1970).

Gave fra Allan Hannover 1997.

Mus. nr. 76/1997. Gengivet p. 58.

Demorlane 1970, p. 100, 30.

Taxile DOAT (Albi 4.3.1851 - Sèvres 9.5.1938)

34. Fad. Mat, mørk skiftende til lys brun jernholdig rutilglasur.

Reliefdekoration af hvidt porcelæn: i centrum en amorin der stikker sin ene arm og fod igennem en teatermaskes øje og mund, omgivet af 5 rosetter. 1899.

2 x dia. 30,5 cm.

Betegnet: TDOAT 1899 Sèvres (indridset).

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 783. Gengivet p. 62.

35. Vase af blødt porcelæn, cylindrisk, konkylieformet låg af biscuit med rosa glasurstriber, gennembrudt trefod af stentøj med brun jernglasur, monteret med skrue og møtrik. Vasen med hvid blyglasur, foroven med grottesker i rosa og chromgrønt, malet under glasuren. 1899.

25 (de tre dele) x dia. 9 cm.

Betegnet: TDOAT 1899 Sèvres C (indridset).

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 784. Gengivet p. 61.

36. Vase af porcelæn, cylindrisk, konkylieformet låg af biscuit med brune striber af jernglasur og hvide glasurprikker, fodstykke af stentøj med brun jernglasur, monteret med skrue og møtrik. Vasen med lys, gråbrun rutilholdig stentøjsglasur, foroven mørkere brun flydeglassur og blå striber af kobolt. 1900.

23,5 x dia. 9,5 cm.

Betegnet: TDOAT 1900, et soltegn, Sèvres (indridset).

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 782. Gengivet p. 61.

37. Vase af porcelæn, balusterform, låg af biscuit i form af et søpindsvin sribet med brun jernglasur, højt fodstykke af stentøj med gennembrudt tangmønster og blank brun jernglasur, monteret med skrue og møtrik. Vasen med lys blå krystallinsk koboltglasur. 1900.

20,8 x dia. 5 cm.

Betegnet: TDOAT 1900 c (indridset).

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 777. Gengivet p. 61.

38. Vase, afstøbning af græskar, stilkformet hals. Grågrøn kobberglasur, som slipper ved munding og knodede partier. 1900.

17,4 x dia. 7,5 cm.

Betegnet: TDOAT 1900 Sèvres (med jernrødt).

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 785. Gengivet p. 62.

Taxile Doat har udført vaser, sandsynligvis efter samme form, i University City ved St. Louis. U. S. A. i årene 1910-14 jvfr. Eidelberg 1972, p. 178, nr. 273; Vernuil 1904, p. 86 geng.; Scheffler 1966, p. 56, nr. 72 (tilh. Kunstgewerbemuseum Berlin); Spielmann 1979, nr. 458 (tilsvarende).

39. Papirpresser af porcelæn, »La Mer«, udført i form. Kvindehoved i profil til venstre i lavt relief, kranset med grønne strandskaller og brunt tang, skummende bølge dækket af grå kobberholdig lerglasur. Omskrift: LA MER. Blå bund af koboltglasur, siden med brun rutilglasur. 1900.

3,5 x dia. 9,5 cm.

Betegnet: TDOAT 1900 Sèvres (med jernrødt). Signatur gengivet p. 106, KIM 6.

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 779. Gengivet p. 63.

Spielmann, 1979, nr. 459 (tilsvarende).

40. Papirpresser af porcelæn, »Industrie«, udført i form. Kvindehoved i profil til venstre i lavt relief, kranset med murkrone og vævespoler, mat brun, jernholdig rutilglasur. Omskrift INDUSTRIE. Blå bund af koboltglasur. 1900.

2,2 x dia. 9,8 cm.

Betegnet: TDOAT Sèvres (med jernrødt).

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 778. Gengivet p. 63.

Lignende og varianter: Art et Décoration, XV-XVI, 1904, p. 83; Scheffler 1966, p. 56, nr. 73; Céramiques Art Nouveau et Art Déco, I, Atelier Taxile Doat, auktionskatalog Hôtel Drouot, 11.5. 1973, nr. 46; Cahier de la Céramiques, 54, 1974, p. 67, figs. 1-4.

Émile GALLÉ (Nancy 4.5.1846 - Nancy 23.9.1904)

41. Kande af fajance, formet som en fantasifugl. Blyglasur, blege violette, hvide og grå flydninger. Guldstafferinger på øjne, næb, hale, fod og munding. Før 1892.

6,6 x 15,2 x 8,2 cm.

Betegnet: EM Gallé Fayencerie Nancy (stemplet).

Købt ved hofjuvelér Carl Michelsen i Paris 1892.

Mus. nr. 775. Gengivet p. 68.

42. Skål af lertøj, tresidet. Underliggende brun glasur, spinkelt bladværk øtset i et overtræk af sølvagtig lustre. Indvendig rosa, i bunden lustreblad, under randen bladort med grønne emaillefarver. 1889.

7,5 x 12,5 cm.

Betegnet: E. Gallé Nancy (med sort under glasuren) og E. Gallé Fayencerie de Nancy (med lustre over glasuren). Udført 1889 (Hakenjos, 1982).

Købt ved hofjuvelér Carl Michelsen i Paris 1892.

Mus. nr. 772. Gengivet p. 67.

Hakenjos 1982, p. 698, nr. 32.

43. Kande af fajance, hanken formet som en guldsmed, hvis vinger ligger i lavt relief under randen. Gul rutilglasur, hvide flydninger, forneden sortgrøn glasur. Flodlandskab med roende i grønne og brune farver. Kalabasaranke i emaillefarver vokser over korpus. Indvendig hvid blyglasur, bort af grønne kalabasfrugter under munden. Guldstafferinger ved foden og på hanken. Ca. 1890.

13,7 x 13,5 x 7,7 cm.

Betegnet: E. Gallé Nancy (med sort over glasuren), FAIENCES & VERRERIES D'ART EMILE GALLÉ NANCY PARIS, No (påklisteret firmaetikette). Udført ca. 1890 (Hakenjos, 1982). Signatur gengivet p. 107, KIM 7.

Købt ved hofjuvelér Carl Michelsen i Paris 1892.

Mus. nr. 774. Gengivet p. 68.

Hakenjos 1982, p. 698, nr. 33.

44. Vase af fajance, konisk, under skulderen indtrukket bælte. Mørk gråblå koboltglasur flyder sammen med en underliggende gul. Bæltet med hvid tinglasur bemalet med grøshopper, grøstotter og CRI (gentaget) i brune blå, rosa, røde og grønne emaillefarver. På skulderen stiliseret bladborn, emaillefarver på guldgrund. 1889.

Højde: 19,5 cm. Viser ikke på udstillingen i Vejen.

Betegnet: E. Gallé Fayencerie de Nancy (med blå under glasuren), 18277 (påklister etikette). Udført 1889 (Hakenjos, 1982).

Købt ved hofjuvelér Carl Michelsen i Paris 1892.

Mus. nr. 773. Gengivet p. 68. Viser ikke på udstillingen i Vejen.

Hakenjos 1982, p. 696, nr. 28; Thiébaud 1985, nr. 56.

45. Vase stentøjsagtig, bredest midtpå. Flydninger af lys gulgrøn kobberglasur på uglaseret skærv hvori aftryk af egeløv og birkekviste med rakler. Forneden tinholdig rutilflydeglassur, skiftende mellem gul, brun, rødbrun; fire cirkulære fordybninger med mørkeblå koboltglasur, gråspøttet af rutiler. Dekoration med emaillefarver: Natsværmere der kaster skygger, bemalet med guld, stiliseret bladborn i brunt, rosa og guld omkring midten. Indvendig gråblå koboltholdig glasur, gule floder og strimer af grå rutilpletter. 1889.

Højde: 18,4 cm. Viser ikke på udstillingen i Vejen.

Betegnet: Emile Gallé Fayencerie de Nancy (stempelt), 179, FAIENCES & VERRERIES D'ART EMILE GALLÉ NANCY PARIS No 23369 (påklister firmaetikette). Udført 1889 (Hakenjos, 1982).

Købt ved hofjuvelér Carl Michelsen i Paris 1892.

Mus. nr. 909. Gengivet p. 67. Viser ikke på udstillingen i Vejen.

Gallé 1966, p. 22, nr. 113; Hakenjos 1982, nr. 29, p. 696-697; Thiébaud 1985, nr. 57.

46. Vase af lertøj, fladtrykt form, høj cylindrisk hals. Grumset, gul blyglasur. På begge sider med tudser på sivbevoksede sandbanker, brune emaillefarver samt hvidt og guld; skyer og vand antydte med guld. Guldstaffering og grønne flydninger ved randen.

Betegnet: E. Gallé Nancy (med sort over glasuren). Før 1892.

22,1 x 11,7 x 6,8 cm.

Betegnet: : FAIENCES & VERRERIES D'ART EMILE GALLÉ NANCY PARIS No 19625 (påklister firmaetikette).

Købt ved hofjuvelér Carl Michelsen i Paris 1892.

Mus. nr. 771. Gengivet p. 67.

Gallé 1966, p. 22, nr. 112.

Atelier de GLATIGNY

47-48. Kaffekande og sukkerskål af porcelænslignende stentøj. Udført i form. Buet, riflet cylindrisk hals; låg med stjerneformet rifling. Sukkerskålen svarer til kaffekanden. Blå kobberholdig flydeglassur, riflingerne fremtræder sandfarvede. Før 1900.

Kaffekande: 12 (incl. låg) x 13 x 15,5 cm.

Sukkerskål: 5,2 x 13 x 10,8 cm.

Betegnet: Kaffekande: GLATIGNY (indpreset cirkulært stempel), et plantelignende ornament i en oval (indpreset stempel).

Sukkerskål: Glatigny (indridset).

Købt hos Atelier de Glatigny på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 798 og 795. Gengivet p. 72.

Selz, 1959, nr. 115.

49-50. Kop, underkop og flødekande af porcelænslignende stentøj. Udført i form. Draperilignende form, asymmetrisk placering af overkoppen. Blå kobberholdig flydeglassur, skiftende til grå, sandfarvet ved kanter og profiler. Før 1902.

Kop: 6 x 10,8 x 9 cm. Underkop: 2,5 x 19 x 15 cm. Flødekande: 7,8 x 10 x 7,7 cm.

Betegnet: Alle tre dele: GLATIGNY (cirkulært stempel), et plantelignende ornament i en oval (indpreset stempel).

Erhvervet gennem Kaiser Wilhelm Museum i Krefeld 1902.

Mus. nr. 796 og 797. Gengivet p. 72.

Selz, 1959, nr. 115.

51. Kande af porcelænslignende stentøj, konisk, rifling foroven og forneden. Blå kobberholdig flydeglasur, lysegrå og gul med grå krystaller. Låg (bortkommet). Før 1900.

23 x 10,5 x 9,2 cm.

Ikke betegnet.

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 794. Gengivet p. 72.

52. Vase af porcelænslignende stentøj, kalabasform. Gulbrun rutilglasur, floder af lysere brun rutilglasur, hvori blå, mørkebrun og svag rosa. Enkelte striber med guld over glasuren. 1896.

13 x dia. 10,5 cm.

Betegnet: Glatigny (stemplet), 268 (indridset). Signatur gengivet p. 106, KIM 8.

Købt i Hohenzollern Kunstgewerbehaus i Berlin, 1898.

Mus. nr. 906. Gengivet p. 70.

53. Vase af porcelænslignende stentøj, balusterform. Auberginefarvet kobberglasur, stråfarvet hvor den ligger tyndt. Før 1900.

7,5 x dia. 4,8 cm.

Betegnet: Glatigny (indridset).

Købt i Atelier de Glatigny's udsalg i Paris 1900.

Mus. nr. 914. Gengivet p. 70.

54. Tohanket vase af porcelænslignende stentøj, tønneform. Gulbrun kobberholdig jernglasur, kappe af rutilglasur med hvide, gullighvide og sandfarvede strimer; på halsen samlinger af violette pletter. Før 1900.

18,2 x 15,6 x 10,7 cm.

Betegnet: GLATIGNY (cirkulært stempel).

Købt hos A. Bigot & Cie, Paris 1900.

Mus. nr. 915. Gengivet p. 70.

55. Vase af porcelænslignende stentøj, kugleform. Indpresset småmønster i relief. Grågrøn rutilglasur, skiftende til strågul på fremspringende partier. Koksninger på skulderen. Før 1900.

7,5 x dia. 11,6 cm.

Ikke betegnet.

Købt i Atelier de Glatigny's udsalg i Paris 1900.

Mus. nr. 907. Gengivet p. 70.

56. Plat-de-menage af porcelænslignende stentøj, holder og to ens kander. Udført i form. Kanderne med draperet form ved skulderen. Mat, grøn kobberglasur, fine lilla spætninger og grå koksede pletter. Før 1900.

Kander: 14 x 7 x 6 cm. Holder: 14,5 x 20,6 x 8,6 cm.

Betegnet: Alle tre dele: Glatigny (indridset).

Købt af Atelier de Glatigny på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 955. Gengivet p. 71.

E. JACOB & Cie (data ubekendte)

57. Kande, i form af antik olielampe, lav buget, riflet side høj tud, flettet hank. Kobberglasur (okseblod), skiftende til turkis og grøn. Før 1900.

24,5 x 22,3 x 22,3 cm.

Betegnet: EBC (monogram, grønt stempel).

Købt 1900 på Verdensudstillingen i Paris.

Mus. nr. 971. Gengivet p. 73.

Hirschsprung, 1911, nr. 83.

Paul JEANNENEY (Strassbourg 6.8.1861 - Saint-Amand-en-Puisaye 13.4.1920)

58. Vase af stentøj, tøndeform med drejespor. Mat, brunsort jernglasur, kappe af gulbrun rutilglasur som dels flyder, dels ligger i drejesporene. (1900-1905).

9, x dia. 7,5 cm.

Betegnet: Jeanneney (indridset).

Jeanneney

Gave fra Den kongelige Porcelainsfabrik 1969.

Mus. nr. 129/1969. Gengivet p. 54.

Vasen har tilhørt dir. for Den kgl. Porcelainsfabrik Christian V. Christensens Samling.

59. Vase, kugleform, høj snøever hals med ornamental snoning fra skulderen. Mat, brunsort jernglasur, lille kappe af gulbrun rutilglasur. (1900-1905).

21 x dia. 10,7 cm.

Betegnet: Jeanneney c (indridset).

Jeanneney
C

Gave fra Den kgl. Porcelainsfabrik 1969.

Mus. nr. 130/1969. Gengivet p. 54.

Vasen har tilhørt dir. for Den kgl. Porcelainsfabrik Christian V. Christensens Samling.

Edmond LACHENAL (Paris 3.6.1855 - Paris 10.6.1948)

60. Kande, balusterform, kort cylindrisk hals formet i eet med hank og krave. Mat, krakele-ret olivengrøn jernglasur over en grund af rutilglasur. Før 1900.

17,7 x 13,5 x 11 cm.

Betegnet: LACHENAL 16, 129 (med mørkebrunt).

Købt af Edmond Lachenal på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 954. Gengivet p. 65.

Gysling-Billeter 1975, nr. 118 (samme type med yderligere henvisninger).

Clément MASSIER (Vallauris/Alpes Maritimes 8.11.1844 - 24.3.1917)

61. Urtepotteskjuler til gulvbrug af fajance, draperet form ved skulderen, hvorfra høje trekanter til hver side. Blank, violetrød kobberglasur, enkelte steder turkis, stjernevimmel bemalet med kobberfarve. Indvendig løs beholder af zink. Før 1897.

51 x 65,5 x 53,5 cm.

Ikke betegnet.

Gave fra Bernhard Hirschsprung 1897.

Mus. nr. 961. Gengivet p. 76.

62. Vase af fajance, bojanform, med hank mellem skulder og cylindrisk hals. Irgørn blyglasur, oversået med fjerornamenter og prikker ved ætsning med flussyre. Overtrukket med lustre. 1895.

16,5 x 8 x 7,8 cm.

Betegnet: C M, Golfe Juan, AM [Alpes Maritimes] (med lustre).

Gave fra Bernhard Hirschsprung 1897.

Mus. nr. 910. Gengivet p. 74.

63. Fad af fajance. Auberginefarvet lustreglasur, en eucalyptusplante mod en skyet kobber-rød himmel, fremkommet ved ætsning med flussyre; gule pletter på bagsiden. 1892-1894.

4 x dia. 36,7 cm.

Betegnet: Clement Massier Golfe Juan A. M. [Alpes Maritimes], LLevy (sammenskrevede L'er) (med gult), CLÉMENT MASSIER GOLFE JUAN A. M. MARITIMES (stemplet). Dekore-ret af Lucien Lévy-Dhyrmer i årene mellem 1892-1894 (Makus 1977). Signatur gengivet p. 106, KIM 9.

Gave fra Bernhard Hirschsprung 1894.

Mus. nr. 959. Gengivet p. 74.

Makus 1977, p. 202.

64. Skål af fajance. Pistaciegrøn blyglasur, ved foden kobberød. Ud- og indvendig mørkegrønne sammenslyngede blomsterstilke. Overtrukket med lustre. Før 1900.

5 x dia. 13,6 cm.

Betegnet: M.C.M., Golfe Juan, A. M. [Alpes Maritimes] (med lustre). Udført af Mary Clément Massier før hendes død i 1900 (Makus 1977).

Gave fra Arnold Krog 1917.

Mus. nr. B 1/1917. Gengivet p. 74.

Makus 1977, p. 203.

65. Vase af fajance, fladtrykt kugleform. Auberginefarvet glasur med udsparede flyvende svaler mod gullig, iriserende baggrund behandlet med flussyre og overtrukket med lustre. Før 1894.

30,5 x dia. 42 cm.

Betegnet: Clément Massier (med lustre).

Gave fra Bernhard Hirschsprung 1894.

Mus. nr. 963. Gengivet p. 75.

Jahrbuch der Hamburger Kunstsammlungen, Band 14/15, Hamburg 1970, p. 352, fig. 6 (lign. i Museum für Kunst und Gewerbe Hamburg).

André METTHEY (Laignes, Côtes d'Or, 4.6.1871 - Asnières 31.3.1920)

66. Lågvase, bojanform, otte spidsbuede figurer modelleret i relief omkring siden, imellem indridsede løgornamenter. Rødbrun kobberholdig glasur, flere steder turkis, lysebrune spætninger. 1908.

13,3 x dia. 14,2 cm.

Betegnet: AM (monogram inden for en cirkel, stemplet).

Købt af kunstneren 1909.

Mus. nr. A 88/1908. Gengivet p. 66.

Félix Optat MILET (Martincamp, Seine-Maritime, 4.6.1838 - Sèvres 28.1.1911)

67. Vase, balusterform. Gulgrøn rutilglasur, hvori sandfarvede spætninger. Før 1896.

6,7 x dia. 4,6 cm.

Betegnet: OM (med grønt).

Gave fra Bernhard Hirschsprung 1896.

Mus. nr. 904. Gengivet p. 69.

68. Vase, balusterform. Brunmeleret rutilglasur, hvori blå spætninger af kobolt. Mørkebrun kappe. Glasuren ligger fed og kokser ved foden. Før 1896.

5,6 x dia. 4,5 cm.

Betegnet: OM (med grønt).

Gave fra Bernhard Hirschsprung 1896.

Mus. nr. 905. Gengivet p. 69.

69. Vase, balusterform. Grå, næppe synlig feldspatglasur, dækket af kappe af kobberglasur, lys grøn med smaragdgrønne pletter med røde islæt. Før 1896.

11 x dia. 6,5 cm.

Ikke betegnet.

Gave fra Bernhard Hirschsprung 1896.

Mus. nr. 958. Gengivet p. 69.

70. Vase, balusterform. Sandfarvet rutilglasur, mørkebrun kappe af kobolt, på skulderen skifter den til blå og danner flydninger med den underliggende glasur. Før 1896.

11 x dia. 7,1 cm.

Betegnet: Médaille D'or 1889, 36 Avenue de l'Opera, O. Milet, Paris (påklistret cirkulær etikette). Signatur gengivet p. 107, KIM 10.

Gave fra Bernhard Hirschsprung 1896.

Mus. nr. 960. Gengivet p. 69.

Etienne MOREAU-NÉLATON (Paris 21.12.1859 - Paris 25.4.1927)

71. Vase, balusterform. Blank, blå glasur med mørkere blå rutiler. (1900-1910).

8,5 x dia. 6,5 cm.

Betegnet: EMN (indridset, næsten dækket af glasurrester), 639 (indridset).

Gave fra Den kgl. Porcelainsfabrik 1969.

Mus. nr. 128/1969. Gengivet p. 54.

Vasen har tilhørt dir. for Den kgl. Porcelainsfabrik Christian V. Christensens Samling; Hakenjos og Klinge 1974, p. 81, nr. 95.

EMN
639

REVERNAY

72. Vase af porcelænslignende stentøj, poseform. Bleggrøn kobberglasur med brune skjolder af jern. Før 1900.

9,9 x dia. 14,3 cm.

Betegnet: Revernay 64 B (indridset).

Købt af Utzschneider & Co. på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. 929. Gengivet p. 65.

64 B

Revernay

SEVRÈS (Manufacture Nationale)

73-74. Et par ens toarmede lysestager, stiliseret blomsterform. Forskellig glasur. a) kobberglasur skiftende mellem turkisgrøn og violet, b) jernholdig rutilglasur og kobberglasur skiftende mellem grøn og brun. Før 1900.

28 x 12 x 9 cm.

Betegnet: S.99 (inden for et ovalt grønt stempel). Udført efter model af L. Kann fra 1899 (Hallé, 1975).

Købt på Verdensudstillingen i Paris 1900.

Mus. nr. a) 780 b) 781. Gengivet p. 64.

Hallé, 1975, p. 45, nr. 491.

Henri SIMMEN (Montdidier, Somme, 1880 - Nice 3.5.1963)

75. Vase, fladtrykt kugleform. Krakeleret olivengrøn feldspatglasur, brunspøttede partier på skulder og hals. (1900-1910).

8 x dia. 10 cm.

Betegnet: HSim (indridset).

Gave fra Den kgl. Porcelainsfabrik 1969.

Mus. nr. 115/1969. Gengivet p. 65.

Vasen har tilhørt dir. for Den kgl. Porcelainsfabrik Christian V. Christensens Samling.

HSim

Birte Inge Christensens og John Hunovs samling

Registreret af John Hunov

Alle mål er angivet med højde først.

Léon ARNAUD også Léon ARNAUX (1816 - 1902)

76. Vase med mørkeblå flydeglasur over brun-gul underglasur. St. Amand-les-Eaux, ca. 1895.

35 x 25 x 15 cm.

Betegnet: L. Arnaud (indridset).

Købt i Lunéville, juni 1996.

Gengivet p. 86.

Alexandre BIGOT (Mer, Loire-et-Cher, 5.11.1862 - Paris 11.4.1927)

77. Blækhus med tinlåg og -ornamentik. Korpus glaseret med brun-grønlig flydeglasur. Før 1900.

9,5 x dia. 16 cm.

Betegnet: Tårn samt: Grés de Bigot (præget med stempel) D/47 (indridset).

Købt hos kunsthändler J. Dalgaard, København, december 1995.

Gengivet p. 98.

Jean CARRIÈS (Lyon 15.2.1855 - Paris 1.7.1894)

78. Vase med flydeglasur i gulbrune til mørkebrune farver. Indvendig flydeglasur i mælkehvide farver. Saint-Amand-en-Puisaye, ca. 1889.

11,8 x dia. 16 cm.

Betegnet: Jean Carriès 13 (indridset).

Købt hos Alain Cical, Marché des Rosiers, Saint-Quen, 1997.

Gengivet p. 79.

Ernest CHAPLET (Paris 8.7.1835 - Choisy-le-Roi 20.6.1909)

79. Uglaseret flaskeformet vase med to påsatte lerbånd. Vasen er bemalet med spredte blomsterbuketter og blade, hvis omrids er trukket op med guld. Rue Blomet, Paris, 1883-1885.

20,5 x 14 x 14 cm.

Betegnet: H & Co indskrevet i rosenkrans med kors [rosenkrans = chapelet, fr.], 201 (præget med stempel), R B G [= Rue Blomet, Paris], 222 (indridset).

Købt hos kunsthändler J. Dalgaard, København, 1997.

Gengivet p. 93.

201

R B G
2 2 2

80. Uglaseret skål med kvadratisk åbning, øverste rand bemalet med hvide prikker, herunder gul bemaling med blomster og jugendstilsornamentik. Rue Blomet, Paris, 1885.

7 x 10 x 10 cm.

Betegnet: H & Co indskrevet i rosenkrans med kors [rosenkrans = chapelet, fr.] (præget med stempel), 134 [= form], C 2, B1 (indridset).

Købt i Limoges, Frankrig, juni 1996.

Gengivet p. 93.

134

C 2

B1

81. Stor uglaseret guld vase med blomster og bladværk modelleret i relief, delvis begittet. 1886.

22 x dia. 31 cm.

Betegnet: På siden for neden indridset Ed. Dammouse Je. (for dekoreringsen [Je = jeune]). Vaser signerede med Je. efter Edouard Dammouses navn regnes for uhyre sjældne. I bunden H & Co indskrevet i rosenkrans med kors [rosenkrans = chapelet, fr.] (præget med stempel). H & Co er forsøgt raderet ud med lak. Hvilket daterer vasen til nøjagtig år 1886, hvor Chaplets samarbejde med Haviland & Cie [compagnie] ophørte. Det samme år hvor Gauguin brændte sin keramik i værkstedet. 2, 2, 34 (stempelt), HB Cie (bemalet) for keramikfabriken Hippolyte Boulenger i Choisy-le-Roi, hvor Chaplet fra november 1885 - hvor samarbejdet med Havilands ophører og indtil oktober 1887 hvor salget af Rue Blomet til A. Delaherche fandt sted - udførte nogle af sine værker.

Købt hos Bruun Rasmussens Auktioner, København, nr. 630, kat. nr. 808, 1997. Her opført som værk af Dammouse fra ca. 1910. Vasen har tilhørt direktør for Den kgl. Porcelainsfabrik Christian Christensens Samling

Gengivet p. 93.

Max CLAUDET (Fécamp, Seine-Inférieure, 18.8.1840 - Salins, 28.5.1893)

82. Keramisk fad i relief dekoreret med Orfeus siddende ved klippekyst med lyre. 1892. 7,5 x dia. 64 cm.

Betegnet: Max Claudet 1892 (indridset på forsiden).

Købt i København, 1989.

Gengivet p. 81.

Alphonse-Amédée CORDONNIER

(La Madeleine-lez-Lille 1848 - Paris 28.10.1930)

83. »Condottière«. Portræthoved med beigefarvet glasur. 1887.

32 x 29 x 19,5 cm.

Betegnet: Cordonnier 1xx7 samt trekantet mærke for Sèvres heri 5 1900 (indridset).

Købt på auktion, Hôtel Drouot, Paris, 1998.

Bibl. Manufacture Nationale de Sèvres, catalogue général »La sculpture« ref. 1150. Et andet eksemplar af »Condottière« tilhører Palais des Beaux Arts de Lille.

Gengivet p. 80.

Jean-Baptiste Alphonse CYTÈRE (Tauves 12.8.1861 - Rambervillers 11.6.1941)

84. Kande med grønne til svag lyseblå lustreglasur. Rambervillers ca. 1910.

21 x dia. 12,5 cm.

Betegnet: UNIS, FRANCE (præget med stempel) samt utydeligt præget med stempel [Cytère?], hvorunder står Rambervillers.

Købt i Frankrig, juni 1996.

Gengivet p. 82.

85-86. To bogstøtter i form af siddende bjørne, med grønlig og gullig lustreglasur. Rambervillers ca. 1905.

18 x 14 x 11,8 cm.

Betegnet: RAMBERVILLERS, VOSGES, GRÈS DE CYTÈRE (i cirkulært præget med stempel), UNIS, FRANCE (præget med stempel).

Købt på Københavns loppetorv, 1995.

Muligvis formgivet af Viron.

Gengivet p. 82.

87. Firkantet bæger med blålig lustreglasur. Rambervillers ca. 1910.

5 x 5 x 5 cm.

Betegnet: UNIS, FRANCE (præget med stempel), GRÈS DE CYTÈRE (i cirkulært præget med stempel).

Købt i Lunéville, juni 1996.

Gengivet p. 82.

88. Vase med høj hank og blålig metalisk lustreglasur. Rambervillers ca. 1910.

16,8 x dia. 6,5 cm.

Betegnet: To tekstlinier: GRÈS DE CYTÈRE / RAMBERVILLERS (præget med stempel).

Købt i Lunéville, juni 1996.

Gengivet p. 82.

89. Stor, flad, rund vase med meget lille halsåbning med lille ophøjet krave. Mørkegrønlig til blålig, næsten sort lustreglasur. Rambervillers, ca. 1905.

13,5 x dia. 26 cm.

Betegnet: UNIS, FRANCE (præget med stempel), og samme svært tydelige præget med stempel som kat. 84 hvor for neden læses: RAMBERVILLERS, Unic France.

Købt sept. 1996 hos kunsthändler J. Dalgaard, der har hjembragt vasen fra Frankrig.

Gengivet p. 82.

Pierre Adrien DALPAYRAT (Limoges 14.4.1844 - Limoges 10.8.1910)

90. Cylindrisk vase, blodrød (flammé), blå pletter mod kobberoxyd glasur. Bourg-la-Reine, ca. 1905.

24,7 x 9,2 cm.

Betegnet: Dalpayrat (indridset) 132 [= form i værkliste].

Købt hos Alain Cical, Marché des Rosiers, Saint-Quen, december 1995.

Gengivet p. 90.

132

Dalpayrat

91. Lystestage med blodrød glasur med marmoreringer i turkis og gule farver. Bourg-la-Reine. Ca. 1905.

16 x 14,8 x 11,8 cm.

Betegnet: Dalpayrat (bemalet). Signatur gengivet p. 107, JH 1.

Købt på Marché Clignancourt, Paris, dec. 1995.

Gengivet p. 90.

Théodore DECK (Guebwiller 2.1.1823 - Sèvres 15.5.1891)

92. Høj slank firsidet vase med gyldenbrun glasur herpå fugle, sommerfugle, grene og blomster i rødgylden farver i ophøjet relief, indvendig turkisfarvet glasur. Paris, ca. 1878.

26 x 7,7 x 7,5 cm.

Betegnet: TH. DECK (præget i firkant). Signatur gengivet p. 107, JH 2.

Købt på Marché Clignancourt, Paris, dec. 1995.

Gengivet p. 92.

93. Tolvkantet vase med høj hals, violet glasur herover fugle, sommerfugle, blomster og grene i sorte, rødbrune farver i ophøjet relief, indvendig klar lyseblå glasur. Paris, ca. 1870-1880.

24,5 x dia. 15,4 cm.

Betegnet: I bunden præget Th. Decks portræt, TH: DECK, ST (i relief). Signatur gengivet p. 107, JH 3.

Købt hos J. C. Jantzer, Nancy 1994.

Gengivet p. 92.

Auguste DELAHERCHE (Beauvais 27.12.1857 - Paris 27.6.1940)

94. Vase med fire højsiddende små hank, mørkeblå/mørkerød støv-glasur.

Hankene med lysebrun glasur, fra den ene hank en dråbe (tåre) i hjer-teform med rød kant (måske dekorativ godkendt fejlbrænding). Rue Blomet, Paris, 1890.

38 x 16 x 16 cm.

Betegnet: Auguste Delaherche i rundstempel med præget med stempel samt 2494 [= værknummer = 1890].

Købt hos M. Zysset, Marché Vernoison, Saint-Quen, dec. 1995.

Gengivet p. 91.

95. Ægformet vase med høje skuldre og smal opad drejet hals. Lysegrøn underglasur herover grøn, rødbrun flydeglasur. La Chapelle-aux-Pots, ca. 1898.
22,5 x dia. 19 cm.

Betegnet: Auguste Delaherche, 6129 [værknummer] (præget med stempel) 20 (bemalet med sort).

Købt hos Helga Schaefer, Starnberg, Tyskland, 1997.

Dell'Ava, 1980, værknummer 6137 (tilsvarende værk).

Gengivet p. 88.

96. Balusterformet vase med lille åbning. Lysegrøn underglasur herover brun, rosa flydeglasur. La Chapelle-aux-Pots, ca. 1898.
16 x dia. 11,3 cm.

Betegnet: Auguste Delaherche (samme stempel som kat. 95) samt værknummer: 7411 (præget med stempel).

Købt hos Helga Schaefer, Starnberg, Tyskland, 1997.

Danner par med katalog nr. 97 (nedenfor).

Gengivet p. 89.

97. Kalabasformet vase med lille åbning. Lysegrøn underglasur herover lysebrun, brun, rosa og lysegrøn flydeglasur. La Chapelle-aux-Pots, ca. 1898.
16 x dia. 11,3 cm.

Betegnet: Auguste Delaherche (samme stempel som kat. 95) samt værknummer: 7452 (præget med stempel).

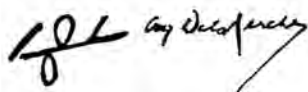
Købt hos Helga Schaefer, Starnberg, Tyskland, 1997.

Danner par med katalog nr. 96 (ovenfor).

Gengivet p. 89.

98. Skål på smal fod med høje udad drejede sider. Mørk næsten sort-brun underglasur herover spættet flydeglasur i mørkebrune, sorte farver med enkelte lyseblå, blå penselstrøg. Efter 1904.
8 x dia. 17,7 cm.

Betegnet: Aug. Delaherche (indridset) samt stregkode (indridset).

Købt hos Helga Schaefer, Starnberg, Tyskland, 1997.

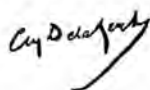
Gengivet p. 91.

99. Vase med brun-sortspættet støv-glasur, indvendig stærk grøn-blå glasur. Efter 1904.
18,5 x dia. 16,5 cm.

Betegnet: Aug. Delaherche samt stregkode [= 9/446] (indridset).

Købt hos Bruun Rasmussens Auktioner ca. 1965 (samlingens første stykke franske keramik).

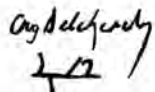
Gengivet p. 91.

100. Vase med påsat brændt fod, aubergine/lysebrun spættet støv-glasur, fodens overside med grøn glasur. Efter 1904.
16 x dia. 11 cm.

Betegnet: Aug. Delaherche samt stregkode (indridset).

Købt hos Elly Bentzen (»Johns enke«), Hvidovre, april 1995.

Gengivet p. 88.

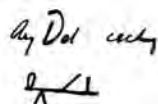

101. Balusterformet vase med lille åbning. Gråbrun flydeglasur. Efter 1904.
16 x dia. 10 cm.

Betegnet: Aug. Delaherche samt stregkode (indridset).

Købt hos Helga Schaefer, Starnberg, Tyskland, 1997.

Gengivet p. 88.

DENBAC (Denert et Balichon, Manufacture de grès artistique, Vierzon)

102. Jardinière med to hanke og valmuekapsler i relief. Let hvid-brunlig flydeglasur over lysebrun glasur. Ca. 1900.

15 x 27 x 14 cm.

Betegnet: Denbac 88 (præget med stempel).

Købt hos Helga Schaefer, Starnberg, Tyskland, 1997.

Gengivet p. 84.

103. Vase med to hanke og valmuekapsler i relief. Let hvid-brunlig flydeglasur over lysebrun glasur. Ca. 1900.

28 x 16 x 10,5 cm.

Betegnet: Denbac 88 (præget med stempel som kat. 102).

Købt hos Helga Schaefer, Starnberg, Tyskland, 1997.

Gengivet p. 84.

104. Vase med to høje hanke. Lysebrun, gullig flydeglasur mod chokoladebrun bund. Vierzon, ca. 1900.

21 x 12 x 14 cm.

Betegnet: Denbac 58 (præget med stempel som kat. 102).

Købt hos kunsthändler J. Dalgaard, København, 1997.

Gengivet p. 84.

105. Kande i sort/brun flydeglasur. Model 124 efter udkast af René Denert.

Vierzon, før 1911.

20,5 x 11 x 9,6 cm.

Betegnet: Denbac (sort stempel), 124 3e (præget med stempel).

Signatur gengivet p. 107, JH 4.

Købt i Paris 1995.

Funke-Kaiser, 1991, katalog nummer 215 (samme model).

Gengivet p. 84.

106. Høj vase med lysebrun glasur herover brun og mørkeblå flydeglasur. Vierzon, ca. 1910.

39 x dia. 14 cm.

Betegnet: Denbac 120.

Købt hos Gérard Mattioli, Guebwiller, juni 1996.

Gengivet p. 84.

. 120

FIVES-LILLE (De Bruyn & Fils, Gustave, Faiencias Artistiques de Fives, Lille)

107. Ottekantet vase med sølvglasur herover røde mønstre i arabeske former. Lille, ca. 1900.

14,5 dia. 15,8 cm.

Betegnet: MADE IN FRANCE, derunder symbol for et anker,

5089 (præget med stempel).

Købt på Marché Clignancourt, Paris, dec. 1994.

Gengivet p. 83.

FOURNIER-DESMARS (St. Amand-les-Eaux)

108. Høj kande med lille åbning. Glasur i rødbrune og blålige farver. St. Amand-les-Eaux, ca. 1900.

21 x 13,7 x 13,2 cm.

Betegnet: Blåt rundstempel her om: Fournier-Desmars. Som kat. 109, dog uden indstemplek.

Købt hos La Belle Epoque, München, 1997.

Gengivet p. 97.

109. Samme model som ovenfor. Glasur i dueblå til brunlige farver. St. Amand-les-Eaux, ca. 1900.

18 x dia. 10,4 cm.

Betegnet: Blåt rundstempel her om: Fournier-Desmars samt i midten: K (præget med stempel). Signatur gengivet p. 107, JH 5.

Købt hos La Belle Epoque, München, 1997.

Gengivet p. 97.

Émilie GALLÉ (Nancy 14.5.1846 - Nancy 23.9.1904)

110. Kurveimiterende skål, udsmykket med blomstermotive, bånd med videre i relief, bemalt med blå, røde, grønne farver. I fadets bund medaljon prydet med landskab og ruiner. St. Clement, 1870.

18 x 24 x 22 cm.

Betegnet: St. Clement (med rød bemaling). Signatur gengivet p. 108, JH 6.

Fadet er udført på É. Gallés fars fajancefabrik, sandsynligvis er kun bemalingen udført af Émile Gallé.

Købt 1998 hos kunsthandler J. Dalgaard, København, der har hjembragt værket fra Paris.

Hakenjos, 1974.

Gengivet p. 100.

111. Jardinière udformet som et stort blad med hank formet af to tulipaner. Bunden af skålen bemalet med blomster. Nancy, 1896.

14 x 37 x 22 cm.

Betegnet: Em. Gallé - FAYENCERIE - Nancy (præget med stempel), 96 (bemalet med sort).

Signatur gengivet p. 108, JH 7.

Købt i København, 1996.

Gengivet p. 100.

Charles GREBER (Beauvais 1853 - Beauvais 1935)

112. Høj tulipanformet vase med bred fod, brunlig flydeglasur over grågrøn underglasur. Ca. 1905.

27,5 x dia. 12,8 cm.

Betegnet: C. Greber (indridset).

Købt i København, 1995.

Gengivet p. 85.

C Greber

113. Vase med bred fod og høj cylindrisk hals, hvorpå fire plastisk udformede ornamenter. Ca. 1900.

12,5 x dia. 15 cm.

Betegnet: C. Greber (præget med stempel).

Købt hos Antik Moderne, København, 1997.

Gengivet p. 85.

114. Bonbonnière, låg med retvinklet håndtag, lysebrunt flydeglasur over mørkere brun glasur. Ca. 1910.

Samlet højde 12,5 x dia. 15 cm.

Betegnet: C. Greber (præget med stempel).

Købt på Frederiksberg loppetorv, 1995.

Gengivet p. 85.

C Greber

115. Vase med fire små hanke, blå/rødligt flydeglasur over lysebrun glasur. Ca. 1910.

13 x 15 x 15,3 cm.

Betegnet: C. Greber, France (præget med stempel).

Købt i København, 1995.

Gengivet p. 85.

*C Greber
France*

116. Balusterformet vase med blå og brune flydninger over lysebrun bund. Ca. 1910.

13,5 x dia. 13,8 cm.

Betegnet: C. Greber (præget med stempel som kat. 114).

Købt i Paris.

Gengivet p. 85.

Paul JEANNENEY (Strassburg 6.8.1861 - Saint-Amand-en-Puisaye 1920)

117. Skål, hvori er lavet tre snit, i bunden indeni og nedenunder indridset spiralmønster. Skålen har tre svagt markerede fødder. Ind- og udvendig flydeglasur i brune-lysebrune-gullige til mørkebrune toner. Saint-Amand-en-Puisaye, ca. 1900.

9,5 x 16,5 x 16,5 cm.

Betegnet: Jean. (indridset på siden).

Købt hos Alain Cical, Marché des Rossiers, Saint-Quen, jan. 1997.

Gengivet p. 79.

Jean.

KELLER & GUÉRIN (Lunéville/St. Clément)

118. Vase dekoreret med grene og blade i ophøjet relief samt bladelignende ornamenter i gul, sølv og rød lustré. Lunéville, 1893.

22,5 x dia. 13,5 cm.

Betegnet: K G, - Luneville, 1893, 133, 3 (bemalet med rødt) Lunéville, 659, 2, : < OE (præget med stempel). Signatur gengivet p. 108, JH 8.

Købt hos kunsthändler J. Dalgaard, København, 1994.

Gengivet p. 102.

119. Rund vase, ved halsåbningen sammenpresset med syv bløde fordybninger. Dekoreret med blade og blomster i sølvlustre mod den gyldenbrune baggrund. Luneville, ca. 1895.

12,5 x dia. 10,4 cm.

Betegnet: K. G, Luneville, R (bemalet med gult) Luneville (præget med stempel). Signatur gengivet p. 108, JH 9.

Købt hos Ch. Ledermann, Château des Landes, Laronxe, 1996.

Gengivet p. 102.

Pierre Joseph Victor KREMER (Sarreguemines 6.7.1857 - Strasbourg 16.10.1908)

120. Rustik flaskeform med kvindeportræt i relief. Gyldenbrun til dueblå saltglasur.

Sarreguemines, ca. 1900.

26 x 20,2 x 17,5 cm.

Betegnet: VK (indridset på siden ved bunden af kanden) Sarreguemines, 2486 (blindstempler i bunden).

Købt hos Antik & Kunst (Gyrn), København, 1995.

Gengivet p. 98.

VK

LABREC

121. Vase med høj smal hals. Halsen med spættet lysebrun let flydeglasur over lyseblå underglasur, som tydeligt træder frem ved overgangen til vasens nederste del som her har mørkebrun glasur. Udateret.

20 x dia. 11 cm.

Betegnet: Labrec DÉPOSÉ (præget med stempel) 824 (ridset).

Købt hos La Belle Epoque, München, 1997.

Gengivet p. 94.

Labrec
DÉPOSÉ

Edmond LACHENAL (Paris 3.6.1855 - Paris 10.6.1948)

122. Rundt fad bemalet med blomster på mønstret baggrund. Châtillon-sous-Bagneux, 1887.

6,7 x dia. 43 cm.

Betegnet: E. LACHENAL 1887 (bemalet på forsiden) LACHENAL (stemplet på bagsiden), à Châtillon sous Bagneux, Seine (bemalet på bagsiden).

Købt hos M. Zysset, Marché Vernaison, Saint-Quen, 1994.

Gengivet p. 101.

LACHENAL

123. Rund vase med lille hals dekoreret med blomstrende kirsebærgrene i svagt ophøjet relief, mod lysmatgrøn baggrund. Chatillon-sous-Bagneux, ca. 1887-1890.

18,5 x dia. 16,5 cm.

Betegnet: LACHENAL (bemalet på siden) 2, GN, 30%V (indridset i bunden).

Købt hos M. Zysset, Marché Vernaison, Saint-Quen, 1994.

Gengivet p. 101.

124. Rund vægplatte med indadvendt kant. På lyseblå baggrund i relief hvidt profilportræt af Victor Hugo med gylden laurbærkrans. Luneville, 1902.

4 x dia. 24 cm.

Betegnet: E. LACHENAL (præget med stempel på forsiden).

Købt i Lunéville, 1996.

Lignende platte findes for Louis Pasteur.

Gengivet p. 101.

Émilie LENOBLE (Paris 24.11.1875 - Morgat 1940)

125. Skål af stentøj, dekoreret med brunsort glasur på grønlig og hvidlig bund.

Choisy-le-Roy, ca. 1915.

8,5 x dia. 14,2 cm.

Betegnet: Le (præget med stempel).

Købt hos Bruun Rasmussens Auktioner nr. 630 kat. nr. 835, 1998.

Skålen har tilhørt dir. for Den kgl. Porcelainsfabrik Christian V.

Christensens Samling.

Gengivet p. 78.

Eugène LION (Saint-Amand-en-Puisaye 8.4.1867 - sammesteds 15.4.1945)

126. Høj flerdelt vase. Mørkegrøn flydeglasur mod lysegrøn underglasur. Saint-Amand-en-Puisaye, ca. 1895.

24,5 x dia. 18,2 cm.

Betegnet: E. Lion (indridset).

Købt hos Alain Cical, Marché des Rosiers, Saint-Quen, 1996.

Gengivet p. 86.

Louis LOURILOUX

127. Balusterformet vase med høje skuldre og smal udadrejede hals. Lerfarvet underglasur med sort-brun glasur med lyse penselaftryk på øverste halvdel af vasen. Ca. 1900.

26,8 x dia. 12,4 cm.

Betegnet: Dobbeltvinge, i hver vinge et L. Signatur gengivet p. 108, JH 10.

Købt hos Helga Schaefer, Starnberg, Tyskland, 1997.

Gengivet p. 78.

128. Todelt kande med lodret ribdekoration. Lysebrun-gul korpus, hank med blå glasur. Ca. 1910.

19 x 15,5 x 14,2 cm.

Betegnet: Løbende ulv [Lou = ulv] herover et L. Signatur gengivet p. 108, JH 11.

Købt 1997 hos kunsthändler J. Dalgaard, København, der har hjembragt værket fra Paris.

Gengivet p. 78.

129. Todelt kande med hank og høj hældetud. Nederst gul-brun glasur over reliefpræget overflade, resten af kanden blå-brun glasur. Ca. 1910.

19,5 x 15,6 x 13,8 cm.

Betegnet: Stemplet med dobbeltvinge, i hver vinge et L. Som kat. 127.

Købt på Marché Clignancourt, Paris, dec. 1995.

Gengivet p. 78.

LUNEVILLE SKOLEN

130. Urtepotteskjuler med tre svungne hanke. Siderne er dækket af ensartede stiliserede blomster i sølvliggende lustre mod næsten sort baggrund. Indvendig olivengrøn glasur. Lunéville, ca. 1890.

14 x 23 x 23 cm.

Betegnet: 2, W, 210 47 (præget med stempel).

Købt 1996 hos kunsthändler J. Dalgaard, København, der har hjembragt værket fra Frankrig. Muligvis et værk af Louis Majorelle.
Gengivet p. 102.

Clément MASSIER (Vallauris 8.11.1844 - Vallauris 24.3.1917)

131. Vase med cylindrisk hals. Gyldenbrun-gul lustre med stilliseret bladornamentik. Golfe-Juan, ca. 1890.

18 x dia. 16,4 cm.

Betegnet: Clément Massier, Golfe-Juan, AM [Alpes Maritimes] (bemalet med rødt). Signatur gengivet p. 108, JH 12.

Købt hos Antik Moderne, København, 1994.

Gengivet p. 77.

132. Rundt fad dekoreret med træer og buske i lustreglasur svingende fra dybviolet til lysende grønt. Golfe-Juan, ca. 1890.

4,5 x dia. 37 cm.

Betegnet: M. H./M.R.:[?](indridset på forsiden). M. [Maitre = egenhændigt og udvalgt værk] Clément Massier, Golfe Juan, A. M. [Alpes Maritimes] (bemalet på bagsiden). Signatur gengivet p. 108, JH 13.

Købt på Marché des Rosiers, Saint-Quen, dec. 1995.

Gengivet p. 77.

133. Kande med høj hældetud. Grøn-gylden lustreglasur med violette bundfarver i lustre, dækket med fri bladornamentik. Golfe-Juan, ca. 1895.

25 x 19 x 16 cm.

Betegnet: Clément Massier, Golfe Juan, A. M. [Alpes Maritimes] (bemalet), Clément Massier, Golfe Juan (præget med stempel). Signatur gengivet p. 108, JH 14.

Købt hos Alain Cical, Marché des Rosiers, Saint-Quen, dec. 1995.

Gengivet p. 77.

CLEMENT
GOLFE
MASSIER
JUAN

André METTHEY (Laignes, Côte-d'Or, 4.6.1871 - Asnières 31.3.1920)

134. Kande med to buede hanke, den ene delvis hældetud. Gul-brun til mørkebrun næsten sort flydeglasur. Asnières ved Paris, ca. 1905.

20,5 x 21,5 x 14,3 cm.

Betegnet: Metthey (stemplet).

Købt på Marché Clignancourt, Paris, dec. 1994.

Gengivet p. 95.

135. (formodentlig André METTHEY) Vase med to hanke, på siderne fire aks i dybt relief. Lysebrun og grålig flydeglasur. Asnières ved Paris, ca. 1905.

16,7 x 10 x 7,7 cm.

Betegnet: G. Metenier (?) (indridset).

Købt på Marché Clignancourt, Paris, dec. 1998.

Gengivet p. 95.

G. Metenier

MONTIÈRES

136. Askebæger med salamander i relief. Mat glasur og lustre. Montières, ca. 1900.
4 x 14 x 14 cm.

Betegnet: Montières, GA/Bo [?] (bemalet på forsiden). Signatur gengivet p. 108, JH 15.
Gave fra Jacob Thage, 1996.

Gengivet p. 102.

Joseph MOUGIN (Nancy 8.6.1876 - Nancy 8.11.1961)

137. Vase med cylindrisk hals, svag-lys-gulbrun flydeglasur med irgrøne krystalisblomster.
Nancy, ca. 1900.

17,8 x dia. 13,5 cm.

Betegnet: Mougin Nancy (præget med stempel) 6758
(bemalet med sort).

Købt i Nancy, juni 1996.

Gengivet p. 96.

Mougin

138. Vase med fire små hanke og lille halsåbning. Lyseblå glasur med mørkeblå krystalisblomster. Nancy, ca. 1900.

33 x dia. 12,7 cm.

Betegnet: Mougin Nancy 108 J, spejlvendt F (præget med stempel)

P 158 (indridset) 17, 12928, SB98, 19 mai/Rnr [?] (bemalet).

Købt sept. 1998 hos kunsthändler J. Dalgaard, København,
der har hjembragt værket fra Paris.

Gengivet p. 96.

MOUGIN
NANCY
108 J
P 158

139. Tanagra-figur i gylden-rødlig lustreglasur. Nancy, ca. 1900.

19 x 8,5 x 6,3 cm.

Ikke betegnet.

Købt på Københavns loppetorv, 1995.

Tilsvarende figur af Mougin findes i Musée de Luneville. I en længere periode modellerede
Mougin figurer til glaskunstneren A. Walter, som har udført en identisk Tanagra-figur i pâte
de verre,

Gengivet p. 96.

140. Krukke med lille halsåbning og fjerlignende relief. Blå-grøn flydeglasur med mørkere
stænk. Nancy, ca. 1905.

19 x dia. 17,3 cm.

Ikke signeret - ifølge sælgeren købt af ældre medarbejder fra Mougins værksted.

Betegnet: 421, P [?] (præget med stempel).

Købt i Nancy, juni 1996.

Gengivet p. 96.

Basile Joseph Théodule PERROT (Arquian 15.12.1856 - Auxerre 22.11.1942)

141. Vase med høje skuldre og smal halsåbning. Blankglaseret, blå,
lyseblå, lysegrøn flydeglasur over lysebrun underglasur. Arquian, ca.
1900.

13,3 x dia. 17,3 cm.

Betegnet: Théo Perrot 32 - A (indridset).

Købt hos Helga Schaefer, Starnberg, Tyskland, 1997.

Gengivet p. 86.

Théo Perrot
32-A-

PIERREFONDS

142. Vase med smal åbning og lille krave og sart dueblå til frisk klarblå flydeglasur med krystal-isblomster. Ca. 1900.

10,5 x dia. 13,2 cm.

Betegnet: F, H, PIERREFONDS, 563 (præget med stempel) samt svagt synligt symbol for visir.

Købt oktober 1994 hos kunsthändler J. Dalgaard, København, der har hjembragt værket fra Paris.

Gengivet p. 83.

Marque de Fabrique

Jean POINTU (Condat 13.5.1843 - Saint-Amand-en-Puisaye 29.11.1925)

143. Rund flaskeformet vase. Lysebrun til hvid glasur over chokoladefarvet glasur.

Saint-Amand-en-Puisaye, ca. 1900.

22,5 x dia. 13,5 cm.

Betegnet: : U [læses: point-U] (indridset) 18 (stempelt).

Købt hos Alain Cical, Marché des Rosiers, Saint-Quen, 1996.

Gengivet p. 87.

144. Rund vase med høje skuldre og smal hals. Brun underglasur med lysebrun, hvid-grønlig flydeglasur. Saint-Amand-en-Puisaye, ca. 1900.

15 x dia. 9 cm.

Betegnet: : U [læses: point-U] (bemalet) samt 017 og ulæselig symbol i præget med stempel.

Købt hos Helga Schaefer, Starnberg, Tyskland, 1997.

Gengivet p. 87.

Alfred RENOLEAU-ROULETT (Mansles, Charents, 18.12.1854 - Angoulême 3.8.1930)

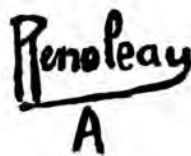
145. Todelt vase med høj halsåbning. Klare blå-hvide krystalisblomster mod brunlig underglasur. Angoulême, ca. 1895.

21,8 x dia. 9,2 cm.

Betegnet: Sammenslynget A R (præget med stempel). Signatur gengivet p. 108, JH 16.

Købt hos Elly Bentzen («Johns enke»), Hvidovre, april 1995.

Gengivet p. 83.

146. Høj slank vase med lyseblå flydeglasur med krystal-isblomster i mørkere blå toner.

Angoulême, ca. 1895.

27 x dia. 11,1 cm.

Betegnet: Renouveau - A (indridset).

Købt i Limoges, juni 1996.

Gengivet p. 83.

J. REVERNAY

147. Opsats på høj fod med kraftige 'marmoreringer' i hvid, blå og gyldenbrun. Ca. 1900.

12,5 x dia. 21 cm.

Betegnet: Revernay 160 3 (indridset).

Købt hos Antik Zoo, København, 1996.

Gengivet p. 99.

148. Høj slank cylindrisk vase med bred lav underdel. Kraftig farvet marmoreringer i hvid, blå, grøn m.v. Ca. 1900.

32,5 x dia. 13,2 cm.

Betegnet: Revernay, 139, 4 (indridset som kat. 147).

Købt hos Antik Moderne, København, 1994.

Gengivet p. 99.

149. Lille rund vase med lille hævet halsåbning, lyseblå flydeglasur over mørkere underglasur med gullige pletter. Ca. 1900.

11 x dia. 10,7 cm.

Betegnet: Revernay, 73, 43 (indridset som kat. 147).

Købt hos Antik Moderne, København, 1993.

Gengivet p. 87.

SARREGUEMINES

150. Høj slank vase med grøn krystalglasur. Udateret.

31,7 x dia. 12 cm.

Betegnet: SARREGUEMINES, 3310, 227, N, E (blindstempler), ETNA (sort stempel). Signatur gengivet p. 108, JH 17.

Købt i Frankrig.

Gengivet p. 98.

SOUFFLENHEIM (Alsace)

151. Vase dekoreret med fire guldsmede. Soufflenheim, ca. 1900.

17,3 x dia. 19,3 cm.

Betegnet: Soufflenheim Alsace (rød bemaling), ulæseligt præget med stempel samt 120 8 (præget med stempel). Signatur gengivet p. 108, JH 18.

Købt i København, 1994.

Gengivet p. 97.

Les YVELINES

152. Kande med særpræget brun-gullig flydeglasur. Ca. 1900.

19,5 x 17,7 x 16,2 cm.

Betegnet: Les Yvelines, 30 (indridset).

Købt på Marché Clignancourt, Paris, 1995.

Gengivet p. 95.

30
Les
Yvelines

UBEKENDT

153. Vase med buler trykket i korpus, høj udadrejet hals med fire små hanke, hvid-rødlig-blålig flydeglasur over okseblodsglasur. Ca. 1900.

14 x 6,2 x 6 cm.

Betegnet: Sammenslynget LF (præget med stempel).

Købt i Düsseldorf, 1997.

Danner par med katalog nr. 154 (nedenfor).

Gengivet p. 94.

UBEKENDT

154. Vase med buler trykket i korpus, høj udadrejet hals med fire små hanke, hvid og grønligspættet flydeglasur over brunligspættet underglasur. Ca. 1900.

14 x 6,4 x 6,4 cm.

Betegnet: Sammenslynget LF (præget med stempel som kat. 153).

Købt i Düsseldorf, 1997.

Danner par med katalog nr. 153 (ovenfor).

Gengivet p. 94.

UBEKENDT

155. Kalabasformet vase med hank. Udateret.

15,5 x 13,3 x 10,4 cm.

Betegnet: Ulæseligt stempel samt Angers (sort stempel). Signatur gengivet p. 108, JH 19.

Købt i Frankrig.

Gengivet p. 95.

Det danske Kunstindustrimuseums Samling

Alexandre BIGOT
2. Fad med frø i et vandbad, 1897.

Alexandre BIGOT

1. Vase, tresidet, 1895.

3-4. To fliser, »Les Colimaçons«, 1897.

5. Kande med montering af sølv, 1898-1899.

Ernest CHAPLET

17. Vase dekoreret med springende karpe, 1885-1887.

Ernest CHAPLET

- 13. Vase, konisk, rundet skulder, lodret hals, 1886.
- 14. Vase, bojanform, høj cylindrisk hals, 1886-1887.
- 15. Kande, tøndeform, 1886-1887.
- 16. Kande, buget, firesidet ved fladtrykning, 1886-1887.

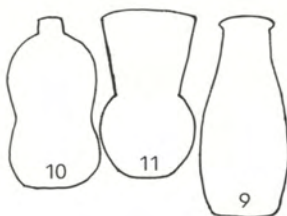

Jean CARRIÈS

9. Vase, kegleformet, vulst ved munden.

10. Vase, kalabasform.

11. Vase, kugleformet, tragtformet hals.

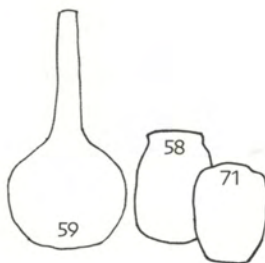
Paul JEANNENEY

58. Vase af stentøj, tønneform med drejespor, (1900-1905).

59. Vase, kugleform, høj snæver hals, (1900-1905).

Etienne MOREAU-NELATON

71. Vase, balusterform, (1900-1910).

Pierre Adrien DALPAYRAT

- 22. Vase, fladtrykt form bredest på midten, ca. 1894.
- 23. Vase, pæreformet, rigle på den høje hals, før 1895.
- 24. Vase, græskarform, før 1895.
- 25. Vase, pæreform, tre ørehanke mellem hals og skulder, før 1895.

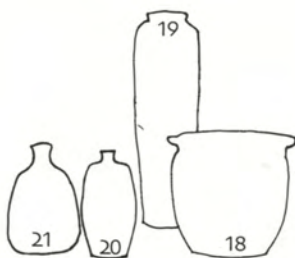
Pierre Adrien DALPAYRAT

18. Urtepotteskjuler, 1899-1900.

19. Vase, balusterform, to lodrette fuger fra skulderen, før 1900.

20. Vase, tøndeform, ca. 1894.

21. Vase, konisk, ca. 1894.

Auguste DELAHERCHE
30. Vase, tragtform, omkring 1895.

Auguste DELAHERCHE

29. Vase, balusterform, 1895.

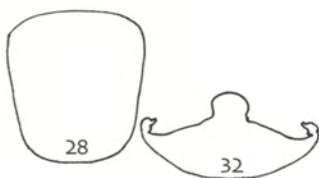
31. Vase, kolbeform, efter 1904.

33. Vase, fladtrykt med snøever kort hals, efter 1904.

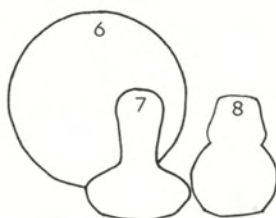
Auguste DELAHERCHE
28. Vase, bojanform, 1887-1893.
32. Bloekhus, 1894-1900.

Alexis BOISSONNET

- 6. Fad af hårdt brændt lertøj, før 1900.
- 7. Vase med fladtrykt, konisk hals, før 1900.
- 8. Vase, kugleformet, buklet hals, før 1900.

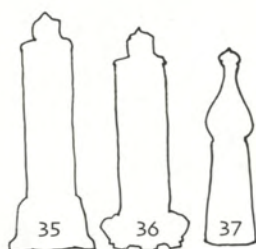

Taxile DOAT

35. Vase af blødt porcelæn, konkylieformet låg, 1899.

36. Vase af porcelæn, konkylieformet låg, 1900.

37. Vase af porcelæn, søpindsvinformat låg, 1900.

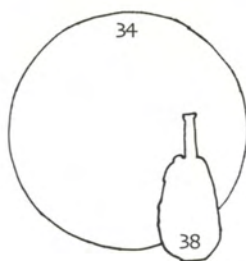

Taxile DOAT

34. Fad, 1899.

38. Vase, 1900.

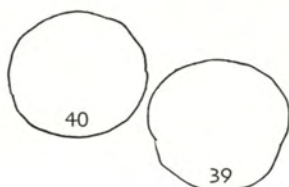

Taxile DOAT

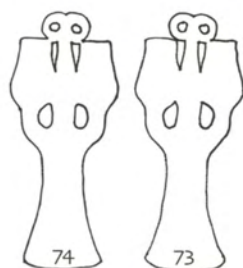
39. Papirpresser af porcelæn, »La Mer«, 1900.

40. Papirpresser af porcelæn, »Industrie«, 1900.

Sèvres (Manufacture Nationale)
73-74. Et par ens toarmede lysestager, før 1900.

Edmond LACHENAL

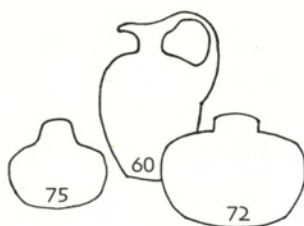
60. Kande, balusterform, før 1900.

REVERNAY

72. Vase af porcelænslignende stentøj, poseform, før 1900.

Henri SIMMEN

75. Vase, fladtrykt kugleform. (1900-1910).

Léon CASTEL

12. Kande, kugleformet, før 1900.

Albert Louis DAMMOUSE

26. Sovsekande af hårdt brændt lertøj, før 1900.

Émile DECOEUR

27. Vase, buet side, formodentlig 1910-1920.

André METTHEY

66. Lågvase, bojanform, 1908.

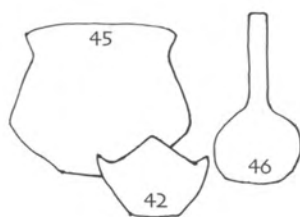

Émile GALLÉ

42. Skål af lertøj, tresidet, 1889.

45. Vase, stentøjsagtig, bredest midtpå, 1889.

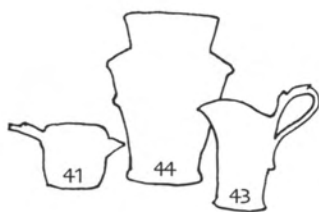
46. Vase af lertøj, fladtrykt form, høj cylindrisk hals, før 1892.

Émile GALLÉ

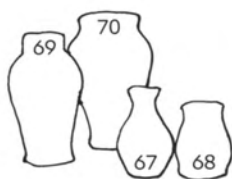
41. Kande af fajance, formet som en fantasifugl, før 1892.
43. Kande af fajance, hanken formet som en guldsmed, ca. 1890.
44. Vase af fajance bemalet med bl.a. grøeshopper, 1889.

Félix Optat MILET

- 67. Vase, balusterform, før 1896.
- 68. Vase, balusterform, før 1896.
- 69. Vase, balusterform, før 1896.
- 70. Vase, balusterform, før 1896.

Atelier de GLATIGNY

- 52. Vase af porceløenslignende stentøj, kalabasform, 1896.
- 53. Vase af porceløenslignende stentøj, balusterform, før 1900.
- 54. Tohanket vase af porceløenslignende stentøj, før 1900.
- 55. Vase af porceløenslignende stentøj, kugleform, før 1900.

Atelier de GLATIGNY

56. Plat-de-menage af porcelænsnignende stentøj. Før 1900.

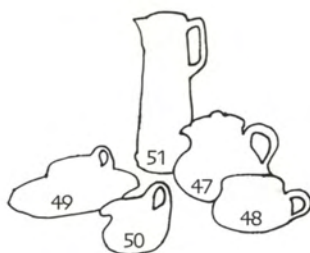

Atelier de GLATIGNY

47-48. Kaffekande og sukkerskål, før 1900.

49-50. Kop, underkop og flødekande, før 1902.

51. Kande af porcelænsniggende stentøj, før 1900.

E. JACOB & Cie
57. Kande i form af antik olielampe, før 1900.

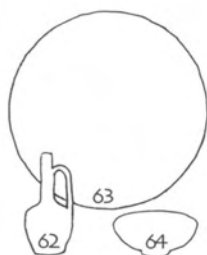

Clément MASSIER

62. Vase af fajance, 1895.

63. Fad af fajance, 1892-1894.

64. Skål af fajance, før 1900.

Clément MASSIER

65. Vase af fajance, fladtrykt kugleform, før 1894.

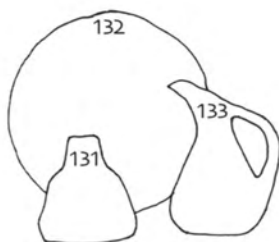
Clément MASSIER
61. Urtepotteskjuler til gulvbrug, før 1897.

Birte Inge Christensens og John Hunovs Samling

Clément MASSIER

131. Vase med cylindrisk hals, Golfe-Juan, ca. 1890.
132. Rundt fad dekoreret med træer og buske, Golfe-Juan, ca. 1890.
133. Kande med høj hældetud, Golfe-Juan, ca. 1895.

Émilie LENOBLE

125. Skål af stentøj, Choisy-le-Roi, ca. 1915.

Louis LOURIOUX

127. Balusterformet vase, Frankrig, ca.1900.

128. Todelt kande med lodret ribdekoration, ca. 1910.

129. Todelt kande med hank og høj hældetud, ca. 1910.

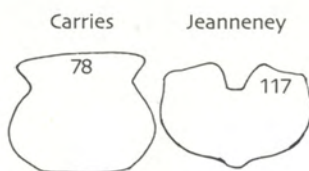

Jean CARRIÈS

78. Vase , Saint-Amand-en-Puisaye, ca. 1889.

Paul JEANNENEY

117. Skål, hvori er lavet tre snit, Saint-Amand-en-Puisaye, ca. 1900.

Alphonse-Amédée CORDONNIER
83. »Condottière«, Paris 1887.

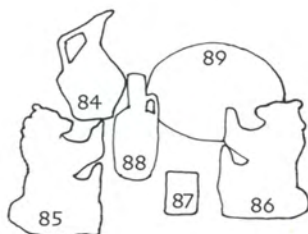
Max CLAUDET

82. Keramisk fad i relief dekoreret med Orfeus, 1892.

Jean-Baptiste Alphonse CYTÈRE

84. Kande med grønlig til svag lyseblå lustreglasur, Rambervillers ca. 1910.
85-86. To bogstøtter i form af siddende bjørne, Rambervillers ca. 1905.
87. Firkantet bæger, Rambervillers ca. 1910.
88. Vase med høj hank, Rambervillers ca. 1910.
89. Stor, flad, rund vase, Rambervillers, ca. 1905.

FIVES-LILLE

107. Ottekantet vase, Lille ca. 1900.

PIERREFONDS

142. Vase med smal åbning og lille krave, ca. 1900.

Alfred RENOLEAU-ROULETT

145. Todelt vase med høj halsåbning, Angoulême, ca. 1895.

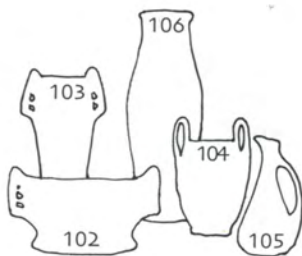
146. Høj slank vase, Angoulême, ca. 1895.

DENBAC

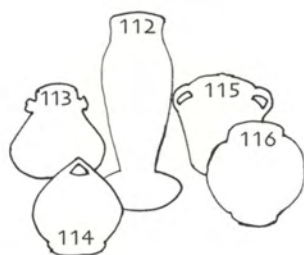
- 102. Jardinière med to hanke og valmuekapsler i relief, ca. 1900.
- 103. Vase med to hanke og valmuekapsler i relief, ca. 1900.
- 104. Vase med to høje hanke., Vierzon ca. 1900.
- 105. Kande i sort/brun flydeglasur, Vierzon før 1911.
- 106. Høj vase, Vierzon ca. 1910.

Charles GREBER

112. Høj tulipanformet vase med bred fod, ca.1905.
113. Vase med bred fod og høj cylindrisk hals, ca. 1900.
114. Bonbonnière, ca. 1910.
115. Vase med fire små hanke, ca. 1910.
116. Balusterformet vase, ca. 1910.

Léon ARNAUD

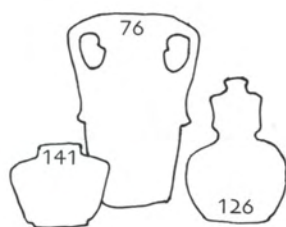
76. Vase med mørkeblå flydeglasur, ca. 1895.

Eugène LION

126. Høj flerdelt vase, ca. 1895.

Basile Joseph Théodule PERROT

141. Vase med høje skuldre og smal halsåbning, ca. 1900.

Jean POINTU

143. Rund flaskeformet vase, ca. 1900.

144. Rund vase med høje skuldre og smal hals, ca. 1900.

J. REVERNAY

149. Lille rund vase med lille hævet halsåbning, ca. 1900.

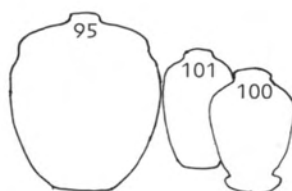

Auguste DELAHERCHE

95. Ægformet vase med høje skuldre, ca. 1898.

100. Vase med påsat brændt fod, ca. 1904.

101. Balusterformet vase med lille åbning, ca. 1904.

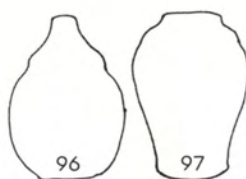

Auguste DELAHERCHE

96. Balusterformet vase med lille åbning, ca. 1898.

97. Kalabasformet vase med lille åbning, ca. 1898.

Pierre Adrien DALPAYRAT

90. Cylindrisk vase, Bourg-la-Reine ca. 1905.

91. Lysestage, Bourg-la-Reine ca. 1905.

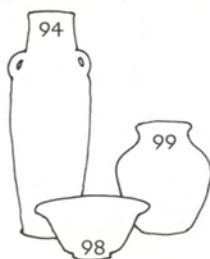

Auguste DELAHERCHE

94. Vase med fire højtstående små hanke, 1890.

98. Skål på smal fod med høje udadrettede sider, efter 1904.

99. Vase, ca. 1904.

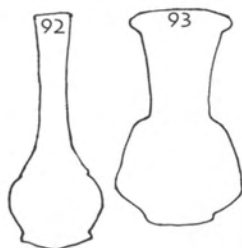

Théodore DECK

92. Høj slank firsidet vase, ca. 1878.

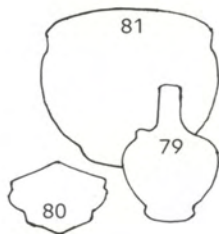
93. Tolvkantet vase med høj hals, ca. 1870-1880.

Ernest CHAPLET

79. Uglaseret flaskeformet vase, Rue Blomet, Paris, 1883-1885.
80. Uglaseret skål med kvadratisk åbning, Rue Blomet, Paris, 1885.
81. Stor uglaseret gulvvase, 1886.

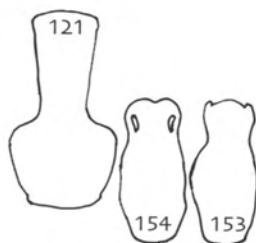
LABREC

121. Vase med høj smal hals, udateret.

UBEKENDT

153. Vase med buler trykket i korpus, ca. 1900.

154. Vase med buler trykket i korpus, ca. 1900.

André METTHEY

134. Kande med to buede hanke, den ene delvis hældetud, ca. 1905.

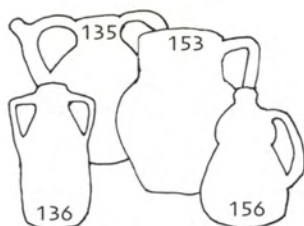
135. Vase med to hanke, ca. 1905.

Les YVELINES

152. Kande, ca. 1900.

UBEKENDT

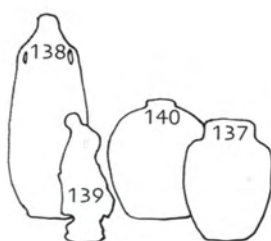
155. Kalabasformet vase med hank, udateret.

Joseph MOUGIN

137. Vase med cylindrisk hals, Nancy, ca. 1900.
138. Vase med fire små hanke og lille halsåbning, Nancy, ca. 1900.
139. Tanagra-figur i gylden-rødlig lustreglasur, Nancy, ca. 1900.
140. Krukke med lille halsåbning og fjerlignende relief, Nancy, ca. 1905.

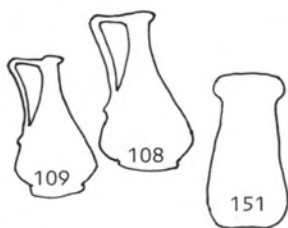
FOURNIER-DESMARS (St. Amand-les-Eaux)

108. Høj kande med lille åbning, ca. 1900.

109. Høj kande med lille åbning, ca. 1900.

SOUFFLENHEIM (Alsace)

151. Vase dekoreret med fire guldsmede, ca. 1900.

Alexandre BIGOT

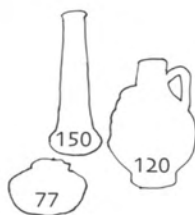
77. Blækhus med tinlåg og -ornamentik, før 1900.

Pierre Joseph Victor KREMER

120. Rustik flaskeform med kvindeportræt i relief, ca.1900.

SARREGUEMINES

150. Høj slank vase med grøn krystalglasur, udateret.

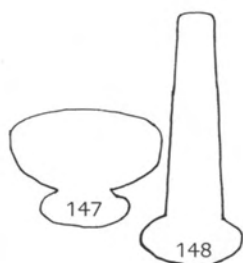

J. REVERNAY

147. Opsats på høj fod, ca. 1900.

148. Høj slank cylindrisk vase, ca. 1900.

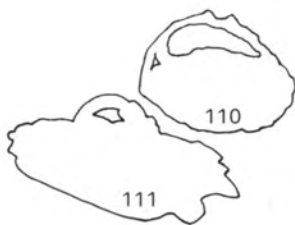

Émilie GALLÉ

110. Kurveimitterende skål, St. Clement 1870.

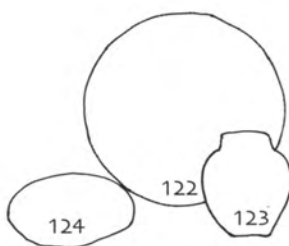
111. Jardinière udformet som et stort blad med hank formet af to tulipaner, Nancy 1896.

Edmond LACHENAL

122. Rundt fad bemalet med blomster, 1887.
123. Rund vase, Chatillon-sous-Bagneux, ca. 1887-1890.
124. Rund vægplatte, Victor Hugo, Luneville, 1902.

KELLER & GUERIN

118. Vase dekoreret med grene og blade i ophøjet relief,
Lunéville, 1893.

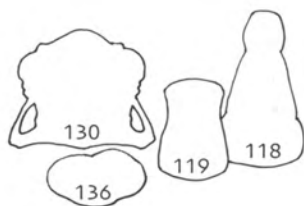
119. Rund vase, Luneville ca. 1895.

LUNEVILLE SKOLEN

130. Urtepotteskjuler med tre svungne hanke, Lunéville, ca. 1890.

MONTIÈRES

136. Askebæger med salamander i relief, Montières, ca. 1900.

Niels Hansen Jacobsen

NHJ 1. Skål, Vejen Kunstmuseum
inv. 277 (9,8 x 16,4 x 13,7 cm).

NHJ 2. Efterårsmaske, Vejen Kunstmuseum , inv. 203 (9,9 x 25,9 x 33,5 cm).

NHJ 3. Trolde-maske, Vejen Kunstmuseum
inv. 268 (22,1 x 17,2 x 5 cm).

NHJ 4. Krukke, Vejen Kunstmuseum
inv. 320 (13,6 x 11,6 x 9,9 cm).

NHJ 5. Vaser, Vejen Kunstmuseum
inv. 270 (14,7 x dia. 7,7 cm),
inv. 269 (13,9 x dia. 7 cm) og
inv. 271 (12,4 x dia. 5,7 cm).

NHJ 6. Stileret bjerglandskab med bly,
Vejen Kunstmuseum
inv. 292 (17,1 x 12,5 x 14,3 cm).

NHJ 7. Krukke, Vejen Kunstmuseum
inv. 305 (9 x dia. 15,3 cm).

NHJ 8. Krukker, Vejen Kunstmuseum
inv. 749 (11,2 x dia. 7,9 cm) og
inv. 318 (11,4 x dia. 12 cm).

NHJ 9. Brevpresser, Vejen Kunstmuseum
inv. 212 (4,5 x 6,1 x 6,3 cm) og Kegle,
inv. 744 (11,5 x dia. 9,2 cm).

NHJ 10. Vase, Vejen Kunstmuseum
inv. 280 (16,7 x dia. 9,5 cm).

NHJ 11. Krukke med sokkel af tin,
Vejen Kunstmuseum
inv. 876 (incl. bund: 14,8 x 17,7 x 11 cm).

NHJ 12. Krukker, Vejen Kunstmuseum
inv. 287 (10,4 x 6,1 x 4,9 cm),
inv. 291 (13,9 x 9,9 x 11,2 cm),
inv. 746 (11 x 8 x 8,2 cm).

NHJ 13. Krukke, Vejen Kunstmuseum inv. 818 (26,4 x dia. 17,1 cm).

KIM 1 Alexandre BIGOT
2. Fad dekoreret med frø i relief, 1897.

KIM 2 Alexis BOISSONNET
6. Fad af hårdt brændt lertøj, før 1900.

KIM 3 Ernest CHAPLET
14. Vase, bojanform, høj cylindrisk hals, 1886-1887.

KIM 4 Pierre Adrien DALPAYRAT
18. Urtepotteskjuler, 1899-1900.

KIM 5 Pierre Adrien DALPAYRAT
23. Vasepæreformet, rigle på den høje hals, før 1895.

KIM 6 Taxile DOAT
39. Papirpresser af porcelæn, »La Mer«, 1900.

KIM 7 Émile GALLÉ
43. Kande af fajance, hanken formet som en guldsmed, ca. 1890.

KIM 8 Atelier de Glatigny
52. Vase af porcelænsliggende stentøj, kalabasform, 1896.

KIM 9 Clément MASSIER
63. Fad af fajance, 1892-1894.

KIM 10 Félix Optat MILET
70. Vase, balusterform, før 1896.

JH 1 Pierre Adrien DALPAYRAT
91. Lysestage, ca. 1905.

JH 2 Théodore DECK
92. Høj slank firsidet vase, ca. 1878.

JH 3 Théodore DECK
93. Tolvkantet vase, ca. 1870-1880.

JH 4 DENBAC
105. Kande i sort/brun flydeglasur, før 1911.

JH 5 Fournier-Desmars
109. Høj kande med lille åbning, ca. 1900.

JH 6 Émile GALLÉ
110. Kurveimitterende
skål, 1870.

JH 7 Émile GALLÉ
111. Jardinière, 1896.

JH8 KELLER & GUERIN
118. Vase dekoreret med
grene og blade, 1893.

JH 9 KELLER & GUERIN
119. Rund vase, ca. 1895.

JH 10 Louis LOURIUX
127. Balusterformet vase,
ca. 1900.

JH 11 Louis LOURIUX
128. Todelt kande, ca.
1910.

JH 12 Clément MASSIER
131. Vase med cylindrisk
hals, ca. 1890.

JH 13 Clément MASSIER
132. Rundt fad, ca. 1890.

JH 14 Clément MASSIER
133. Kande med høj
hældetud, ca. 1895.

JH 15 MONTIÈRES
136. Askebæger, ca. 1900.

JH 16 Alfred RENOLEAU-
ROULETT
145. Todelt vase med høj
halsåbning, ca. 1895.

JH 17 SARRAGUEMINES
150. Høj slank vase,
udateret.

JH 18 SOUFFLENHEIM
151. Vase med guldsmede,
ca. 1900.

JH 19 Ubekendt kunstner
155. Kalabasformet vase
med hank.

Biografier

Udarbejdet af Marianne Ertberg (ME), John Hunov (JH) og Teresa Nielsen (TN)

Der henvises til litteraturlisten ved forfatternes efternavne og udgivelsesåret
Hvor et af flere fornavne bruges, er det understreget.

Léon ARNAUD også Léon ARNAUX

(1816 - 1902)

Arbejdede som keramikker i det gamle pottemager distrikt St. Amand-les-Eaux (Nord), som siden det 18. århundrede var berømt for sin fajance. Fra 1848 til 1895 arbejdede han for Minton, Staffordshire, hvor talrige nye glasurer blev udviklet. JH

Alexandre BIGOT

(Mer, Loire-et-Cher 5.11 1862 - Paris 11.4 1927)

Kemiker og keramikker. Inspireret af den østasiatiske keramik på Verdensudstillingen i Paris 1889, begyndte AB at arbejde med keramik og udstillede første gang på Société Nationale des Beaux-Arts' salon i 1894. I slutningen af 1890'erne åbnede AB i Paris udstillings- og salgslokaler under firmanavnet A. Bigot & Cie. I disse år var han tilknyttet S. Bings L'Art Nouveau forretning. AB udførte keramik efter modeller af forskellige billedhuggere så som Alexandre Charpentier, Jean-Auguste Dampé, Alfred-Jean Halou, Pierre Roche (se værkfortegnelse nr. 2-3) og finen Ville Vallgren. I 1902 udsendte han salgskataloget, »Les Grès de Bigot«, som indeholdt unikaarbejder. AB var tillige en fremtrædende bygningskeramikker. Efter model af Paul Jouvès udførte han dyrefrisen på Verdensudstillingens portal 1898-1900 og arbejdede med andre betydelige kunstnere fra Art Nouveau-perioden, så som Hector Guimard (Castel Béranger) og Henri Van de Velde. Med denne stilepokes endeligt, kort efter 1900, kom AB i økonomiske vanskeligheder og måtte i 1914 lukke firmaet i Rue des Petites Ecuries. ME Hakenjos og Klinge, 1974, p. 12; Heuser 1974, p. 198-199; Makus, 1981, p. 42-48, Heller, 1986, p. 66-67; Nord, 1986, p. 36-37; Turner, 1996; Makus, 1998, p. 81-82.

Alexis BOISSONNET

(Saint-Vallier-sur-Rhône 18.7.1879 - sammesteds 11.11.1956)

I familiens porcelænsfabrik lærte AB faget, og øgede sin kunnen ved ansættelse på forskellige andre værksteder. I tiden op til århundredeskiftet arbejdede han - inspireret af folk som Adrien Dalpayrat og Alexandre Bigot (se disse) - udover porcelæn bl.a. med »Grés artistiques, flammés, métallisés et cristallisés« på tallerkener, vaser og keramiske skulpturer. Resultaterne tildeltes priser, bl.a. på Verdensudstillingen i Paris 1900, hvor Kunstindustrimuseet købte tre stykker. Den kunstneriske stentøjsproduktion indstilledes kort før første verdenskrig. TN Pelichet, 1976, p. 173; Makus, 1981, p. 48-49; Heller, 1986, p. 68; Makus 1998, p. 82-83.

Jean-Joseph-Marie CARRIÈS

(Lyon 15.2 1855 - Paris 1.7 1894)

Billedhugger og keramikker. Kom som 13-årig i lære hos en billedskærer, Vermare, samtidig med at han begyndte at studere på École des Beaux-Arts i Lyon. I 1874 blev han elev af Augustin-Alexandre Dumont på École des Beaux-Arts i Paris. Året efter debuterede han på Salonen, hvor han deltog gennem årene med sine portrætbuster af såvel historiske som samtidige personer. Desuden udskar han også arbejder i halvædelsten. I 1888 havde han sit definitive gennembrud i Mme Ménard-Dorins galleri i Paris. Samme år slog han sig ned i Saint-Amand-en-Puisaye, som gennem århundreder havde været hjemsted for keramikere. Her overtog han slottet Montriveau, hvor han indrettede værksted for at realisere sin drøm om at kunne lave stentøj og glasurer i stil med japanernes, hvis arbejder han havde fået øjnene op for på Verdensudstillingen i Paris 1878. Siden da havde han dyrket interessen hos japanforhandleren S. Bing i Rue Chauchat (1895 åbnede han L'Art Nouveau Bing i Rue de Provence) og hos venner, samleren og keramikeren, Paul Jeanneney (se denne). JC havde ingen kemisk viden, men ved utrættelige forsøg lykkedes det ham at frembringe glasurer, som var tæt på forbillederne. Emil Hannover, der havde set keramik af JC på Champs-de-Mars Salonen (antagelig 1892), skrev i Tidsskrift for Kunstindustri 1895 om hans glasurer: »Der var yppige Flydeglasurer, som hang i Kapper og syntes giftigt Skum af gærende Trolldomsdrik-

ke, givne disse Krukker i Forvaring. Der var andre matte Glasurer, som var lutter Sødme og saa forførreriske til Berøring som unge Kvinders Hud».

JC brød internationalt igennem på Verdensudstillingen i 1889. Hans vellykkede resultater inspirerede andre keramikere i den grad, at der snart opstod en kunstnerkoloni omkring ham med navne som svenskeren Niels de Barck (1883-1930) og franskmændene Emile Grittel (1870-1953), Jeanneney (se denne), William Lee (1860-1915), Eugène Lion (se denne), Pierre Pacton (1856-1938), Théo Perrot (se denne), Léon og Jean Pointu (se denne) samt Henri de Vallombreuse (1856-1919). Da JC døde i 1894 overtog vennen, arkitekten, keramikeren og kunstsamleren Georges Hoentschel (1855-1915) hans værksted (siden Jeanneney og derefter de Barck) samt hans efterladte arbejder - en stor samling, da JC nødtigt skilte sig af med sin keramik. En del blev solgt i april året efter i varehuset Bon Marché (se værkfortegnelsen nr. 9), siden overgik den væsentligste af Hoentschels Carriès-samling til Musée du Petit Palais, Paris.

Samtidig med tilknytningen til Saint-Amand-en-Puisaye havde JC fra ca. 1890 til sin død bolig i Paris på Boulevard Arago, 65, hvor også Jeanneney og Niels Hansen Jacobsen boede. Sidstnævnte har foræret Kunstindustrimuseet den ene af samlingens tre Carriès vaser (se værkfortegnelsen nr. 11). JC signerede sine arbejder Joseph Carriès indtil 1890-91, derefter Jean Carriès.

Hannover, 1895, p. 94 (pp. 92-94); Alexandre, 1895; Heuser 1974, p. 122 ff; Hakenjos og Klinge, 1974, p. 17 ff; Makus, 1981, p. 52-54; Heller, 1986, p. 70-73; Fahr-Becker, [1996], p. 394; Turner, 1996; Blühm, 1996, p. 224-25; Ducret, 1997.

Léon CASTEL

(data ubekendte)

Har bl.a. arbejdet for Marcel Chevalier. I 1882 startede LC »La Faïencerie du Mont-Chavalier« i Cannes. Her skabtes bl.a. fajancearbejder, porcelæns- og lusterarbejder i stil med Clément Massiers (se denne). De teknisk fine arbejder vistes bl.a. på Verdensudstillingen år 1900, men vandt ikke for alvor gehør. Produktionen indstilledes i 1920.

Pelichet, 1976, p. 86-87; Makus, 1981, p. 55-56.

Ernest CHAPLET

(Paris 8.7. 1835 - Choisy-le-Roi 20.6. 1909)

Keramik. Opvokset i Sèvres, hvor han allerede som barn fik tegneundervisning af Jacob Meier-Heine, lederen af malerværkstedet i Manufacture Nationale de Sèvres. Hos Émile Lesing lærte EC porcelænsmaleri og 1853-54 arbejdede de begge på Manufacture Nationale. Mellem 1857 og 1874 var EC medarbejder ved fremstillingen af fajancer i 18. århundredes stil på fajancefabrikken Laurin i Bourg-la-Reine. Fra 1875 arbejdede han sammen med maleren og forfatteren Felix Bracquemond (1833-1914) hos Haviland, Auteuil, i et separat værksted, der lededes af denne. EC var forgangsmand med barbotinemaleri - en teknik, hvor den våde lermasse indgår i dekorationen. På værkstedet samarbejdede han bl.a. med Dammouse (se denne). EC efterfulgte Bracquemond som leder i 1882 samtidig med at virksomheden flyttede til Vaugirard ved Paris. EC koncentrerede sig nu om stentøjet inspireret af keramik fra Bretagne og navnlig østasien. Porcelænet fik han mulighed for at arbejde med i værkstedet i Rue Blomet, som han overtog for egen regning i foråret 1886. Indtil da var hans arbejde blevet mærket med H & Co (Haviland & Cie) inden for en rosenkrans (på fransk: chapellet).

I sommeren 1886 præsenterede Bracquemond ham for Paul Gauguin, et møde der førte til, at Gauguin i vinteren 1886-87 skabte en række fantasifulde vaser, hvoraf flere er at finde i Kunstindustrimuseet (Merete Bodelsen 1960). Hans inspiration var peruviansk keramik. I løbet af 1887 kom også Auguste Delaherche (se denne) til værkstedet, som han overtog den 4. oktober. I begyndelsen af 1888 fik EC atter eget værksted, denne gang i Choisy-le-Roi. Her forblev han indtil sin død, hvorefter værkstedet overgik til hans barnebarn Émile Lenoble (se denne).

Bodelsen, 1960, p. 91 ff; Bodelsen, 1964, p. 11 ff. og p. 209 ff.; Heuser 1974, p. 101 ff, p. 143 ff.; Hakenjos og Klinge, 1974, p. 23 ff.; d'Albis 1976.; Makus, 1981, p. 78-82; Heller, 1986, 58-59; Nord, 1986, p. 46-59; Turner, 1996; Makus, 1998, p. 185.

Max CLAUDET

(Fécamp, Seine-Inférieure, 18.8.1840 - Salins, 28.5.1893)

Portræt og genrebilledhugger samt keramik. Uddannet på l'École des Beaux-Arts, Dijon hos Darbois (1858-59) tog til Paris hvor han blev elev af Jouffroy. Efter rejser til Spanien, Italien og Algeriet bosatte MC sig i Salins. Fra 1878 helligede han sig arbejdet med glaseret stentøj. Udstillede på Salonen fra 1864 til 1893. Udfører bl.a. skulpturerne Kain og Vigniron til pladser i Salins. Værkstedet blev overtaget af hans søn George-Max Claudet, der i 1910 rostes for sine grès flammés.

JH

Alphonse-Amédée CORDONNIER

(La Madeleine-les-Lille 1848 - Paris 28.10.1930)

Som billedhugger uddannet hos Dumont og Thomas og siden med atelier i Passy. Modtog i 1877 den store Romerpris. Talrige skulpturer med historiske, mytologiske eller allegoriske motiver, bl.a. »Réveil«, 1875; »Jeanne d'Arc sur le bûcher«, 1881, og viste på verdensudstillingen 1889 »Tête de Condottière«, 1887, der i 1901 indgik i Palais des Beaux Arts de Lilles samling. På Salon des Artistes Français udstillede han i 1896, 1900 og 1905. I hans senere værker kan der drages paralleller til Meunier. JH

Jean-Baptiste Alphonse CYTÈRE

(Tauves 12.8.1861 - Rambervillers 11.6.1941)

J-BC fungerede som ingeniør i en kaolin fabrik, men blev som 30-årig direktør for S.A.P.C.R.: Société Anonyme des Produits Céramiques de Rambervillers. Firmaet var grundlagt i 1738 til fremstilling af dagligvarer, bygge- og sanitetskeramik, i fajance og stentøj. Det var formodentlig dette speciale, der på Verdensudstillingen år 1900 indbragte firmaet en guldmedalje. På J-BCs foranledning ansattes den 23. juli 1903 en elev fra l'École de Sèvres for at se, om kunstnerstøjet kunne produceres i Ramberville. Samme år præsenteredes nogle af resultaterne - deriblandt vaser, blækhuse, askebægre, balustre og fliser - sammen med værker fra »l'École de Nancy«. Jean-Baptiste Alphonse CYTÈRE rettede henvendelse til Mougnot fra Epinal og siden til Majorelle, Vallin og Gruber fra Nancy. Successen var i hus, og værkstedet nævntes i samtiden på højde med Bigots og brødrene Mougins (se disse). I 1899 skabte Joseph Mougins en keramisk buste af Alphonse Cytère. Berømt blev lustreglasurerne »grès à reflets métalliques, grès flammés, grès métallisés à haute température«; stærkt changerende flydeglasurer med metalliske farver. Særlig kendt er de mange keramiske dyreskulpturer efter udkast af dyrebilledhuggeren Virion. Værkerne bærer til tider et øje-formet stempel, UNIS FRANCE. Dette mærke ser ud til mest at være brugt efter 1920. JH og TN

Makus, 1981, p. 158-160; Heller 1986, p. 154.

Pierre Adrien DALPAYRAT

(Limoges 14.4.1844 - Limoges 10.8.1910)

Keramiker. Arbejdede 1876-88 i François Blanc's keramikfabrik i Monte Carlo. Fra 1889 eget værksted i Bourg-la-Reine sammen med billedhuggeren Alphonse-Voisin-Delacroix. AD afholdt en stor udstilling i Galerie Georges-Petit ved årsskiftet 1892-93, og var regelmæssig udstiller ved Salon Nationale des Beaux-Arts fra 1894. Han skabte stentøjsarbejder med den rødflammede kobberholdige glasur, der siden blev karakteristisk for hans arbejder, undertiden betegnet rouge Dalpayrat. Efter Voisin-Delacroix's død i 1893 blev Adèle Lesbros med-ejer af værkstedet (Dalpayrat og Lesbros) indtil 1905. For Meier-Graefes forretning i Paris, »La Maison Moderne«, udførtes stentøj efter tegninger af forskellige billedhuggere bl. a. Maurice Dufrène (se værkfortegnelse nr. 18), belgieren Constantine Meunier, tyskeren Bernhard Hoetger og fra 1895 en kort tid med svenskeren Agnes de Frumerie. S. Bing (L'Art Nouveau Bing) solgte keramik for værkstedet, der også selv havde et udsalg i Paris, Rue de la Paradis, 35. Fra 1893 benyttes et indpreset flammekugle-mærke (se signering KIM 5), undertiden sammen med Dalpayrat, stemplet eller indridset. AD sluttede produktionen i 1906 og drog hjem til Limoges, hvor han helligede sig akvarel og oliemaleri. ME

Heuser 1974, p. 150 ff; Hakenjos og Klinge, 1974, p. 28; Makus, 1981, p. 59-64; Heller, 1986, 84-88; Nord, 1986, p. 60-71; Makus, 1998.

Albert Louis DAMMOUSE

(Paris 22.10.1848 - Sèvres 19.6.1926)

Billedhugger og keramiker. AD fik tidligt interesse for porcelænsfremstilling idet faderen Pierre Adolphe mellem 1852 og 1880 arbejdede i Manufacture Nationale i Sèvres. Efter École Nationale des Arts Décoratifs kom han i billedhuggerlære i 1868 hos François Jouffroy på École des Beaux-Arts i Paris. Allerede året efter udstillede han på Salonen og blev umiddelbart efter elev hos keramikeren Marc Louis Solon i Sèvres, hvor AD i 1871 fik eget værksted i Rue de Fontaines. Han tegnede tillige modeller for Charles Haviland i Rue Blomet i Paris (1882). Udstillede regelmæssigt stentøj og porcelæn på Salonerne i årene 1891-98. ME

Hilschzenz 1973, p. 162 f; Bloch-Dermant 1974, pp. 178-180; Makus, 1981, p. 66; Heller, 1986, p. 88-90; Nord, 1986, 72-84.

Théodore DECK

(Guebwiller 2.1.1823 - Sèvres 15.5.1891)

Fra 1847 keramiske forsøg i Paris, fra 1851 eget værksted, fra 1856 samarbejde med billedende kunstnere, som bemalede Th. Decks keramik; bl. a. Joseph Cherét, Ernest Carrière, R. Collin, P. Helleu og Albert Anker. Fra 1858 forsøgte TD sig med et eftergore persisk historisk fajance. Stor succes på verdenudstillingen i Paris 1878 med keramik efter kinesiske forbille-

der med émail cloisonné som inspiration. Fem år senere viste han – som den første i Frankrig og samtidig med Hermann Seger i Berlin – keramiske værker med kobberflambe. I 1887 udnævntes TD til direktør for Manufacture Nationale de Sèvres. TD må betragtes som foregangsmand og fader til den moderne franske keramik, og han har som bl. a. van Gogh og Paul Gauguin hentet inspiration i japansk kunst. I 1887 udsendte han bogen »La Fayence«, som bl. a. J. F. Willumsen erhvervede, da han kom til Paris. En righoldig samling af TDs værker kan ses på Musée du Florival, Guebwiller, samt i Marseille, hvor man har modtaget en omfattende gave fra Zarifi familien.

Makus, 1981, p. 69-73; Heller, 1986, 91-93; Nord, 1986, p. 85-87.

JH

Émile DECOEUR

(Paris 27.4.1876 – Fontenay-aux-Roses 18.8.1953)

Keramiker. Kom som 14-årig i lære hos Edmond Lachenal (se denne) og tildeltes på Verdensudstillingen i 1900 en bronzemedalje. Fra 1905 helligede han sig – stærkt optaget af Jean Carriès' værk (se denne) – stentøjet på bekostning af fajancen. Omkring 1903 forlod han Lachenal, og arbejdede frem til 1907 sammen med Fernand Rumèbe i Paris-Auteuil. Fra 1907 fik ÉD eget værksted i Fontenay-aux-Roses (Seine). Han udstillede regelmæssigt; på Salon des Artistes Français 1901-03 samt 1909 og jævnligt hos La Société des Artistes Décorateurs i årene 1906-19. Et par gange viste han på Salon Nationale des Beaux-Arts samarbejder med andre kunstnere: i 1908 et service lavet med Sophie Bukowska fra Riga og i 1910 en vase skabt med Gaston-Etienne Le Bourgeois. Sammen med Albert Dammouse (se denne) og Étienne Moreau-Nélaton (se denne) udstillede han hos Société de l'Art Décoratif Français i 1909. Fra 1939 udførte han modeltegninger til Manufacture Nationale i Sèvres og virkede tillige som kunstnerisk rådgiver her fra 1942.

ME Heuser 1974, p. 215; Hakenjos og Klinge, 1974, p. 52; Brunhammer m. fl. 1976, p. 472; Makus, 1981, p. 50; Heller, 1986, p. 94-95; Nord, 1986, p. 88-89; Makus, 1998, 85-86.

Auguste DELAHERCHE

(Beauvais 27.12.1857 – Paris 27.6.1940)

Keramiker. Gik i årene 1877-83 på École des Arts Décoratifs i Paris, som elev af landskabsmaleren Louvriér de Lajolais. Arbejdede tillige fra 1881 med fremstilling af glasmosaik og i guldmedeværkstedet hos Cartier i Paris. Som keramiker begyndte AD i 1883, først hos Ludovic Pilleux i l'italienne ved Beauvais og siden i eget værksted. Af økonomiske grunde tog han i foråret 1886 mod et tilbud om at lede det parisiske guldmedefirma Christofle's galvanoplastiske afdeling. 4. oktober 1887 overtog AD Chaplet's værksted i Rue Blomet, Vaugirard (se denne), og fik samme år guldmedalje på Union Centrale's 9. udstilling. I 1894 flyttede han sit værksted til Armentières, La Chapelle-aux-Pots i nærheden af Beauvais. Fra 1900 arbejdede AD mest i porcelæn. AD førte omhyggeligt optegnelser over sine arbejder. På grundlag af disse har Hélène Demorlane kunnet oplyse dateringer for ADs koder og forskellige signeringer.

ME Demorlane, 1970, p. 74-79 og p. 100; Hakenjos og Klinge, 1974, p. 55; Heuser 1974, p. 175-178; Makus 1981, 77-82; Heller, 1986, 95-96; Nord, 1986, p. 90-101; Makus 1998, 85-86.

DENBAC

Denert et Balichon, Manufacture de grès artistique, Vierzon

I 1909 dannedes firmaet »Manufacture de grès flammé et à reflets métalliques« i Vierzon af keramikeren René Denert (1872-1937) og købmanden René-Louis Balichon (1885 -1949) med firmanavnet Denbac. Denert havde sin keramiske viden fra »L'Hospied« i Golfe-Juan, senere arbejdede han på porcelænsfabriken Albert Bouvier i Vierzon og fra 1906 fremstillede han under eget navn værker med lustreglasur.

JH

Taxile DOAT

(Albi 4.3. 1851 – Sèvres 9.5.1938)

Keramiker. Gik i begyndelsen af 1870'erne på École des Arts Décoratifs i Limoges, siden på École des Beaux-Arts i Paris, hvor han var elev af billedhuggeren Augustin-Alexandre Dumont. Fra 1877 arbejdede han for Manufacture Nationale i Sèvres som både billedhugger, modellør, og dekorationsmaler. Han specialiserede sig i pâte-sur-pâte-dekorationer. TD fik 1892 eget værksted i Paris, som han 1898 flyttede til Sèvres. Han tildeltes på udstillinger talrige priser. I 1905 udgav han i Syracuse, New York, bogen »Grand Feu Ceramics«, som også blev trykt i »Art et Décoration« i 1906 og 1907. TD underviste mellem 1909 og 1911 på School of Ceramic Art, St. Louis, USA, hvor han opholdt sig indtil 1915. Siden vendte han tilbage til Sèvres.

ME Eidelberg 1972, nr. 178 og 273; Heuser 1974, pp. 169-170; Hakenjos og Klinge, 1974, p. 61; Brunhammer m.fl. 1976, p. 474; Makus, 1981, p. 86-87; Heller, 1986, p. 97-100; Nord, 1986, 102-106.

FIVES-LILLE

De Bruyn & Fils, Gustave, Faiencies Artistiques de Fives, Lille

Det er beskedent hvad man kender til firmaet, der dog vides have haft et udsalg i Paris med luksugaveartikler og keramik. JH

Émile GALLÉ

(Nancy 4.5.1846 - Nancy 23.9.1904)

Keramiker, glas- og møbelkunstner. Kun 11 år gammel begyndte han i sin faders virksomhed i Nancy, hvor fajanceservicer og -skulpturer samt glas blev fremstillet i traditionel stil. I årene 1862-66 studerede han filosofi, botanik og mineralogi i Weimars. Tilbage i Nancy arbejdede han i faderens værksteder ved Saint-Clément med at tegne traditionelle bordstel og skulpturer i fajance og glas. Med tiden udviklede han på dette felt et personligt udtryk, og begyndte tillige i løbet af 1880'erne en produktion af møbler med intarsiadekoreringer. Sit internationale gennembrud fik han på Verdensudstillingen i Paris 1889. Som glaskunstner er ÉG en af de væsentligste for sin tid. Motiverne hentede han fra naturen; blomster, fugle, fisk, skaldyr og insekter ofte ledsaget af en indgraveret strofe fra et digt. Dekorationerne er stærkt inspireret af japansk kunst, men gendigtet på en egenartet måde i en yderst forfinet overfangsteknik. Fra ca. 1890 begyndte han en massefremstilling af sine glas ved fra den langsomme håndgraving af gå over til at anvende en cøtseteknik ved dekoreringen. ME Gallé, 1966; Hakenjos, 1974; Makus, 1981, p. 92-95; Meisenthal, 1981; Hakenjos, 1982; Thiébaud, 1985; Heller 1986, p. 102-103; Nord, 1986, p. 108-113; Turner, 1996; Fahr-Becker [1996], p. 398.

Atelier de Glatigny

Keramisk værksted ved Versailles, som arbejdede antagelig fra 1897 med en sammenslutning af anonyme kunstnere som medarbejdere. Deres mål var at massefremstille kunstnerisk keramik og brugsting i porcelænsniggende stentøj med metalholdige glasurer. I årene 1898-1900 arbejdedes der også med porcelæn; vaser flammés simple, med krystallisationer, organiske planteformer og andre særlige effekter, som bl.a. kunne lade sig gøre ved i glasuren at blande særlige afrikanske stenarter og materialer hjembragt fra Oceanien. ME og TN Das Atelier von Glatigny, Dekorative Kunst, II, 1898, p. 49; Gustave Soulier, l'Atelier de Glatigny, Art et Décoration, IV, 1898, p. 43-50.; Borrmann [1902], p. 113; J. Meier-Graefe, L'art français moderne, L'Art Décoratif, nov. 1898, p. 49-50. Le Bulletin de l'Art Ancien et Moderne, 14.7.1899, p. 17; Nord, 1986, p. 114.

Charles GREBER

(Beauvais 1853 - Beauvais 1935)

CG etablerede med broderen Gaston værksted i 63, Rue de Calais, Beauvais, deres veje skiltes dog omkring 1900. CG allierede sig med dekoratøren Tabary, og specialiserede sig i arkitekturdelen i »grès émaillé polychrome et flammé« og dertil store kaminstykker. 1911 dekorerede han fabrikkens facade med egne keramiske elementer. Dette forblev hans hovedværk. I Beauvais samarbejdede han med de lokale arkitekter Bordez, Laffineur eller Thorez fra Amiens. Trods krigen spores stadig hans indflydelse på husene i Av. Victor Hugo, Boulevard l'Assaut og Boulevard St. André, men også i bymidten og forstaden Voisinlieu og Marissel. Han eksporterede til Paris og andre franske byer - men stod især for arbejdet med les Halles de Marché. Han har bl.a. stået for de keramiske dele til Halles de St Quentin, Les Halles de Toulouse og Les Halles d'Albi. I Paris har han smykket »La Bellevilloise«, Rue Boyer og nr. 117 på Rue de la Glacière.

CG tildelte bronzemedalje ved verdensudstillingen 1889 og udstillede på Salon des Artistes Français årligt fra 1907-11 - som regel »des grès flammés«.

Artikel i »ABC«, april 1984, nr. 231 p. 19-46; Greber, 1993-1994. TN

E. JACOB & Cie (data ubekendte)

Har haft værksted i Pouilly-sur-Soane & Belvoe.

Hirschsprung, 1911, nr. 83; Pélichet, 1976, p. 173.

Paul JEANNENEY, født Paul Cyprien Loewenguth

(Strassburg 6.8.1861 - Saint-Amand-en-Puisaye 13.8.1920)

Samler og keramikker. PJ menes at være flyttet med sin store samling af østasiatisk keramik - der siges at have haft afgørende betydning for Jean Carriès (se denne) - omkring 1880 til pottemagerbyen Saint-Amand-en-Puisaye, hvor han indledningsvis arbejdede med keramik sammen med Emile Grittel (1870-1953). PJ udstillede første gang på Salon National des Beaux-Arts i 1897 med adresse (som Niels Hansen Jacobsen) på Boulevard Arago, 65. PJ viste 39 stykker »grès émaillés au grand feu«. Efter at have deltaget i verdensudstillingen år 1900 - hvor han modtog en guldmedalje - købte han af Hoentschel i 1903 slottet Montriveau, som i sin tid havde tilhørt deres nære fælles ven, Jean Carriès. Som denne skabte PJ keramiske masker og arbejdede bl. a. sammem med billedhuggeren Fix-Masseau og med Auguste Rodin,

for hvem han skabte stentøjs versioner af hovederne til »Borgerne fra Calais« og senere »Tete de Balzac«.

TN
Heuser 1974, p. 133 ff; Hakenjos og Klinge, 1974, p. 67; Makus, 1981, p. 102-103; Heller, 1986, 109-112; Nord, 1986, p. 117; Blühhm, 1996, p. 210-11; Ducret, 1997, 115-126.

KELLER & GUÉRIN

Lunéville/St. Clément

Fajancefabrik grundlagt i 1763. Fra 1892 videreført som familieføretagende af Charles Keller og Edmond Guérin (1844-1932) som startede en kunstnerisk produktion, bl. a. med de førende folk fra »École de Nancy«, Edmond Lachenal (se denne), Ernest Bussière, Louis Majorelle og brøderne Mougin (se Joseph Mougin) som medarbejdere. Værkstedet blev særlig kendt for virtuose lustre dekorationer, og arbejdet med en særlig teknik, hvor den glaserede overflade ætsedes.

JH og TN
Makus, 1981, p. 104-105; Heller, 1986, p. 113.

Pierre Joseph Victor KREMER

(Sarreguemines 6.7.1857 - Strasbourg 16.10.1908)

Rejste til England og arbejdede i en periode for mrs. Wilcock på »Burmantoft's Pottery« i Leeds. I maj 1906 rejste han til Stefansfeld. Arbejdede løbende som keramik på værksteder i Sarreguemines, som var særlig berømt for sine store og fantastiske majolika arbejder. Victor Kremer er repræsenteret med centrale værker på Musée de Sarreguemines, som primært er museum for majolika.

JH

Edmond LACHENAL

(Paris 3.6.1855 - Paris 10.6.1948)

Keramik. Han begyndte som 12-årig i et mindre keramikværksted udenfor Paris, blev derefter som 15-årig ansat hos Th. Deck (se denne). I 1880 oprettede han et værksted i Malakoff ved Paris. I 1887 flyttede han det til Châtillon-sous-Bagneux, hvor Émile Decœur (se denne) 1893 blev elev. EL arbejdede fra 1890 med stentøj, og er desuden opfinder af en glasur med en mat, fløjlsignende overflade, émail-mat-velouté, frembragt ved matætsning med syrer efter branden. EL arbejdede også for fajancefabrikken Keller & Guérin (se denne) i Lunéville samt for glasværket Daum i Nancy, men udførte også keramik efter andres forlæg såsom; Rodin, Falguière, Sarah Bernhardt og svenskeren Agnes de Frumerie fra omkring 1896. EL udstillede på salonen fra 1886 og siden også hos la Société Nationale des Beaux-Arts. Sønnen Jacques overtog værkstedet i 1914. Så sent som 1930 udstillede EL fajancevaser i Sévres. En anden søn var keramikeren Raoul Lachenal.

ME og JH
Kunst und Handwerk, 1901 p. 390 ff + 389 og 391; Heuser 1974, p. 92 ff; Hakenjos og Klinge, 1974, p. 69; Brunhammer m.fl. 1976, p. 481; Heuser 1977, p. 54; Makus, 1981, p. 105-112; Heller, 1986, p. 116-121; Nord, 1986, p. 118-119; Fahr-Becker [1996], p. 402.

Émilie LENOBLE

(Paris 24.11.1875 - Morgat 1940)

Efter i sytten år at have arbejdet i den keramiske industri begynder Lenoble i 1903 at arbejde på sin svigerfar Ernest Chaplets værksted i Choisy-le-Roi (se denne), hvor han lærer den højbrændte keramiks teknik. Efter at have beskæftiget sig med maleriske dekorationer og flydeglasur begynder Lenoble omkring 1907, under stærk indflydelse af koreansk pottemageri og Sung keramik, at arbejde med ornamentale Sgraffito værker med monocrome glasur i tyrkis, jernbrun og celadon.

JH

Arnaud Eugène Albert LION

(Saint-Amand-en-Puisaye 8.4.1867 - sammesteds 15.4.1945)

Søn af pottemageren Amand Lion (1838-1924), der hævdes at have været blandt dem, der introducerede Carriès for stentøjet (se denne). EL kom til at stå i Jean Carriès' skygge. Først i nyere tid er man ved at erkende hans originale begavelse og sensibilitet. Hans formgivning med rødder i pottemagertraditionen og hans ofte enkle tofarvede flydeglasurer har sikret ham en varig plads i keramikens historie.

JH
Makus, 1981, 116-117; Heller, 1986, p. 124-127; Ducret, 1997, p. 134-146.

Louis LOURILOUX

(data ubekendte)

I 1902 åbnede LL en mindre porcelainsfabrik. Omkring 1910 begyndte han at eksperimentere med grès de réaction under indflydelse af Jean Carriès (se denne) og Jean Joseph Marie, og arbejdede en tid i l'ancienne tuilerie i Foecy (Cher). Han kaldte sig for pottemager og tegnede selv alle former og dekorationer i unika produktionen. LL drev i Paris en mindre keramikforretning med navn »Le Faune«.

JH

LUNEVILLE SKOLEN

Omkring byen Lunéville opstod der i perioden 1870-1900 flere keramiske værksteder, som alle havde en høj teknisk kunnen og stor interesse for lustreteknikken. Det mest kendte er firmaet Keller & Guérin (se dette), hvortil bl. a. Louis Majorelle, Ernest Bussière, brøderne Pierre og Joseph Mougoin samt Edm. Lachenal (se disse) var knyttet som formgivere. JH

Pierre Clément MASSIER

(Vallauris 8.11.1844 - Golfe-Juan 24.3.1917)

Keramiker. CM, der var ud af en slægt af pottemagere begyndte allerede som dreng at arbejde i faderens værksted. Rejser i Italien, Spanien og England samt studier i diverse museer gav inspiration til hans kommende virke. I 1864 fik han eget værksted i Vallauris og mod slutningen af 1860'erne begyndte han at eksperimentere med lustreteknik. Han deltog med historicerende arbejder i persisk, italiensk og spansk-maurisk stil på Verdensudstillingen i Paris 1878 under eget navn og sammen med Optat Milet fra Sèvres (se denne). I 1883 flyttede CM værkstedet til Golfe-Juan, hvor et kræsent Rivierapublikum blev hans kunder. Det lykkedes CM at udvikle en lustreglasur, hvormed han opnåede guldmedaille på Verdensudstillingen i Paris 1889. CM udstillede fra 1891-94 hos la Société Nationale des Beaux-Arts bl.a. objets divers à reflets métalliques og i årene fra 1897 på Salon de la Société des Artistes Français ofte fajancearbejder.

Som kunstnerisk medarbejder fik han i årene 1887-95 maleren Lucien Lévy-Dhurmer (1865-1953). Mange af CMs arbejder er således forsynet med Lévy-Dhurmer's signatur (fra 1892) foruden hans egen. CMs hustru Mary Clément Massier (død 1900) arbejdede også i værkstedet; hendes værker er betegnet MCM. CM tildeltes sølvmedalje på Verdensudstillingen i Paris 1900. Derefter dalede interessen for lustrekeramik, hvorved virksomhedens betydning svandt. ME

Heuser 1974, p. 161 f; Hakenjos og Klinge, 1974, p. 76; Makus 1977, p. 202-203; Massier, 1980; Makus, 1981, p. 117-125; Heller, 1986, p. 128-137; Fahr-Becker, [1996], p. 404.

André METTHEY

(Laigues, Côte-d'Or, 4.6.1871 - Asnières 31.3.1920)

Keramiker. Efter kort tid på École des Beaux-Arts i Dijon tog AM 1886 til Paris. Han tog undervisning i tegning og vandt på en udstilling første pris: Garnier's *Traité de Céramique*. Efter at have løst bogen, besluttede AM sig for at blive keramik. Først omkring århundredeskiftet lykkedes det ham at udføre vellykket keramik, da i japansk og koreansk stil. Den ovn han havde bygget i Montrouge, flyttede han i 1903 til Asnières. På Salon d'Automne udstillede AM i 1907 keramik udført i samarbejde med fauvistiske malere. ME

Heuser 1974, p. 207 f; Hakenjos og Klinge, 1974, p. 79; Brunhammer m. fl. 1976, p. 484; Makus, 1981, p. 114-130; Heller, 1986, 139-142.

Félix Optat MILET

(Martincamp 4.6.1838 - Sèvres 28.1.1911)

Keramiker. Arbejdede mellem 1862 og 1879 som »sculpteur-modeleur« og »décorateur-pâte sur-pâte« i Manufacture Nationale i Sèvres. Han fik i 1866 tilladelse til at opføre egen ovn, og fra 1874 arbejdede OM udelukkende i eget værksted. Han deltog på Verdensudstillingerne i 1878 i samarbejde med Clément Massier (se denne). Sønnen Paul overtog værkstedet i 1899.

Heuser 1974, p. 99; Makus 1977, p. 202; Makus, 1981, p. 131-139; Heller, 1986, p. 143.

ME og TN

MONTIÈRES-les-AMIENS

Landsby i nærheden af Amiens, særlig kendt for keramik med lustreglasur ofte udsmykket med relieffer. Værkstedet har i årene 1917-37 skiftet navn; »Faïencerie Picarde« 1917-19, »Montières, Poteries d'art« 1919-29, »Céramique d'Art de Montières« 1929-37, men det har løbende arbejdet med den stort set samme formstøbte produktion. Direktør Borck (1917-20) hentede Jean Barol (fra samarbejde under navnet BACS med Maius Alexandre, Jean Carle og François Sicard) til fabrikken. JB havde lært hos Clemant Massier (se denne) og arbejdede i samme tradition. Barol var omgivet af elever fra École des Beaux Arts i Amiens (Cahon, Dudicourt, Dumesnil, Ory m.fl.). I årene 1920-23 trådte Marcel Corbillion i stedet for Borck, og armenere, russere og kinesere kom til at arbejde i Montières. Under Pierre Motton (1923-27) skabtes - delvist i samarbejde med atelier Pomone - en ren art deco produktion, der leverede til »Bon Marché«. TN

Efterforskning omkring byens keramik er startet på grundlag af en udstilling med 250 værker afholdt i 1987, da Michel Souchon udgave: *Montières*. Der kom også mere frem i forbindelse med udstillingen »7ans d'enrichissement des musées de la région Picardie, 1982-1988«, der blev vist i Beauvais, Amiens og Laon fra okt. 1988-juni 1989.

Adolphe Étienne Auguste MOREAU-NÉLATON

(Paris 21.12.1859 - Paris 25.4.1927)

Keramiker, maler, kunstsribent og -samlar, søn af malerinden og keramikeren Camille Moreau (f. Nélaton, † 1897). EM-N lærte at tegne hos Léon Laroche og begyndte i 1871 hos landskabsmaleren Henri Harpignies. Malede frem til moderens død, hvorefter han vovede sig i hendes 'fodspor' med keramikken. EM-N var medstifter af sammenslutningen »Société des Six« (under motto'et l'art dans tout), hvor hans keramik for første gang blev udstillet i 1898 i Galerie des Artistes Modernes, Paris. På Verdensudstillingen 1900 opnåede han sølvmedalje. EM-N udstillede i årene 1895-1911 jævnligt stentøj på la Société Nationale des Beaux-Arts' salon. Keramikken i fajance og stentøj blev udført i japansk stil eller i tradition med lokalt pottemageri i eget værksted i Tournelle ved Château Thierry. EM-Ns keramiske produktion sluttede omkring 1. verdenskrig. Han var tillige plakatkunstner og bogillustrator; i sine ældre år helligede han sig kunsthistoriske studier. Har bl. a. skrevet om katedralen i Rheims og monografier om Camille Corot og Fantin-Latour. Selv havde han en betydelig samling af fransk kunst fra det 19. århundrede - heriblandt Monets »Frokost i det grønne« - som han i 1907 skænkede til Louvre.

ME
Revue des Arts Décoratifs, jan. 1900; Art et Décoration, jan.-juin, 1900, p. 47 ff; Heuser 1974, p. 193; Hakenjos og Klinge, 1974, p. 81; Makus, 1981, 143-144; Heller, 1986, 145-146; Nord, 1986, p. 124.

Joseph Victor Xavier MOUGIN

(Nancy 8.6.1876 - Nancy 8.11.1961)

Søn af en glasmager. Efter studietiden hos billedhuggeren Barrias ved École des Beaux-Arts i Paris. I 19-års alderen inspireredes han stærkt af Jean Carriès' keramik (se denne), hvorefter han etablerede egen ovn i Rue Dareau, Montrouge sammen med billedhuggeren Lemarquier. Ovn var ingen succes, og JM kom til Sèvres for at lære teknikkerne. Efterfølgende drog han til Paris, hvor han med broderen byggede ovn i Rue la Quintinie i Vaugirard. December 1902 - januar 1903 viste brødrene deres stentøjsarbejder hos Ch. Rivaud, 39 quai de l'Horloge. På udstillingen sås bl.a. skulpturer efter Damp og Carrière. To år senere tildeltes JM mention honorable hos Salon des Artistes Français. Opmuntret af Victor Prouvé drog brødrene Mougin til Montreville ved deres hjemby Nancy. Der arbejdede de med stentøj efter modeller skabt af kendte billedhuggere som Finot, Bussière og Wittmann. Brødrene Mougin udgjorde sammen med Gallé (se denne), Vallin, Daum, Jacques Gruber og Louis Majorelle en væsentlig del af »l'Ecole de Nancy«. 1914 lukkede værksted i Nancy, og der arbejdedes istedet i Lunéville (fra 1923 hos Keller og Guérin - se dette firma). JM tildeltes grand prix for sin keramik på udstillingen af art décorative i Paris 1925. 1936 var JM atter tilbage i Nancy, hvor der produceredes frem til 1950 i samarbejde med efterkommerne.

JH og TN
Makus 1981, p. 144-148; Heller, 1986, 146-147.

Basile Joseph Théodule PERROT

(Arquian 15.12.1856 - Auxerre 22.11.1942)

TP var af håndværkerslægt, og uddannedes på et litografisk værksted. 1884 var han på rejse i England, og omkring 1890 i USA. I 1892 kom han til sin hjemegn, Saint-Amand-en-Puisaye, hvor han fik lov at lære keramiske teknikker hos Jean Carriès (se denne). Fra 1892 til 1912 skabte TP sine værker med størst produktion i årene 1907-12. Arbejdet var ikke længere rentabelt. Han søgte siden til Paris, hvor han dog ikke som forventet kunne ernære sig som maler, og måtte tage arbejde som trykker.

TN
Makus, 1981, p. 154; Heller, 1986, 150-151; Ducet, 1997, p. 154-162.

PIERREFONDS/Oise

Værkstedet blev grundlagt 1885 af Olivier da Sorra, kaldet Comte Hallez d'Amos. Han ejede virksomheden til 1903, der året efter gik over til at være et société faïencière med Eugène Sauteron som direktør. Efter 1910 produceres ikke længere Art Nouveaupræget kunstnerkeramik.

TN
Venzmer og Mendelsohn, 1990.

Jean Marie POINTU

(Condat 13.5.1843 - Saint-Amand-en-Puisaye 29.11.1925)

JP var i 1873 ansat i en manufacture de céramique i Bourget. I 1875 havde han slået sig ned i Fontainebleau, hvor han beskæftigede sig med Barbotine-fajance. 1884 købte han en fabrik, hvor han kunne fremstille en masse småvarer som des petits objets de vitrine. I 1893 havde han slået sig ned i Montreuil-sous-Bois, men var allerede året efter direktør for et tui-lerie i Montchanin. I 1905 var han i Cosne og fra 1906 rådede han over »La Poterie Neuve« i Saint-Amand-en-Puisaye. Først i 1917 brød han helt med sin hidtidige produktion af brugs-genstande. Som ca. 60-årig viede han sig for alvor til kunstnerkeramikken. JP udstillede i åre-nen 1908-13 hos Société des Artistes Français som oftes des grès mat au grand feu. Senere delte han værksted med sin søn, keramikeren Léon Pointu, (1879-1942). JP havde bopæl i

Alfred RENOLEAU-ROULETT

(Mansles, Charentes, 18.12.1854 - Angoulême 3.8.1930)

Uddannet hos sin far som frisør og parykmager, hvis forretning i Mansles han overtog. Efter et besøg på en stor Palissy udstilling besluttede han sig for at blive keramik. Han tilsluttede sig i starten bølgen af ny-Palissy'ister (bl. a. Avisseau, Léon Brard og Thomas-Victor Serget). Senere blev han mere eksperimenterende. 1897 fandt han sit varige atelier i Rue Basse de l'Hémicycle (idag Rue Alf. Renoleau). Han byggede sine egne ovne, hvor han bl.a. brændte værker af Henri Daras og andre kunstnere fra Angoulêmes; Jarraud, Pajot, Juin, Verlet, Peyronnet og Moro. AR-R tildeltes bronzemedalje på verdensudstillingen i Paris 1889. 1901 og 1902 viste han på Salon de la Société Nationale des Beaux-Arts vitriner med vases grès métallique, og i årene 1910-14 var han repræsenteret hos Société des Artistes Français med stentøj som oftest flammé og cristallés. Han eksperimenterede desuden med grès cristallés, pailletés, aux couleurs changeantes.

JH og TN
Markus, 1981, 160-161; M. Latier: Faïences et faïenciers d'Angoulême de 1748-1914, p. 149-192 i *Bulletins et Mémoires SAHC*, 1981-82; »Fantômes de pierre - La sculpture Angoulême«, Musée des Beaux Arts de Angoulême, 23.4.-15.9.1995.

J. REVERNAY

Firmaet havde i perioden 1890-1920 en rimelig stor produktion af stentøj, kendetegnet med en særlig »marmoreringsteknik« i glasurerne. Værker af Revernay udstillede hos »L'Art Nouveau Bing« december 1896(?) sammen med keramiske arbejder af Bigot (se denne), de Kaehler [sic!], A. Rousseau, Saint-Lerche, Finch.

JH
La Chronique de arts et de curiosité 12.12.1896(6?).

SÈVRES (Manufacture Nationale)

Porcelænsfabrik grundlagt i Vincennes, flyttet til Sèvres 1756 og fra 1759 kongelig ejendom. Med kinesisk og japansk keramik som forbillede forsøgte fabrikken mod slutningen af det 19. århundrede at forny produktionen. Det lykkedes at finde frem til en porcelænsart, som betegnedes »la pâte dure nouvelle«. Foruden arbejdede man i hårdt og blødt porcelæn samt stentøj. Fra Alexander Sandier blev direktør i 1897 opdyrkedes krystalglasurer, som kunne præsenteres første gang på Verdensudstillingen i Paris 1900. Inden havde man kendt til disse glasurer; men betragtet dem som et uheld. Fra 1903 skabte Hector Guimard en ny serie vaseformer, alle dekoreret med krystalglasurer. Den største succes på Verdensudstillingen 1900 var »Le jeu de l'écharpe«, en gruppe dansende kvinder udført i biscuit efter model af billedhuggeren Agathon Léonard.

ME
Hakenjos og Klinge, 1974, p. 87; Hallé, 1975; Makus, 1981, p. 165-168; Heller, 1986, p. 158-159.

Henri Charles Gabriel SIMMEN

(Montdidier/Somme 3.6.1880 - Nice 3.5.1963)

Arkitekt, ornamenttegner og keramik. På Salon d'Automne udstillede i 1904 vægdekorationer og stentøjsservicer efter tegning af HS. Mellem 1904 og 1906 arbejdede han i Vaugirard - samlingsstedet for keramikere - og siden i en periode hos Edmond Lachenal (se denne) i Châtillons-sous-Bagneux. Mellem 1906 og 1914 udstillede HS enkelte gange på Société des Artistes Décorateurs' salon, både møbler og keramik. 1911 præsenterede han 261 arbejder hos Gallerie d'Art Décoratif, Rue Lafitte, Paris. Han foretog rejser til Østen og giftede sig med japaneren Madame O'Kin, der arbejdede med udskæring i elfenben m.m. Hun udførte f.eks. låg til hans keramiske værker. I 1906 udstillede de sammen på Salonen. Fra 1925 var han optaget af raku teknikken. I 1930'erne var han bosat i Marseille.

ME
Heuser 1977, p. 82; Heller, 1986, p. 160.

SOUFFLENHEIM

Alsace

Stedet er kendt for sine smukke matglinsende fajancer og glaserede lertøj - mestendels køkken- og folkloristiske varer. I 1891 hævdes der at have været 51 værksteder. Mest kendt som kunstner er Elchinger Sohn. Værkstedet signerede sine objekter med Alsace eller Soufflenheim.

JH og TN
ABC décor, nr. 256, sept. 1986, p. 28-36 og 45-52; J.-P. Legendre og J. Maire: La céramique de Soufflenheim (Bas-Rhin) du milieu du XIXe au début du XXe siècle: typologie de la production et éléments de chronologie i *Cahiers Alsaciens d'archéologie d'art et d'histoire*, bind XXXIX, 1996, p. 139-170.

Les YVELINES

Ifølge litteraturen er dette et glemt fransk keramisk værksted med virksomhed omkring århundredeskiftet.

JH
Pélichet, 1976, p. 173.

Litteratur

Udarbejdet af Marianne Ertberg, John Hunov og Teresa Nielsen

Jean d'ALBIS, 1968: La céramique impressioniste à l'atelier de Paris-Auteuil in Cahiers de la céramique, nr. 41.

Jean d'ALBIS, 1968: Les Marques de Chaplet et Gauguin in Cahiers de la céramique 42-43.

Jean d'ALBIS, 1972: Le Japonisme et les Céramiques de Bracquemond in Plaisir de France, juli-august, 401.

Jean d'ALBIS, 1976: Ernest Chaplet un céramiste art nouveau, Paris.

Jean og Laurens d'ALBIS, 1976: Ernest Chaplet. Encyclopédie céramique 19e: Chaplet 1-4 in Connaissance des Arts, nr. 291.

Anne Marie BELFORT, Jean-Pierre Camard, Henry-Pierre Fourest m.fl., 1971: L'art de la poterie en France de Rodin à Dufy, Musée Nationale de la Céramique, Sèvres.

Helen BIERI, 1998: Effets de nuit, Fondation Neumann, Genève.

Samuel BING, 1888: Japon Artistique, bd. 1 - 3, Paris, 1888-1891.

Janine BLOCH-DERMANT, 1974: L'art du verre en France 1860-1914, Lausanne.

Andreas BLÜHM m.fl., 1996: The Colour of Sculpture, Van Gogh Museum, Amsterdam.

Merete BODELSEN, 1960: Gauguin Ceramics in Danish Collections in Det danske Kunstmuseum, Virksomhed 1954-1959, p. 91-124.

Merete BODELSEN, 1964: Gauguin's Ceramics, London.

Richard BORRMANN, [1902]: Moderne Keramik, Leipzig.

Yvonne BRUNHAMMER m.fl., 1976: Art Nouveau - Belgium - France, Rice University, Houston.

A. BRÜNING, 1897-1898: Moderne Kunsttöpfereien auf der Ausstellung im Kunstgewerbemuseum zu Berlin in Kunst und Handwerk, bind 47, München.

Bernard BUMPUS, 1991: Ceramist Centenary - There is a growing interest in the achievements of the 19th. century French master, Théodore Deck in The Antique Collector, May 1991, p. 96-99.

Christian V. CHRISTENSEN (1886-1964), 1997: Bruun Rasmussens auktion nr. 630, 1997 - heri direktør for Den kgl. Porcelainsfabrik Christian V. Christensens samling.

Georges DE BARTHA, 1993: L'art 1900, La collection Neumann, La bibliothèque des arts, Lausanne - Paris.

Th. DECK, 1887: La Faïence, Maison Quantin, Éditeur, Paris (JH)

- Théodore DECK, 1991: Il arrache le feu au ciel, Musée Florival, Guebwiller.
- Théodore DECK, 1994: Théodore Deck ou l'éclat des émaux, Musées de Marseille.
- Emile DECKER et Christian Thevenin, 1990: La Majolique de Sarreguemines. Edition Association des Amis du Musée de Sarreguemines.
- Suzanne DELL'AVA, 1980: Céramique art nouveau France 1900, Musée Ariana, Genève.
- Hélène DEMORIANE, 1970: à la recherche de Delaherche in *Connaissance des Arts*, nr. 221, p. 74-79 + 100 (forklaring på Delaherches koder for årstal).
- Marc DUCRET et Patricia MONJARET, 1997: L'école de Carriès - art céramique à Saint-Amand-en Puisaye, 1888-1940, Paris.
- Alastair DUNCAN, 1994: Art Nouveau, Thames and Hudson, London.
- Martin EIDELBERG, 1972: Art Pottery in The Arts and Crafts Movement in America 1876-1916, Princeton University (Robert Judson Clarck, red.), p. 117-186.
- Göran ELISSON m.fl., 1998: Kvinna & konstnär - Om Agnes de Frumerie, Skrifter fra Skaraborgs länsmuseum nr. 29.
- Marielle ERNOULD-GANDOULD, 1969: La Céramique en France au XIXe siècle, Paris.
- Gabriele FAHR-BECKER, [1996]: Art Nouveau, Könemann Verlag, Köln.
- Pierre-Olivier FANICA, Gérard Boué, 1988: Céramiques Impressionnistes et Grés Art Nouveau, Paris.
- Anne-Birgitte FONSMARK, 1996: Gauguin Keramik, Ny Carlsberg Glyptotek, København.
- Hélène FOURGEOT og Emmanuel HUZAR, 1992: Grés de Puisaye.
- Irmela FRANZKE, 1978: Jugendstil - Eine Auswahl aus den Schausammlungen, Badisches Landesmuseum, Karlsruhe.
- Sammlung Gertrud und Dr. Karl FUNKE-KAISER, 1975: Keramik vom Historismus bis zur Gegenwart, Kunstgewerbemuseum, Köln.
- Schenkung FUNKE-KAISER, 1991: Von Historismus bis zur Gegenwart, Museum für Angewandte Kunst, Köln.
- Émile GALLÉ, 1897: Les Salons de 1897: Objets d'Art in *Gazette des Beaux-Arts*, XVIII, 3e période, p. 229-250.
- Émile GALLÉ, 1966: Émile Gallé en glaskonstens mästare, Malmö Museum.
- Jeanne GIACOMOTTI, 1963: French Faience, Universe Books, New York.
- André GIRONDIE, 1912: Un Céramiste Alsacien Théodore Deck, Nancy.
- Christopher GRAY, 1963: Sculpture and Ceramics of Paul Gauguin, Baltimore.
- Erika GYSLING-BILLETER, 1975: Objekte des Jugendstils, Museum Bellerive, Zürich.
- Bernd HAKENJOS, 1974: Gallé-Keramik, Sammlung Helga Schäfer, Starnberg.

- Bernd HAKENJOS og Ekkart KLINGE, 1974: Europäische Keramik des Jugendstils, Hetjens-Museum, Düsseldorf.
- Bernd HAKENJOS, 1982: Émile Gallé Keramik, Glas und Möbel des Art Nouveau, Köln.
- A. HALLÉ, Henry-Pierre Fourest og T. Préaud, 1975: Porcelaines de Sèvres au XIXe siècle, Musée National de Sèvres.
- Emil HANNOVER, 1895: Jean Carriès in Tidsskrift for Industri, 2. række, p. 92-94.
- Eva-Marie HANNEBUT-BENZ, 1980: Jugendstil-Keramik, Museum für Kunsthandwerk, Frankfurt am Main.
- Carl Benno HELLER, 1982: Jugendstil, Kunst um 1900, Hessisches Landesmuseum, Darmstadt.
- Carl Benno HELLER, 1986: Europäische Keramik, 1880-1930, Sammlung Silzer, Hessisches Landesmuseum, Darmstadt.
- Hans-Jörgen HEUSER, 1972: Französische Keramik vom Ende des 19. Jahrhunderts, Die Neue Sammlung, München.
- Hans-Jörgen HEUSER, 1973: Das Haviland-Atelier in Auteuil und Paris in Keramos, 62, Oktober.
- Sammlung Maria und Hans-Jörgen HEUSER, 1974: Französische Keramik zwischen 1850 und 1910, Hamburg/München.
- Helga HILSCHENZ, 1973: Das Glas des Jugendstils, Katalog der Sammlung Hentrich im Kunstmuseum Düsseldorf, München.
- Fortegnelse over den Bernh. HIRSCHSPRUNG og Hustrus Bo tilhørende Samling..., Auktion i Kunstudstillingsbygningen paa Charlottenborg, København. Mandag den 16. januar 1911. Udarbejdet af Emil HANNOVER med bistand af Hugo Halberstadt.
- Guillaume JANNEAU, 1923: Émile Decoeur in La Connaissance, Paris.
- Marshall P. KATZ, 1994: 19th. Century French Followers of Palissy, The Carnegie Institute, Pittsburgh, USA.
- Gérard KLOPP, 1989: Nancy 1900, Thionville.
- KUNSTGEWERBE Museum, 1966: Werke um 1900, Berlin.
- Sandor KUTHY, 1985: Albert Anker 1831-1910. Faïences en collaboration avec Théodore Deck, Musée du Florival, Guebwiller.
- Erik LASSEN, 1968: Keramik - En gennemgang af keramikens historie i Europa fra middelalderen til vor tid, København.
- Stephan Tschudi MADSEN, 1956: Sources of Art Nouveau, Oslo.
- Horst MAKUS, 1977: Clément Massier in Weltkunst, nr. 4, Februar, p. 202-203.
- Horst MAKUS, 1981: Keramik aus Historismus und Jugendstil in Frankreich - Ausgewählte Objekte aus zwei Privatsammlungen, Staatliche Kunstsammlungen, Kassel.

- Horst MAKUS, 1998: Adrien Dalpayrat, Céramique française de l'Art Nouveau, Stuttgart.
- Ruth MALHOTRA og Alexander PILIPCZUK m.fl., 1996: Museum für Kunst und Gewerbe: Die Jugendstil Sammlung, Band 2: Künstler G-K, Hamburg.
- Paul MALLET, 1959: Evolution de l'art de grès en Puisaye in Les Cahiers de la Céramique et des Arts du Feu, nr. 14, Paris.
- Paul MALLET, 1964: Un émailleur à la façon de Carriès, Jeanneney in La Céramique Moderne, nr. 56, décembre.
- Paul MALLET, 1967: De Jean Carriès à Alexandre Bigot in La Céramique Moderne, nr. 86, septembre.
- Paul MALLET, 1974: Une famille de potiers en Puisaye: La famille Lion in La Céramique Moderne, nr. 158-159, mars-avril.
- Paul MALLET, 1971: J. Pointu et sa carrière de potier à Saint Amand en Puisaye in La Céramique Moderne, nr. 123, janvier.
- Clément MASSIER, 1980: Clément Massier, Delphin Massier, Jérôme Massier, Musée Municipal de Vallauris.
- Robert MAURY, 1969: Théodore Deck. Un magicien du feu in A.B.C., revue nr. 61.
- MEISENTHAL oder Nancy?, 1981: Addenda zu Emilie Gallé in Westdeutsches Jahrbuch für Kunstgeschichte, Band XLII, Dumont Buchverlag, Köln.
- MUSÉE d'Orsay, 1988: Catalogue sommaire illustré des arts décoratifs, Paris.
- MUSÉE National d'art Moderne, 1961: Les sources du XXe siècle, Paris.
- NANCY 1900, 1980: Jugendstil in Lothringen, Mainz und Murnau.
- NORD-Pas-de-Calais, 1986: Du Second Empire à l'Art nouveau. La création céramique dans les musées du Nord-Pas-de-Calais, Lille.
- Max OSBORN, 1900: S. Bing's Art Nouveau auf der Weltausstellung in Deutsche Kunst und Dekoration, bind VI.
- Edgar PÉLICHET & Michèle DUPERREX, 1976: La céramique Art Nouveau, Lausanne.
- Marc PILLET, 1982: Potiers et poteries populaires en France, Paris.
- Marcel POULET, 1984: La poterie traditionnelle de grès de Puisaye, Merry-la-Vallée.
- T. PRÉAUD og S. GAUTHIER, 1982: La céramique art du XXe siècle, Fribourg.
- Maurice RHEIMS, 1964: L'Objet 1900, Paris
- J. L. de RUDDER, 1972: Sculpteur, patineur puis potier, Jean Carriès planta l'Art Nouveau en pleine terre in L'Estampille.
- Marie-José SALMON, 1973: Auguste Delaherche, Musée départementale de l'Oise, Beauvais.
- W[illiam] S[ALOMONSEN], 1888: Det moderne Kunsthaandværks Mænd og Værker - E. Chaplet in Kunstbladet, p. 52-54, København.

Katalog over Enkefru William SALOMONSENS Samling..., Rasmus Nielsens Auctions- og Commissionsforretning, Kjøbenhavn, 1905.

Wolfgang SCHLEFFLER, 1966. Werke um 1900, Kunstgewerbemuseum, Charlottenburg, Berlin.

Peter SELZ, Mildred Constantine m.fl., 1959: Art Nouveau - Art and Design at the Turn of the Century, The Museum of Modern Art, New York.

Giorgio SILZER, 1976: Sammlung Giorgio Silzer, Kunsthandwerk vom Jugendstil zum Art Déco, Kunstgewerbemuseum, Köln.

Heinz SPIELMANN m. fl., 1977: Räume und Meisterwerke der Jugendstil-Sammlung, Museum für Kunst und Gewerbe, Hamburg.

Heinz SPIELMANN m. fl., 1979: Museum für Kunst und Gewerbe: Die Jugendstil Sammlung, Band 1: Künstler A-F, Hamburg.

Gabriele STERNER, 1980: Jugendstil, Art Deco, Glas und Keramik, Heyne Verlag, München.

Philippe THIÉBAUT m.fl., 1985: Gallé, Musée du Luxembourg, Paris.

Jane TURNER (ed), 1996: The Dictionary of Art, London.

M. P. VERNEUIL, 1904: Taxile Doat Céramiste in Art et Décoration, nr. 9, p. 77-86.

Alphonse VOISIN-DELACROIX, 1993: Alphonse Voisin-Delacroix ou quand un sculpteur rencontre un céramiste, Musée des Beaux-Arts et Archéologie, Besançon.

Gabriel WEISBERG, 1986: Art Nouveau Bing - Paris Style 1900, New York.

WELTKULTUREN und moderne Kunst, 1972: Die Begegnung der europäischen Kunst und Musik im 19. und 20. Jahrhundert. Udstilling foranstaltet af komité for den 20. Olympiade, München 1972.

Hans WICHMANN, 1990: Keramiken der Neuen Sammlung im Internationalen Keramik-Museum, Weiden.

Gerhard P. WOECKEL, 1968: Jugendstilsammlung, Staatliche Kunstsammlungen, Kassel.

English summaries

»La Cité Fleurie«, Niels Hansen Jacobsen and contemporary French Ceramics

By Teresa Nielsen

The collections at the Vejen Art Museum are built around the works of the Danish sculptor and ceramist Niels Hansen Jacobsen (1861-1941) who spent the years 1892-1902 in Paris. In 1894 he started working with glazed ceramics - a life long obsession. His stoneware production is based on his French background. It does not relate to Danish traditions.

Thanks to extensive loans from the Danish Museum of Decorative Art and the private collector John Hunov, Copenhagen, the Vejen Art Museum will for a period be able to present the sort of ceramics that triggered Niels Hansen Jacobsen's imagination.

»La Cité Fleurie«

On arriving in Paris Niels Hansen Jacobsen immediately moved in at Boulevard Arago, 65, »La Cité Fleurie«, a group of some 30 studios erected by Jules Hunebelle with the assistance of the architect Hilaire Renault and the engineer M. Montmorin-Jentel. The buildings are said to have been constructed in 1880³¹, and at least from 1882 there were artists in residence³². In May 1888 permission was issued for the erection of ten additional studios numbered 18-27, presumably a second building phase³³. The materials employed were remnants of the »Pavillon d'Alimentation« from the World Fair in 1878 and from the ruins of the Tuileries³⁴.

Scandinavians at Boulevard Arago, 65

The first Dane known to have settled at »La Cité Fleurie« was the sculptor Anders Bundgaard, who arrived in 1890 seeking studios for his teacher Stephan Sinding and fellow pupils. The Swedish sculptor Per Hesselberg, who lived there from about 1889, may have introduced him to the place. Since then Danish artists such as the painters Axel Hou, Oscar Matthiesen and Jens Lund and the sculptors Rudolph Tegner, Carl Johan Bonnesen and Anne Marie Carl Nielsen lived there - the latter with her husband, the composer Carl Nielsen. The Swedes Agnes de Frumerie, Werner Akerman and Axel Ebbe as well as the Finns Robert Stigell and Emil Wikström all lived there between 1890 and 1900.

Danes among important artists in Paris - Eugène Grasset, Jean Carriès and Paul Jeanneney

So far, no one has made a study of the many interesting inhabitants of »La Cité Fleurie«. One of them was the multitalented artist Eugène Grasset (1845-1917) who - like William Morris in England - worked to bring beauty into all fields of applied arts; posters, illustration of books, furniture, jewellery... He wrote a note of introduction for Hansen Jacobsen to Auguste Rodin »Veuillez faire bon accueil au porteur de ce mot, Mr. Jacobsen, mon voisin, associé de notre Société, artiste de grand talent«. Grasset was also interested in clay as a material - he worked with the ceramist Émile Müller, and in 1909 published the article »Formes et Décoration des Vases« using as illustrations ceramic pieces by his friends Jean Carriès (1855-1894) and Paul Jeanneney (1861-1920) - who also lived in »La Cité Fleurie«³⁵.

For Carriès Grasset drew a sketch of the large ceramic portal he was to make for the princess of Sceaux-Montbéliard. The project was never finished, but the strange ceramic reliefs besides his many pots as well as vases were much sought after by European collectors and museum officials. Like Niels Hansen Jacobsen Carriès trained and worked as a sculptor, but the exhibition of Japanese ceramics at the World Fair in 1878 inspired him to specialize in glazed stoneware. His style created a »school« centered at Saint-Amand-en-Puisaye, where he had his workshop from 1888 - since taken over in succession by the collectors and ceramists Georges Hoentschel, Paul Jeanneney and the Swede Niels de Barck.

Carriès often visited his neighbour, Paul Jeanneney in order to study his exquisite collection of oriental ceramics. The friendship led the latter to try his hand at working with clay. He was able to extricate himself from the influence of Carriès - Jeanneney's pots are austere, experimental pieces that seem far ahead of their time. He shortly collaborated with Auguste Rodin, for whom Jeanneney transferred several portraits into glazed stoneware.

Scandinavian-French interaction

Many Scandinavian artists became an integral part of Parisian art groups during the 1890's; e.g. due to the Swedish sculptor Ida Eriksson interesting contacts were made at »le Salon de Molard«, Paul Gauguin's marriage with the Dane Mette Gad led some Danish artists directly to the French »avant-garde«. The friendship between the Finnish painter Akseli Gallen-Kallela and the French ceramist Henri de Vallombreuse involved a large group of artists from Scandinavia. People such as the Finn Ville Vallgren (1855-1940), the Swede Agnes de Frumerie (1869-1937) worked directly with French artists - the latter with the famous ceramists Adrien Dalpayrat and Edmond Lachenal. Also living in »La Cité Fleurie« Agnes de Frumerie struck up a friendship with Niels Hansen Jacobsen (he taught her the technics of casting), but she regretted never having met Jean Carriès. As Niels Hansen Jacobsen chose to have all his private papers burnt, we no longer know whether he actually met Carriès, but at least the Dane acquired one of his vases, and later gave it to The Museum of Decorative Art in Copenhagen (see cat. no. 11).

Niels Hansen Jacobsen's ceramics

As a sculptor Niels Hansen Jacobsen was accustomed to working with clay. In contrast to other Danish artists towards the end of the 19th century he did not cooperate with a trained potter. Hansen Jacobsen chose the hard way, and learnt all phases of the production through trial-and-error - at times comparing his results with the Japanese ceramics at the Louvre. Being self-taught meant that he was free to experiment.

Like many of the followers of Carriès Hansen Jacobsen used the clay in different ways. Some pieces were turned, others were built up or cast - a technique he most often used when working with sculptures. Later bases and lids of pewter, bronze and wood were added, but before firing he worked the objects, pressing and pulling and in the process moving away from the perfect shape. Inspired by Asiatic ceramics the objects were characterized by a love of the unique.

Already in 1892 Hansen Jacobsen presented the sculpture »Joueur de boule« at the Salon Nationale des Beaux Arts where he regularly exhibited till 1903. From 1892 there was a separate department for »Objets d'art«, where ceramists such as Auguste Delaherche, Taxile Doat, Edmond Lachenal, Clément Massier and not least Carriès were the stars. Besides his sculptures Hansen Jacobsen from 1898 also exhibited ceramics. That year the catalogue speaks of a »Vase à pied et couvercle en étain« and a »Vase gris forme triangulaire«. In 1899 he exhibited 16 »objets en grès«, and in 1901 he showed pieces combining fired clay and pewter. In reviews that year they are mentioned side by side with works by Henri de Vallombreuse, Delaherche, Michel Cazin, Dam-mouse, Taxile Doat and Moreau-Nélaton. In 1902 Arsène Alexandre - who in 1895 published a book on Carriès - noted Hansen Jacobsen showing »des grès avec des incrustations de pâte de verre« and the following year one of the journalists was so taken by Hansen Jacobsen's work that he, in a very brief review, found space to note: »Il faudra voir, balcon du 1er étage, rotonde, la vitrine de M. Hansen-Jacobsen et ses objets en grès ...«.

After returning to Vejlen (Denmark) he soon built a kiln and annually exhibited his unusual pots at »Den frie Udstilling« (the Danish Secession), finding buyers there, who were willing to pay a fair price for them. In Vejlen his pieces were sold from the local bookshop (run by his sister's son-in-law) - especially toward December, when people were eager to see the results of his »Christmas-baking«.

Collectors create a collection - French ceramics from around 1900 in The Danish Museum of Decorative Art

By Marianne Ertberg

The Danish Museum of Decorative Art was founded in 1890 having as one of its goals to document contemporary arts and crafts. The Museum therefore has an exceptionally fine collection of French ceramics from the turn of the century. One of the master planners was the first director, Pietro Krohn (1840-1905), trained as a painter at the Royal Academy in Copenhagen. In 1878 he organized the Danish section at the World Fair, and was until 1895 a vital force behind the porcelain factory Bing & Grøndahl. He created for them »The Heron tableware« exhibited at the World Fair in 1889. In 1892 he was a member of the founding committee for a Danish Museum of Decorative Art.

The first purchases of French ceramics

Work by Émile Gallé - who started as a ceramist - were the first French pieces to enter the collections. They were apparently purchased in Paris by the court jeweller, Carl Michelsen, who was also a member of the Museum board. The acquisition of faience pieces by Gallé is due to the art historian Emil Hannover (1864-1923), who at the World Fair in 1889 had been fascinated by Gallé's production. The previous year Gallé had hardly been noticed while exhibiting at The Great Nordic Fair for Industry, Agriculture and Art held in Copenhagen.

A friendship developed between Gallé and Hannover culminating in 1892 when Hannover received a dedicated glass vase in a palisander case. The correspondence terminated by the end of 1893, but Pietro Krohn later took contact, and in 1897 visited Gallé in Nancy planning an exhibition that never materialized⁶¹.

The first exhibition of The Museum of Decorative Art

In July 1894 - the year before the official opening of the Museum - a summer exhibition was organized presenting European and Asiatic arts and crafts belonging to the Museum and private collectors. The Museum showed seven Gallé faience pieces and a vase by Delaherche, as it had not yet established its own large collection of French ceramics.

Bernhard Hirschsprung

But French ceramics were well represented in the part of the exhibition presented by Bernhard Hirschsprung (1834-1909), a tabacomanufacturer. The catalogue tells of six Chaplet pieces, two by Delaherche, a Clément Massier pot and a platter by Émile Gallé.

Bernhard Hirschsprung had been one of the founders of the museum and on its board till he died. He frequently donated pieces to the collection, as in the autumn of 1894, when he presented the Museum with a platter and a large floor-vase by Clément Massier. Two years later he donated four small vases by Félix Optat Millet, and in 1897 another two pieces by Massier arrived. Back in 1895, during a visit to Paris, he had assisted the Museum in buying important pieces by Dalpayrat.

Bernhard Hirschsprung's collection was again on display shortly after he died. Firstly at the Museum of Decorative Art, 1910, and subsequently at an auction house. The catalogue was compiled by Emil Hannover, assisted by Hugo Halberstadt who dealt with the Asiatic section. The subtitle »Modern Stoneware and Faience« contained entries on some 46 works by such artists as; Bigot, Chaplet, Dalpayrat, Delaherche, Atelier de Glatigny, Lachenal and Clément Massier. The Museum acquired vases by Bigot, Dalpayrat and Chaplet. It may seem odd that the wealthy manufacturer did not in his will leave the collection to the Museum. Instead it received a large collection of Arnold Krog's important pieces made for The Royal Copenhagen Manufactory. Bernhard Hirschsprung also knew that the Museum - through acquisitions made between 1900 and 1905 - was well stocked with French ceramics.

The World Fair in Paris 1900

Major acquisitions were made at the World Fair in 1900 thanks to a special grant from the Danish State of 35.000 Kroner - today the equivalent of approx. 1.700.000 Kroner. Pietro Krohn went shopping with Emil Hannover even before their European colleagues had seen the exhibition. They acquired works by Alexandre Bigot, Alexis Boissonnet, Léon Castel, Pierre Adrien Dalpayrat, Albert Louis Dammouse, Auguste Delaherche, Taxile Doat, Atelier de Glatigny, E. Jacob & Cie, Edmond Lachenal, Revernay as well as from the Manufacture Nationale at Sèvres.

The 1905 Auction of William Salomonsen's Widow's Collection and a Visit to Chaplet's studio

William Salomonsen (1842-1900) - a close friend of Pietro Krohn and Bernhard Hirschsprung - was a textile manufacturer, a businessman renowned for his fine collection of arts and crafts. In »Kunst-bladet« William Salomonsen in 1888 wrote an article about Chaplet triggered by his first encounter with his ceramics at the 9th exhibition of the Union des Arts Décoratifs in Paris the previous year⁷¹. Based on a visit to Chaplet's studio he wrote about the artist's life and work - his many experiments while seeking his goal - the fine Asiatic ceramics. When Salomonsen's widow, Amanda Mathilde (1847-1918), in 1905 decided to auction a large part of their collections, the Museum had a chance to purchase no less than four pieces by the famous French ceramist Ernest Chaplet.

Carriès and Niels Hansen Jacobsen

The sculptor and ceramist Niels Hansen Jacobsen (1861-1941) in 1921 donated a vase by Jean Carriès to the Museum of Decorative Art. It was well received, as the Museums previously had only one Carriès vase, which had been acquired in 1895 by Justus Brinckmann (the director of the

Museum für Kunst und Gewerbe, Hamburg) in Paris at the posthumous Carriès auction at the »Bon Marché« shop.

Already during the autumn of 1893 Pietro Krohn had tried to acquire pieces by Carriès - asking Carl Michelsen, Harald Bing (from the porcelain factory Bing og Grøndahl) and Emil Hannover to visit Carriès - with no success. In the course of the autumn of 1897 Jens Thiis, director of the Nordenfjeldske Museum of Applied Arts, Trondheim, was entrusted with 700 Kroner in order to buy works by Carriès from the ceramist's friend Georges Hoentschel. Again to no avail, mainly due to the high prices. The major part of Hoentschel's Carriès collection is now at the Musée du Petit-Palais, Paris. The vase Niels Hansen Jacobsen donated to the Museum of Decorative Art was presumably acquired in Paris, where he and Carriès lived in the same group of studios. About 1894 the Dane started producing his unusual ceramics in the vein of Carriès - an example is his portrait mask of Justus Brinckmann on show at the Museum of Decorative Art in Copenhagen.

From the Collections of The Royal Copenhagen Porcelain Manufactory

Yet one more Carriès vase entered the collections in 1969, when The Royal Copenhagen Porcelain Manufactory decided to disband its collection of foreign ceramics. The Museum of Decorative Art was able to select which items they might wish. Director Erik Lassen also selected work by Émile Decœur, Auguste Delaherche, Paul Jannetty, Étienne Moreau-Nélaton, Henri Simmen and by the slightly later artists Émile Lenoble and Raoul Lachenal. The ceramic pieces had originally been part of the collection belonging to Christian V. Christensen (1886-1964), the administrative director of The Royal Copenhagen Porcelain Manufactory from 1931-1959. He had worked previously for 12 years with René Lalique in Paris, and earlier (from 1908) at Rouard's.

Paul Gauguin

The most spectacular part of the Museum of Decorative Art's collection of French ceramics is a group of Paul Gauguin's pieces. They were created in Ernest Chaplet's workshop in Rue Blomet in Vaugirard during the winter of 1886-1887. They have mainly come from private collections in the course of the 1930's and 40's⁶⁰. At the auction of the estate of Karen Hannover, widow of Emil Hannover, three pieces were purchased. They were presumably acquired by her husband in 1893 during the exhibition of works by Gauguin and van Gogh at »Den frie Udstilling« (the Danish Secession). During the exhibition the famous portrait vase was bought by Pietro Krohn, who in 1897 donated it to the Museum. The Gauguin collection is a whole chapter in its own rights, and is therefore not on display in Vejen.

Other ceramic pieces from about 1900 in the collection of the Museum of Decorative Art

Time has shown that Pietro Krohn and Emil Hannover did succeed in selecting French ceramics with a fine sense of what was modern. The French collection is large and includes many masterpieces. It is interesting to note that none of the other countries are nearly as well represented in the collection; Finland, Holland, Sweden and Germany have only provided few examples of progressive ceramics. But in Denmark there was a new movement underway - headed by one of the pioneers of the era, Thorvald Bindesbøll, who in the decades before 1900 turned clay into one of the favorite materials of the avant garde.

⁶⁰ Geneviève Lacambre, 1991: *Les ateliers d'artistes, Musée d'Orsay, Paris*, p. 55.

⁶¹ According to »Annuaire-Almanach du Commerce Didot Bottin« 1882, the painters De la Guardia, Magna, Renaudot and the sculptors Auguste Frizon and Germain all lived at Boulevard Arago, 65.

⁶² Archives de la Ville de Paris, VO11 (Permit de construire), 121 (65, Boulevard Arago).

⁶³ Geneviève Lacambre, 1991: *Les ateliers d'artistes, Musée d'Orsay, Paris*, p. 55 and *La Cité Fleurie du 65, Boulevard Arago - Aperçu Historique in Société Historique et Archéologique du XIIIe Arrondissement*, dec. 1973, p. 16-19.

⁶⁴ *Art et Décoration*, October 1909, p. 131-140. Grasset was part of Art et Décoration's board.

⁶⁵ The letters from Gallé to Hannover are kept at the Hirschsprung Collection in Copenhagen, the special vase he was given now belongs to the Museum of Decorative Art - as does the correspondence between Krohn and Gallé.

⁶⁶ [William] S[alomonsen], 1888: *Det moderne Kunsthaandværks Mænd og Værker* - E. Chaplet, *Kunstbladet*, p. 52-54.

⁶⁷ Merete BODELSEN, 1960: *Gauguin Ceramics in Danish Collections in Det danske Kunsthindustrimuseum, Virksomhed 1954-1959*, p. 91-124.

Register

- Akerman, Werner 9
 Alexandre, Arsène 14
 Alexandre, Maius 115
 Andrup, Otto 23
 Anker, Albert 111
 Arnaud, Léon 37, 86, 109
 Avisseau, Charles-Jean 117
 Balichon, René-Louis 41, 112
 Barck, Niels de 11, 110
 Barol, Jean 115
 Beckett, Francis 12
 Bernhard, Sarah 114
 Besnard, Albert 13
 Bigot, Alexandre 14, 19, 20, 25,
 33, 37, 49, 50, 98, 107, 109,
 111, 117
 Bindesbøll, Thorvald 11, 23
 Bing, Harald 22
 Bing, Samuel 109
 Blanc, François 111
 Bodelsen, Merete 110
 Boissonnet, Alexis 20, 25-26, 60,
 107, 109
 Bonnesen, Carl Johan 9
 Borck, direktør 115
 Bourdelle, Émile Antoine 10
 Bourgeois, Gaston Étienne le 112
 Bouvier, Albert 112
 Bracquemond, Félix 13, 110
 Brard, Léon 117
 Brinckmann, Justus 22, 26
 Bukowska, Sophie 112
 Bundgaard, Anders 9
 Büssière, Ernest 114, 115, 116
 Bærentzen, Th. 9
 Cahon 115
 Carl Nielsen, Anne Marie 8, 9
 Carle, Jean 115
 Carrière, Ernest 14, 111, 116
 Carriès, Jean 9, 10, 11, 13, 14, 21,
 22, 26, 37, 53, 79, 109-110, 113,
 114, 116
 Castel, Léon 20, 26, 66, 110
 Cazin, Michel 14
 Chaplet, Ernest 13, 18, 19, 20, 21,
 23, 26-27, 37-38, 51, 52, 93, 107,
 110, 112, 114
 Charpentier, Alexandre 109
 Chavannes, Puvès de 13
 Cherët, Jules 111
 Chevalier, Marcel 110
 Christensen, Christian V. 22, 23, 26,
 29, 34, 36, 38, 44
 Claudet, Georges-Max 81, 110
 Claudet, Max 38, 110
 Collin, Raphaël 111
 Colonna, Edward 25
 Corbillion, Marcel 115
 Cordonnier, Alphonse-Amédée
 38, 80, 111
 Corot, Camille 116
 Cytère, Jean-Baptiste 38-39, 82, 111
 Dalgaard, Jørgen 37, 39, 41, 42, 43,
 44, 45, 46, 47
 Dalou, Jules 13
 Dalpayrat, Adrien 11, 19, 20, 27-28,
 39, 55, 56, 90, 107, 109, 111
 Dammouse, Albert Louis 14, 20, 29,
 66, 110, 111, 112
 Dammouse, Edouard 38
 d'Amos, Compté Halliez 116
 Damp, Jean-Auguste 109, 116
 Daras, Henri 117
 Darbois, Pierre-Paul 110
 Daum Frères, Auguste & Antonius
 114, 116
 Deck, Théodore 39, 92, 107,
 111-112, 114
 Decœur, Émile 22, 29, 66, 112, 114
 Delaherche, Auguste 13, 14, 18, 19,
 20, 22, 29-30, 38, 39-40, 57, 58, 59,
 88, 89, 91, 110, 112
 Demoraine, Hélène 29, 30, 112
 Denbac 41, 84, 107, 112
 Denert, René 41, 112
 Doat, Taxile 13, 14, 20, 30-31, 61,
 62, 63, 107, 112
 Dornberger, Karl-Johannes Andreas
 11
 Dudicourt, J. A. 115
 Dufrène, Maurice 27, 111
 Dumesnil 115
 Dumont, A.A. 109, 111, 112
 Ebbe, Axel 9
 Edelfeldt, Albert 11
 Eriksson, Ida 11
 Falguière, Jean Alexandre Joseph 114
 Fantin-Latour 116
 Finch, Alfred William 117
 Finot, Alfred 116
 Fives-Lille 41, 83, 113
 Fix-Masseau, Pierre Félix 113
 Fournier-Desmars 41-42, 97, 107
 Frumier, Agnes de 9, 11, 111, 114
 Gallé, Émile 17, 18, 31-32, 42, 67,
 68, 100, 108, 113, 116
 Gallen-Kallela, Akseli 11
 Gauguin, Paul 13, 23, 38, 110, 112
 Glatigny, Atelier de 19, 20, 32-33,
 70, 71, 72, 107, 113
 Gogh, Vincent van 23, 112
 Grasset, Eugène 9, 10
 Greber, Charles 42-43, 85, 113
 Crittel, Émile 110, 113
 Gruber, Jacques 111, 116
 Guérin, Edmond 114
 Guilmard, Hector 109, 117
 Halberstadt, Hugo 19
 Halou, Alfred-Jean 109
 Hannover, Allan 30
 Hannover, Emil 18, 19, 20, 21, 22,
 23, 109
 Hannover, Karen 23
 Hansen, Maria Fabricius 12, 15
 Hansen Jacobsen, Gabriele 8, 12
 Harboe, Rasmus 9
 Hargnies, Henri 116
 Hasselberg, Per 9
 Haviland, Charles 111
 Heiberg, frk. 9
 Helleu, Paul César 111
 Hirschsprung, Bernhard 18, 19, 20,
 21, 26, 28, 34, 35
 Hirschsprung, Heinrich 9
 Hoentschel, Georges 9, 22, 110, 113
 Hoetger, Bernhard 111
 Hou, Axel 9
 Hunebelle, Jules 9
 Jacob & Cie, E. 20, 33, 73, 113
 Jarnefeldt 11
 Jarraud, Léonard 117
 Jeanneney, Paul 9, 10, 11, 14, 22,
 34, 43, 53, 79, 110, 113-114
 Jouffroy, François 110, 111
 Jouvès, Paul 109
 Juin 117
 Jørgensen, snedkerv 12
 Kaehler, de 117
 Kalt, Albert 27
 Kann, L. 36
 Keller & Guérin 43, 102, 108,
 114, 116
 Keller, Charles 114
 Konstantin-Hansen, Elise 11
 Kremer, Victor 43, 98, 114
 Krog, Arnold 18, 19, 20, 35
 Krohn, Pietro 17, 18, 20, 22, 23
 Labrec 43, 94
 Lachenal, Edmond 11, 13, 19, 20, 34,
 43, 44, 65, 101, 112, 114, 115, 117
 Lachenal, Raoul 22, 114
 Lajolais, Louvrièr de 112
 Lalique, René 22
 Laroche, Léon 116
 Lassen, Erik 22
 Laurens, Jean-Paul 8
 Lee, William 110
 Lemarquier, Charles Paul Alfred 116
 Lenoble, Émile 22, 44, 78, 110, 114
 Léonard, Agathon 117
 Lesbros, Adèle 111
 Lessing, Émile 110
 Lévy-Dhurmer, Lucien 34, 115
 Limet, Jean-François 10
 Lion, Eugène 44, 86, 110, 114
 Louroux, Louis 44, 107, 114
 Lund, Jens 9
 Luneville skolen 45, 102, 115
 Maillol, Aristide 10
 Majorelle, Louis 111, 114, 115
 Marie, Jean Joseph 114
 Marstrand, Wilhelm 21
 Massier, Clément 13, 18, 19, 34-35,
 45, 74, 75, 76, 77, 107, 108,
 110, 115
 Massier, Mary Clément 35, 74, 115
 Matthiesen, Oscar 9
 Meier-Graefe, Julius 27
 Meissonier, Ernest 13
 Ménard-Dorin, Mme 109
 Metthey, André 35, 45, 66, 95, 115
 Michsen, Carl 17, 22, 31, 32
 Millet, Félix Optat 19, 35, 69,
 107, 115
 Minton, Staffordshire 109
 Molards Salon 11
 Molinier, E. 14
 Montières 46, 102, 108, 115
 Montmorin-Jentel, M. 9
 Moreau, Camille 116
 Moreau-Nélaton, Étienne 14, 22, 36,
 54, 112, 116
 Moro 117
 Morris, William 9
 Motton, Pierre 115
 Mougout 111
 Mougou, Joseph 46, 96, 111, 114,
 115, 116
 Müller, Émile 9
 O'Kin, Mme 117
 Ory 115
 Pacton, Pierre 110
 Pajot, Émile Paul 117
 Pasteur, Louis 44
 Pedersen-Dan, Johanne 9
 Perrot, Thé, 46, 86, 110, 116
 Peyronnet, Émile 117
 Peyronnet, 47, 116
 Pilleux, Ludovic 112
 Pointu, Jean 47, 87, 110, 116-117
 Prouvé, Victor 116
 Renault, Hilaire 9
 Renoleau-Roulett, Alfred 47, 83,
 108, 117
 Revernay 20, 36, 47, 65, 87, 99, 117
 Roche, Pierre 25, 109
 Rodin, Auguste 9, 10, 11, 13, 114
 Rouard 22
 Rousseau, A. 117
 Rumbe, Fernand 112
 Saint-Lerche 117
 Salomonsen, Amanda Mathilde
 20, 27
 Salomonsen, William 20, 21
 Sandier, Alexander 117
 Sargent, John Singer 10
 Sarreguemines 43, 48, 98, 108
 Sauteron, Eugène 116
 Scey-Montbéliard, prinsesse af 10
 Schaefer, Helga 40, 41, 44, 46, 47
 Seger, Herman 112
 Sergeant, Thomas-Victor 117
 Sévres 20, 36, 64, 117
 Sicard, François 115
 Simmen, Henri 22, 36, 65, 117
 Sinding, Stepan 9
 Singer, Winaretta 13
 Skovgaard, Joakim og Niels 11
 Solon, Marc Louis 111
 Sorra, Olivier de 116
 Soufflenheim 48, 97, 108, 117
 Stigell, Robert 9
 Tegner, Rudolph 9
 Thage, Jacob 46
 This, Jens 22
 Thomas 111
 Ubekendte 48, 94, 95, 108
 Valgren, Ville 11, 109
 Vallin 111, 116
 Vallombreuse, Henri de 11, 14, 110
 Velde, Henri van der 109
 Verlet, Charles Raoul 117
 Villeroi 10
 Viollet-le-Duc, Eugène Emmanuel 9
 Virton 38, 111
 Voisin-Delacroix, Alphonse 111
 Wikström, Emil 9
 Willmussen, J. F. 8, 13, 112
 Winaretta-Singer, Mme 13
 Wittmann, Ernest 116
 Yvelines, Les 48, 95, 117
 Zarifi familien 112

Indholdsfortegnelse

Forord

5

»La Cité Fleurie«, Niels Hansen Jacobsen og den samtidige franske kunstnerkeramik

ved Teresa Nielsen

7

»La Cité Fleurie«, 8; Skandinavere på Boulevard Arago, 65, 9; Danskere blandt store personligheder i Paris, 9; Skandinavisk-fransk samspil, 11; Niels Hansen Jacobsens keramiske arbejder, 11; Præsentationen af Niels Hansen Jacobsens keramik i Paris, 13.

Samlere skaber samling

Fransk keramik omkring 1900 i Kunstindustrimuseet

ved Marianne Ertberg

17

Første indkøb af fransk keramik - Émile Gallé, 17; Kunstindustrimuseets første udstilling 18; Bernhard Hirschsprung, 18; Verdensudstillingen i Paris 1900, 20; Enkefru William Salomonsens Auktion i 1905, 20; På besøg hos Chaplet, 20; Carriès og Niels Hansen Jacobsen, 21; Fra Den kongelige Porcelænsfabriks studiesamlinger, 22; Christian V. Christensen, 22; Paul Gauguin, 23; Anden keramik fra omkring 1900 i Kunstindustrimuseet 23.

Værkfortegnelse

25

Det danske Kunstindustrimuseums Samling

ved Marianne Ertberg

Alexandre BIGOT, 25; Alexis BOISSONNET, 25; Jean CARRIÈS, 26; Léon CASTEL, 26; Ernest CHAPLET, 26; Pierre Adrien DALPAYRAT, 27; Albert Louis DAMMOUSE, 29; Émile DECOEUR, 29; Auguste DELAHERCHE, 29; Taxile DOAT, 30; Émile GALLÉ, 31; Atelier de GLATIGNY, 32; E. JACOB & Cie, 33; Paul JEANNENEY, 34; Edmond LACHENAL, 34; Clément MASSIER, 34; André METTHEY, 35; Félix Optat MILET, 35; Etienne MOREAU-NÉLATON, 36; REVERNAY, 36; SEVRÈS, 36; Henri SIMMEN, 36.

Værkfortegnelse

37

Birte Inge Christensen og John Hunovs Samling

ved John Hunov

Léon ARNAUD, 37; Alexandre BIGOT, 37; Jean CARRIÈS, 37; Ernest CHAPLET, 37; Max CLAUDET, 38; Alphons-Amédée CORDONNIER, 38; Jean-Baptiste Alphonse CYTÈRE, 38; Pierre Adrien DALPAYRAT, 39; Théodore DECK, 39; Auguste DELAHERCHE, 39; DENBAC, 41; FIVES-LILLE, 41; FOURNIER-DESMARS, 41; Émile GALLÉ, 42; Charles GREBER, 42; Paul JENNENEY, 43; KELLER & GUÉRIN, 43; Pierre Joseph Victor KREMER, 43; LABREC, 43; Edmond LACHENAL, 43; Émile LENOBLE, 44; Eugène LION, 44; Louis LOURIEUX, 44; LUNEVILLE SKOLEN, 45; Clément MASSIER, 45; André METTHEY, 45; MONTIÈRES, 46; Joseph MOUGIN, 46; Basile Joseph Théodule PERROT, 46; PIERREFONDS, 47; Jean POINTU, 47; Alfred RENOLEAU-ROULETT, 47; J. REVERNAY, 47; SARREGUEMINES, 48; SOUFFLENHEIM, 48; Les YVELINES, 48; UBEKENDTE, 48.

Illustrationer

49

Det danske Kunstindustrimuseums Samling, 49; Birte Inge Christensen og John Hunovs Samling, 79; Niels Hansen Jacobsen, 103.

Signeringer

107

Biografier

109

Léon ARNAUD, 109; Alexandre BIGOT, 109; Alexis BOISSONNET, 109; Jean CARRIÈS, 109; Léon CASTEL, 26; Ernest CHAPLET, 110; Max CLAUDET, 110; Alphons-Amédée CORDONNIER 111; Jean-Baptiste Alphonse CYTÈRE, 111; Pierre Adrien DALPAYRAT, 111; Albert Louis DAMMOUSE, 111; Théodore DECK, 111; Émile DECOEUR, 112; Auguste DELAHERCHE, 112; DENBAC, 112; Taxile DOAT, 112; FIVES-LILLE, 113; Émile GALLÉ, 113; Atelier de GLATIGNY, 113; Charles GREBER, 113; E. JACOB & Cie, 113; Paul JENNENEY, 113; KELLER & GUÉRIN, 114; Pierre Joseph Victor KREMER, 114; Edmond LACHENAL, 114; Émile LENOBLE, 114; Eugène LION, 114; Louis LOURIEUX, 114; LUNEVILLE SKOLEN, 115; Clément MASSIER, 115; André METTHEY, 115; Félix Optat MILET, 115; MONTIÈRES, 115; Etienne MOREAU-NÉLATON, 116; Joseph MOUGIN, 116; Basile Joseph Théodule PERROT, 116; PIERREFONDS, 116; Jean POINTU, 116; Alfred RENOLEAU-ROULETT, 117; J. REVERNAY, 117; SEVRÈS, 117; Henri SIMMEN, 117; SOUFFLENHEIM, 48; Les YVELINES, 117.

Litteratur

118

English summeries

123

Register

127

